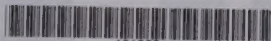

MILIE

101066

D 001512

DE LA
FHO
LA
BND

281

Pentru uz intern

GEHLEN,
DE LA
F.H.O.
LA
B.N.D.

de general-maior MIHAI ILIE

CUVINT INAINTE

Către cea de-a doua jumătate a anului 1950, când autorul acestor rânduri intra, ca tânăr ofițer, pe porțile Direcției generale a securității statului, zările și revistele ce apăreau în Europa occidentală începuseră să publice ici-colo știri care semnalau existența în zona de ocupație americană a Germaniei a unei organizații secrete de spionaj, încadrată cu foste cadre ale serviciilor de informații hitleriste și acționând sub îndrumarea și în folosul organelor corespondente ale S.U.A. Bineînțeles că obiectivul acțiunilor acestei organizații de spionaj erau țările socialiste în general și în mod deosebit U.R.S.S. și R.D.G. Știrile se vedeau însă foarte sărace în privința structurii organizației respective, amplasării sedilor ei, identității și personalității șefului, precum și a numărului și activității celor care o încadrau.

Presa occidentală a perseverat în a încerca să afle și să publice materiale despre misterioasa organizație și despre șeful ei căruia, în ciuda vâditelor sale pasiuni pentru anonim, reporterii întreprinzători îi identificaseră numele, scuri, compus din șase litere: GEHLEN. Insistența acestor reporteri era cu totul de înțeles: publicul, și mai ales cel occidental, se dă în vînt după povești de spionaj și este ahtiat să cunoască cît mai multe despre oamenii ce se învîluie în mister. Și astfel Reinhard Gehlen, fost general-locotenent în armata hitleristă, fost șef al organizației militare germane de spionaj Fremde Heere Ost (F.H.O.)¹ — Armate străine est — și fondatorul a ceea ce este în zilele noastre Bundesnachrichtendienst (B.N.D.)

¹ Pentru traducerea și explicarea unora dintre denumirile și termenii cuprinși în lucrare, a se consulta glosarul.

Reșpensionat de către: mr. ALEXANDRU TINĂȘĂȘ

Clasator: sc. HADU ȘTOIAN

Comanda nr. 11.5.92170

Dat la cules: 18.11.1973

B.M. nr. 0182

Bun de tipar: 17.12.1974

Lucrarea conține 248 pagini

— Serviciul federal de informații —, a devenit, în ciuda precauțiilor luate de el, sau poate tocmai de aceea, obiectul unei campanii publicitare remarcabile. Presa, îndeosebi cea germană și americană, se referea la el ca la „Omul din umbră” (Die Welt). „Omul a o mie de mistere” (Die Zeit) sau, cum scria un alt ziar al vremii ce apărea la Stuttgart, „Șeful spion pe care nimeni nu-l cunoaște”. Chiar întreprinzătorul săptăminal american Time a trebuit să admită că Gehlen este „cufundat în umbră”, iar confratele său elvețian Weltwoche l-a caracterizat ca pe „Omul fără figură”. „Fără figură, dar cu miile de urechi”, riposta cu enfază Westdeutsche Allgemeine din Essen. În competiție a intervenit rapid și presa franceză, atribuind lui Gehlen, cu fantezia binecunoscută a celor de pe Sena, noi epitețe ca: „Omul cel mai enigmatic și mai perfect distimat din istorie” (Combat), „Cel mai misterios din personajele ce trăiesc astăzi în Germania” (Carrefour).

Între timp agenții intrușii de „Organizația Gehlen” au început să fie demascați în număr tot mai mare pe teritoriul R.D.G., în Cehoslovacia, Polonia și U.R.S.S., considerate „pări de front” de către ex-generalul hitlerist și de către șefii săi de peste ocean.

Au apărut și câteva cazuri în care cadre ale „Organizației Gehlen”, lămurite asupra scopurilor urmărite și a metodelor folosite de șefii ei, au considerat mai cumințe să o rupă cu o asemenea instituție dubioasă și au trecut în Berlinul democratic, unde au făcut declarații ample și au ținut conferințe de presă edificatoare asupra rețelei de spionaj cu centrul în localitatea Pullach, lângă München.

Odată aureola secretului sfărâmată, s-au găsit și în R.F.G. destul oameni politici, aparținând nu numai opoziției social-democrate, ci și partidului de guvernământ, care să la o atitudine critică împotriva activităților oculte ale lui Gehlen și alor săi. Acești oameni au reușit să constate repede că în afară de provocările și acțiunile destinate menținerii încordării și războiului rece pe plan extern, Gehlen consacră o parte însemnată din timpul, banii și mijloacele ce i se pun la dispoziție pentru a spiona și a încerca să compromită organizațiile și militanții democrației din chiar R.F.G., adversarii ai politici promovate de Adenauer. S-a putut afla că centrala de la Pullach și filialele ei sînt încadrate îndeosebi cu foști militari ai armatei hitleriste, „specialiști” verificați mai ales în activitatea de provocări și atentate împotriva opoziției interne.

Într-adevăr, una din caracteristicile importante ale B.N.D. o constituia faptul că, deși sarcina sa declarată era culegerea de informații din afara teritoriului R.F.G. și numai începînd de acolo de unde guvernul și mijloacele sale diplomatice nu mai aveau posibilitatea legală de a se informa sau de a influența politica externă a altor țări, agenții acestui serviciu erau de găsit practic în multe din organele administrației interne, precum și în mai toate asociațiile sau organizațiile vest-germane cu caracter politic, social, cultural etc. Desigur, B.N.D. nu a fost niciodată oficial autorizat să se amestece în probleme de politică internă ale R.F.G. În fapt el a fost însă folosit întotdeauna de către Adenauer și prietenii săi politici în acțiunile de spionare și compromitere a adversarilor lor, cărora li se puneau în sarcină îndeosebi intenția subversivă de „înțelegere cu comuniștii”. Asemenea treburi se potriveau de minune caracterului și concepțiilor lui Gehlen care a manifestat permanent inițiativă pe acest tărîm, însă cînd această chestiune a devenit cunoscută opiniei publice, epigonii lui Adenauer s-au desolidarizat de Gehlen și l-au lăsat să se descurce singur. Cîntînd situația într-un limbaj plastic, impregnat de culoarea locală a „casei”, un cadru al B.N.D. spunea: „Noi antem gunoierii națiunii. Cînd gunoierii (N.A. — a se citi acțiunile opoziției) se înalță prea sus, șefii de la Bonn se țin de nas. Dacă măsurile noastre de a proteja republica de valul de gunoi se dovedesc eficiente, aceiași șefi ne spun drept mulțumire: doar de aceea existăm!”.

Retragerea din viața politică, în anul 1963, a bătrînului Adenauer, protectorul și susținătorul constant al lui Gehlen, a constituit preludiul unor schimbări importante în R.F.G. Se cunoaște astfel că una din primele măsuri luate de noul cancelar Erhard după instalarea sa a fost aceea de a dispune evacuarea din sediul Cancellariei federale a „oficierului de legătură” instalat acolo de serviciul lui Gehlen, cu care cancelarul a refuzat, conform propriilor sale curînțe, „să trăiască sub același acoperiș”.

Lipsit de girul și autoritatea protectoare a „bătrînului”, B.N.D. a început să cunoască zile grele.

A urmat scandal după scandal, iar pe plan extern s-au succedat în lanț câteva eșecuri. Și cum „a nenorocire nu vine niciodată singură”, cam în aceeași perioadă s-a descoperit și faptul că misteriosul B.N.D., care făcuse întotdeauna atîta caz de măsurile extraordinare ce le luase pentru asigurarea secu-

rității sale, era de fapt penetrat de agenți ai anumitor servicii de informații socialiste în însăși centrul sa alocuțiune. Aceasta a fost, se pare, toritura de grație. Gehlen a trebuit să se resemneze și să plece uzat și compromis nu numai de trecutul său, dar și de eșecurile suferite în confruntarea cu serviciile de informații și contrainformații socialiste, precum și de scandalurile politice în care și-a implicat atât aparatul, cât și protectorii din conducerea U.C.D.—U.C.S. Prezența sa în fruntea B.N.D. devenise anacronică.

În statul vest-german al anilor '70 ar fi fost deosebit de dificil să se încredințeze în continuare înalte responsabilități unui ex-general nazist, care gîndea și scria în memoriile sale că: „La urma urmei, un serviciu de informații trebuie să se bucure de un mínim de discreție și de posibilitatea efectivă de a împiedica publicul să-și bage nasul (subl. n.s.) în afacerile sale, dacă vrea să-și ducă treaba la bun sfîrșit”. L-am citat pe Reinhard Gehlen, omul ale cărui concepții continuă să fie — așa cum rezultă din citatul respectiv — de o îngustare remarcabilă, al cărui trecut este iremediabil pătat și ale cărui metode de acțiune au oglindit constant acest trecut.

În pofida faptului că avea posibilitatea să știe toate găseala și că le-a știut, Adenauer și-a apărut cu îndrăzneală spionajul favorit. L-a apărut și de dușmanii, dar și de amici politici.

Astăzi ne putem pune în mod justificat întrebarea: ce anume l-a determinat pe Adenauer să se compromită într-o cîrslăse atât de nemorabilă? Răspunsul nu poate fi decât unul: sfîrșit și-ar fi existat peste cele cinci continente activitatea în perioada postbelică, serviciul condus de Gehlen a avut drept centru al sistemului său, drept rațiune de a exista, spionajul împotriva țărilor socialiste. El a trăit pe spezele războiului rece, sub patronajul a celor oameni politici americani și vest-germani care au crezut în primatul și durabilitatea acestui război.

Ceea ce trebuie îndesebi imputat acestor oameni politici, și că s-au numit John Foster Dulles sau Konrad Adenauer, este amplitudinea largă a puterii personale pe care, în ura și teama de comunism, au acordat-o lui Gehlen.

Căci organizația de spionaj a lui Gehlen nu a fost aîdome celorlalte servicii de informații ale țărilor occidentale. După ce organizația respectivă a devenit organ central al administrației de stat, în anul 1956, guvernul vest-german nu a fost ținut

la curent cu cele ce se petreceau în acest sector important: scopul și obiectivele serviciului nu se discutau niciodată în ședințele de cabinet de teamă că nu cuncea vreunul din participanți să dezvăluie ceva din cele auzite, violînd voluntar sau involuntar regulile de securitate; iar în această obscuritate insalubră, o mînd de indivizi pe care niciodată națiunea, prin reprezentanții ei, nu fusese chemată să-i confirme sau să-i controleze în activitatea lor, au putut timp de mai mulți ani să exercite, cu ajutorul bătrînilor cancelar sau al unor indivizi de genul lui Globke¹, o influență ieșită din comun asupra deciziilor guvernamentale.

Multe din înșeși neajunsurile manifestate în activitatea sa au derivat din faptul că B.N.D. s-a situat timp îndelungat deasupra oricărui control de orice natură.

B.N.D., produs exclusiv și hibrid al războiului rece, era pînă nu demult înun față de controlul constituțional. Hugert și-a anual nu era aprobat în cadrul parlamentului vest-german; poziția sa în stat nu a fost definită în cadrul nici unei legi adoptate de deputații germani; numai șase deputați ai Bundestagului, respectiv membrii așa-zisului „Grup parlamentar confidențial”, aveau oarecare posibilități reduse de a cunoaște cite ceva, fără îndoială extrem de puțin și neesențial, din metodele și încadrarea serviciului.

Există un anumit precedent de natură istorică al acestei situații anormale. Timp de zece de ani, serviciile secrete germane au fost apanajul armatei, care nu obișnuia să glumească cu ziaristii sau cu oamenii politici ce încercau să se amestece mai îndrăznește în afacerile ei. Cu excepția scurtei perioade a Republicii de la Weimar, în întregul interval de la războiul din 1870 pînă la prăbușirea celui de-al III-lea Reich cenzura militară a fost o realitate permanentă în Germania, cu toate consecințele ce decurgeau din acest fapt pentru cetățenii prea curioși.

Și în ce privește predilecția sa pentru anonim, Gehlen a continuat de fapt să cultive tradiția sefilor din trecut al spionajului german, care au rămas, de regulă, aproape complet necunoscuți contemporanilor lor. Un exemplu în acest sens îl constituie August Wilhelm Eichel care l-a servit pe Friedrich

¹ Hans Globke, ministru secretar de stat pentru problemele Cancelariei sub guvernarea lui Adenauer. Trecutul său nazist și sprijinul acordat de el B.N.D. l-au făcut tinta unei sustinute campanii de presă la începutul anilor '60 (N.A.).

cel Mare timp de 27 de ani și despre care un diplomat britanic acreditat la curtea Prusiei raporta șefilor săi că era un personaj atât de misterios și anonim încât „puteai să frecventezi palatul regelui timp de șapte ani, fără să ai ocazia să-l vezi și să-l cunoști vreodată”. Și totuși Elchei lucra cu regele timp de mai multe ore pe zi, fiind consilierul lui cel mai de încredere. Tot așa, doar un mic număr de oameni l-au cunoscut pe Wilhelm Stieber, șeful serviciului de spionaj al lui Bismarck. Aceasta nu l-a împiedicat pe Stieber să obțină pentru stăpinul său informații ce s-au dovedit utile pentru cucerirea Austriei în 45 de zile, în anul 1866, precum și pentru înfringerea în anul 1870 a armatei lui Napoleon al III-lea, considerată invincibilă. De notat că Stieber a rămas în istoria serviciilor secrete ca precursor al „spionajului total”, concepție ce și-a găsit un enunț credincios în persoana lui Gehlen, după ce a fost dezvoltată de hitleriști și adaptată scopurilor lor criminale.

În ceea ce-i privește pe colonelul Walther Nicolai, șeful serviciului de informații al kaiserului Wilhelm al II-lea, acesta a rămas în umbră până la sfârșitul vieții, astfel încât în prezent nu sînt clarificate cu exactitate nici măcar împrejurările morții sale. Chiar Canaris, șeful Abwehrului hitlerist, ale cărui carieră și sfârșit au devenit cunoscute prin forța împrejurărilor generate de prăbușirea Reichului hitlerist, pune și astăzi probleme în fața cercetătorilor, care nu au reușit să stabilească cu certitudine dacă „amiralul negru” l-a trădat efectiv pe Hitler devenind agentul englezilor sau a oțuzat pur și simplu victimele mașinărilor rivalilor săi de la Gestapo.

Referitor însă la Reinhard Gehlen o asemenea incertitudine privind fidelitatea față de Adolf Hitler nu există, însuși cel în cauză recunoscând în memoriile sale, ce-i drept cam cu jumătate de gură, că și-a slujit cu credință fâhrișul demenț până la „sfârșitul sfîrșitului”.

*

Pentru orice om cu bun simț rămîne de elucidat întrebarea: cum a fost cu puțință ca Gehlen să supraviețuiască hitlerismului, perpetuind totodată existența și activitatea unei oficine de spionaj naziste apărută intact din mormantul de ruine ce au consacrat prăbușirea celui de-al III-lea Reich? Cum și de ce a fost posibil ca Gehlen să-și scrie nespărat memoriile într-o regiune pitorească din Bavaria la începutul deceniului al optulea al secolului, cînd mulți dintre cei cu care a fost părtaş la

crime de război au sfîrșit încă în 1946 în ștreangul spinzurătorii de la Nürnberg sau au făcut ani mulți de închisoare pentru fapte uneori mai puțin grave ca cele săvîrșite de el?

Despre Gehlen se pot spune foarte multe lucruri care nu-i fac cinste; trebuie admis însă că este un tip remarcabil col puțin într-o privință, și anume în capacitatea de a supraviețui. Atunci cînd Hitler a decis că Abwehrul a comis erori în activitatea sa, el l-a destituit pe Canaris și a dispus unificarea tuturor serviciilor secrete într-un singur organ centralizat sub conducerea lui Himmler. Dar Gehlen a supraviețuit acestei decizii, în condiții despre care preferă să nu dea prea multe amănunte în memoriile sale, iar serviciul condus de el a rămas intact alături, dar independent de noul sistem, bucurîndu-se de întreaga încredere a sinistrului șef al S.S.-ului. Acesta a fost într-un fel primul act de supraviețuire, pe care Gehlen l-a mai repetat de cîteva ori în cariera sa.

Biografia favorabilă generalului spion, și chiar el însuși, fac mare caz de faptul că Hitler l-a destituit totuși cu trei săptămîni înainte de sfîrșitul războiului. Ne vom ocupa de această problemă mai pe larg într-unul din capitolele următoare. Deocamdată ne mulțumim să constatăm că această „destituire” a reprezentat în realitate un mare avantaj pentru el. Ea nu a avut alt efect decît acela de a-l înzestra pe Gehlen cu puțină aureolă de „victimă” a persecuțiilor naziste, pe care el a exagerat-o considerabil ulterior, folosind-o pentru a-și facilita următorul și cel mai dificil act de supraviețuire: transformarea sa din șef al unui serviciu de informații nazist în expertul C.I.A. pentru problemele Europei centrale și de est, și mai tîrziu în șeful serviciului de informații al R.F.G.

Cheia misterului supraviețuirii postbelice a serviciului lui Gehlen trebuie căutată în condițiile care au preocupat în Europa centrală la sfîrșitul celui de-al doilea război mondial, în cunoștințele și posibilitățile pe care acest serviciu le-a acumulat în timpul războiului în ce privește țările răsăritene. Desigur, dacă Gehlen ar fi fost un spion specializat pe problemele lumii occidentale, am fi avut puține șanse să auzim de el. Dar, pentru americani, Estul detenea în acele zile învalulul potențial care, intronind rînduiele socialiste pe solul său prăjit de focul războiului, amenința să contamineze întreaga Europă și, cine știe...

De aceea, americanii și aliații lor s-au grăbit să la mîștrile necesare pentru divizarea Germaniei prin crearea „Bizoniilor” și apoi a „Trizoniei”. Dar simpla divizare a Germaniei

nu era de ajuns. Pentru oportunitatea „războiului împotriva comunismului” erau necesare informații privind forțele militare ale țărilor din est, situația economică și dezvoltarea politică ale acestor țări. În împrejurarea în care Uniunea Sovietică nu mai era aliatul de ieri, ci inamicul potențial de mâine, militarii americani au băgat de seamă că sînt de fapt lipsiți de posibilități reale de a obține în mod sistematic informații despre acest inamic potențial. Dezavantajul lor s-a dovedit a fi șansa cea mare a lui Gehlen care, cu șlerul său de spion experimentat, intuise din timp această situație și se pregătise pentru ea. Numai germanii — a pledat Gehlen în fața șefilor militari americani — dispuneau de un sistem al înucii informațive se acționase continuu timp de mulți ani în vasta arse a Europei de est, iar el, Gehlen, era cel ce prezervase și controla acest sistem pe care îl folosisse efectiv. Și aceasta fără a mai pune la socoteală că însăși divizarea Germaniei îi întărea poziția. Pentru scopuri de spionaj, a jară aliată în situația imediat post-belică a Germaniei constituia un adevărat cap de pod în distribuția învinsului. Teritoriul R.D.A., reprezentat un „cîmp natural” de căutare a informațiilor pentru agenții veniți din vest, iar această posibilitate putea fi exploatată cel mai bine de un sistem controlat tot de germani. În trecut sîe zis, această față atrăgătoare a medaliei avea și un revers pe care Gehlen nu a înțeles să-l sesizeze după ce tinerele organe de securitate ale R.D.G. au început să aplice lovitură după lovitură rețelei sale.

Gehlen a apreciat just atunci cînd, predîndu-se după un plan dinainte stabilit americanilor, le-a oferit serviciile sale ca expert în lupta împotriva „pericolului roșu”. Serviciul de spionaj american l-a adoptat pe Gehlen și pe al lui, asimîndu-și, alături cu patronajul său, toate riscurile murale și politice ce lecurgeau de aici. Spionajul american l-a ascuns pe Gehlen, vîrîndu-l de la arestare și de la judecata de la Nürnberg, iar mai apoi a înfruntat toate scandalurile publicitare pe care n-a înțeles să le provoace folosirea în scopuri de spionaj a unui fost general nazist și a unei organizații la adăpostul căreia se opoșiseră un număr important de foști S.S.-iști și membri ai Gestapoului, care foloseau cu dezinvoltură metodele „verificative” ale trecutului nu numai cînd acționau împotriva țărilor comuniste, dar și atunci cînd era vorba „să se apere și să apere Germania de inamici interni”. Rolul cel mai de seamă în acest telenaj l-a revenit fără îndoială lui Allen Welsh Dulles, vete-

ranul spionajului american și campionul multor bătălii pierdute împotriva comunismului. El a fost acela care i-a dat generos lui Gehlen „binecuvîntarea” fără de care acesta n-ar fi ajuns niciodată eminență cenzuie a sistemului de spionaj al N.A.T.O., după cum tot el a pus la dispoziție cu larghețe din bugetul C.I.A. mijloacele financiare preținse de Gehlen pentru a-și pune în mișcare vasta rețea de spionaj. Același Dulles l-a îndrumat și l-a încurajat pe Gehlen să răzbească prin dificultățile inerente începutului, protejîndu-l împotriva ostilității unor șefi ai spionajului multar american și ajutîndu-l să înfrîngă concurența plină de gelozie a englezilor și francezilor. Și, în sfîrșit, tot Dulles a sprijinit în cadrul convorbirilor cu bătrînul cancelar Adenauer, în anul 1955, numirea lui Gehlen ca șef al B.N.D., pe motivul că organizația condusă de acesta furniza 70% din informațiile ce ajungeau la comitetul militar N.A.T.O. Dulles, ca dealtfel și Adenauer, au fost fără îndoială impresionati de spiritul metodic cu care Gehlen se ocupa de problemele de spionaj. Acțiunile sale secrete împotriva Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste din Europa se înălțau cu înăpășinare în timp, menținînd o atmosferă continuă de încordare.

În anii lungi ai războiului rece Gehlen și serviciul său au exercitat o puternică influență asupra deciziilor politice și militare luate de țările membre ale N.A.T.O., și în primul rînd de americani. Probabil că măsura în care „Organizația Gehlen” a afectat prin activitatea sa relațiile internaționale nu va putea fi multă vreme apreciată la dimensiunile ei reale. În orice caz, nu este deloc exagerat să afirmăm că această activitate a avut repercusiuni importante dincolo de grîntierele statului rest-german.

Ne-am mai oprit asupra constatării că prețul plătit de americani pentru informațiile obținute prin Gehlen din Est a fost înfruntarea blamului permanent al opiniei publice față de faptul de a fi salvat de la pedeapsa bine meritată un nazist notoriu, creîndu-i posibilitățile necesare să folosească mulți ani după prăbușirea celui de-al III-lea Reich nu numai metodele specifice acestuia, ci și agențura realizată în timpul războiului, recrutată sub steagul hitleristilor și prin care Gehlen l-a servit pe Hitler. Pe parcursul timpului au „transpirat” suficiente amănunte ce dovedeau fără tăgădă că, sub aspectul concepțiilor sale, Gehlen a fost și a rămas un nazist. Este dealtfel suficient să citești memoriile sale publicate la peste 26 de ani de la sinu-

cidera lui Hitler, pentru a constata că angurul lucru pe care spionul îl reprozează fostului stăpân este acela de a fi pierdut războiul. Nici un cuvânt de protest, de desolidarizare, de regret pentru crimele uriașe comise în țările cucerite de Wehrmacht, crime pe care Gehlen nu numai că le-a cunoscut bine prin poziția ce o deținea, dar la care a și participat implicit tocmai ca urmare a acestei poziții. O asemenea mentalitate fascistă era tipică nu numai lui Gehlen, ci și membrilor serviciului său, care au supravegheat războiul și pe care îl l-a adunat cu grijă în organizația sa.

La cele spuse mai sus s-ar putea obiecta că organizația și apoi serviciul condus de Gehlen, așa cum au fost ele, și-au justificat existența în ochii stăpînilor lor. Nu avem această impresie. Dacă în prima perioadă de activitate organizația s-a putut impune în fața americanilor și a lui Adenauer mai ales în virtutea adevărului că „în țara urșilor chiorul este îndepărtat”, începînd din cea de-a doua jumătate a deceniului al patrulea declinul eficienței ei a devenit din ce în ce mai vizibil.

Primele materiale pe care Gehlen le-a furnizat noilor săi stăpîni americani și cu ajutorul cărora i-a uimii și convins totodată de competența sa nu se bazează pe aportul proaspăt al unor surse active plasate în dispozitivul armatei sovietice. Ele erau întinse pe baza materialelor de arhivă pe care Gehlen le adunase cu răbdare de-a lungul anilor, materiale ce conțineau toate informațiile adunate despre U.R.S.S. încă din perioada dinaintea de război, informații provenind fie de la agenții Abwehrului, fie din cele mai diverse surse publice și semi-publique. Zecile de mii de pagini păstrate de Gehlen pe peliculă fotografică se refereau la mai toate domeniile vieții sociale și de stat sovietice, la Armata Roșie, la organele de securitate, la resursele materiale și umane ale țării etc. și constituiau o colecție de date pe care spionul se străduia să o completeze și că o făcă la zi.

Pedanteria aceasta în munca cu hîrtiile, păsturea de a le colecționa, nota și folosi în toate ocaziile, inclusiv în acelea cînd din partea unui serviciu de spionaj se așteaptă informații recente, din surse colorate, sau obținute pe baza unor combinații de înaltă calificare profesională, născă suspiciunea că nivelul eficienței serviciului condus de Gehlen nu este atât de înălțat precum au căutat să ateste timp îndelungat însuși membrii acestei instituții.

Odată problema pusă, este cazul să ne întrebăm în ce măsură

sără a justificat activitatea operativă a serviciului lui Gehlen așezarea considerabilă cu care l-au alimentat stăpînii săi americani și apoi guvernul de la Bonn? În ce măsură serviciul de care ne ocupăm a luptat pentru regenerarea sa, pentru ideile și cadre noi, pentru adaptarea continuă la condițiile în neîntreprindere?

Din cele cunoscute astăzi se poate trage, fără teama de a greși, concluzia că serviciul și șeful său nu prea s-au omorât cu promovarea noului, ci că mai degrabă s-au folosit cum au putut de privilegiul misterului ce-i înconjură pentru a perpetua, de bine, de rău, o activitate imbecilă de rutină.

Numai așa se explică faptul că puternica lovitură cauzată de descoperirea în centrula de la Pullach a unui agent al serviciilor de informații sovietice a constituit picătura ce a umplut paharul și a determinat „tragica reevaluare” care a culminat cu pensionarea lui Gehlen.

Este în acest episod o nouă dovadă a lipsei de eficiență a spionajului total atunci cînd metodele sale sînt aplicate împotriva statelor socialiste, cu o puternică coeziune moral-politică internă, care urmează neabătut sub conducerea partidelor comuniste drumul construirii unei vieți noi. Dacă conducătorii de astăzi ai spionajului vest-german au tras sau nu concluziile necesare din acest al doilea eșec major, survenit după falimentul înregistrat de către spionajul total în perioada antebelică și în timpul celui de-al doilea război mondial, rămîne încă de constatat.

Nici numele lui Gehlen și nici unele din „asprăvile” comise de serviciul dirijat pînă acum cităm vreme de el nu sînt străine cititorului român avizat. Ele au făcut în repetate rînduri obiectul stîrilor și comentariilor presei noastre și mai ales ale presei internaționale. În anul 1963 a apărut în traducere românească, în Editura politică, documentarul intitulat „Mina cenușie”, semnat de publicistul Julius Mader din R.D.G.

În perioada ce s-a scurs de la traducerea cărții lui Mader în limba română au apărut, alături în Occident cît și în țările socialiste, noi materiale și studii care au aruncat o lumină mai completă asupra acțiunilor F.I.O. pe frontul antisovietic, a împrejurărilor în care organizația lui Gehlen a fost preluată de americani, precum și a activității sale după ce, schimbîndu-și

pentru a treia oară firma, a devenit B.N.D. — serpișul Regel de informații al H.F.G.

Multe eforturi au făcut în această direcție ziaristii vest-germani Heinz Hime și Hermann Zölling care au publicat în Der Spiegel o serie de articole privind trecutul și concepțiile ex-generalului nazist și ale acoliților săi. Aceste articole au fost reeditate în anul 1971 la Hamburg într-o carte intitulată Pellach Interviu, a cărei traducere engleză a apărut în anul următor la Londra sub titlul Network (Rețeaua).

Sint de menționat, de asemenea, ancheta amănunțită asupra lui Gehlen și a organizației sale, întreprinsă de ziaristul francez Alain Guérin, ale cărei rezultate au fost publicate în 1968 în editura pariziană Julliard sub titlul Le général gris, precum și amplitud studiul realizat în principal pe baza unor documente oficiale de arhivă, de către autorul englez E. H. Cookridge, apărut în anul 1971 la Londra sub titlul „Gehlen — spionul secolului”.

Tot în 1971 au apărut în R.F.G. memoriile lui Gehlen, editate în anul 1972 și la Paris, într-o versiune franceză preverbală.

În ce privește memoriile lui Gehlen, ele au suscitat, încă de la publicarea primelor lor fragmente în presă, tot felul de comentarii, lată-le, în linii foarte generale :

Desi bătrânul spion declarase în repetate rânduri persoanelor din entourageul lui că nu va permite publicarea nici unei amintiri din activitatea înainte de a se scurge 25 de ani de la moartea sa, el și-a schimbat brusc părerea la începutul anului 1971, cind editori americani și vest-germani i-au oferit un milion de dolari pentru memoriile sale. S-a putut constata cu ușurință că el avea de mister interesele cu gaj în jurul persoanei proprii a fost valorificată cu multă pricepere și simț al afacerilor de către Gehlen.

Toți cei care au citit memoriile cu pricina sînt pe deplin de acord asupra faptului că acestea nu pot fi luate în considerare ca o sursă cit de cit serioasă de documentare în legătură cu activitatea B.N.D. și că ele se remarcă îndeosebi sub următoarele aspecte :

a) lipsa totală a oricărui amănunt sau justificări cu privire la folosirea în activitatea organizației și apoi a B.N.D. a fostilor membri S.S. și a fostilor cadre ale Gestapoului ;

b) în memorii nu este descrisă în mod concret nici a ope-

rație cit de cit serioasă (nici măcar una foarte veche) înfișată de „Organizația Gehlen” sau ulterior de către B.N.D.

Pentru a suplini aceste lacune, a căror existență n-a putut-o ignora nimeni, Gehlen a recurs la un procedeu ieftin, plasind în context „un amănunt de senzație”. El a afirmat, nici mai mult nici mai puțin, că ar fi reușit să stabilească încă în timpul războiului faptul că Martin Bormann, locțiitorul lui Hitler la conducerea partidului nazist, era... agent al organelor de informații sovietice și transmita prin radio acestor organe datele strategice cele mai importante ale Marei stat-major hitlerist. Mai mult decît atît, tot el, Gehlen, a reușit, pasămite, să stabilească faptul că după război Bormann, căutat de autoritățile tuturor țărilor aliate pentru a fi tras la răspundere penală, ar fi izbutit să ajungă la Moscova unde a trăit în continuare înisist mai mulți ani. În încrederea de a preînălțina furtuna de întrebări pe care a ridicat-o această poveste, Gehlen a motivat că nu a „îndrăznit” să-l demaște pe Bormann, avînd în vedere faptul că acesta era „cel mai puternic om din ierarhia hitleristă” și că „orice pas greșit ar fi dus la prăbușirea sa imediată”.

Fără a nega faptul că organele de informații sovietice au dispus efectiv de agenți importanți la nivelul conducerii de stat și militare hitleriste (dealtfel nici sovieticii nu l-au negat nicîndată) și fără a trece cu vederea riscurile la care s-ar fi expus Gehlen în tentativa de a-l demasca pe Bormann chiar în zilele sale de glorie, mai rămîne nelămurită întrebarea : Ce l-a împiedicat pe Gehlen să vorbească despre datele ce le cunoștea, timp de peste 25 de ani după terminarea războiului ? De ce l-a îngelat el cu bună știință pe prietenul său, Dulles, care l-a cerut în repetate rânduri detalii și informații asupra locului unde s-ar putea ascunde Bormann ? De ce nu l-a informat el asupra locului unde stă, chipurile, că se află Bormann pe investigatorii agenției evreiești sau procuratura vest-germană care avea deschisă acțiune de urmărire împotriva acestuia ? Concluzia se impune de la sine : Gehlen și-a bătut joc de editorii și cititorii săi, cărora nu le-a oferit decît o culegere de maxime și sfaturi sentențioase despre munca de informații, garnisite pe deasupra cu o mincună goșonată. Cam puțin pentru milionul de dolari !

Între timp Gehlen a fost somat de procurorul care instruia cazul Bormann să aducă dovada afirmațiilor sale, iar această doradă este de-a dreptul ridiculă : cum că o sursă a „super-

spionului" a vizionat cu ani în urmă în Berlinul de est un jurnal de actualități din Moscova, în cuprinsul căruia a identificat amestecată într-o mulțime de oameni filmați la o manifestație publică și figura lui Bormann.

Nu putem să nu ne declarăm de acord cu sesizările de indignare ale unor ziariști și cu cererea lor tot mai insistentă ca Gehlen să fie somat să scoată sigură piatră pe care s'aruncat-o în oală.

Pădurea înasă față de B.N.D. manifestat de toți acei care urmăresc fie ca amatori, din pură pasiune pentru istorie, fie ca profesioniști angajați activitatea serviciilor de spionaj contemporane, decurge în special din faptul că organizația lui Gehlen a reușit să asigure, odată cu propria ei supraviețuire, perpetuarea și generalizarea — altă în practica sa cit și în aceea a mai tuturor serviciilor de spionaj capitaliste — a concepțiilor specifice organelor de specialitate hitleriste și, îndeosebi, a sistemului spionajului total.

În aplicarea pe scară largă a metodelor spionajului total, despre care vom vorbi mai pe larg la locul potrivit, serviciul lui Gehlen a avut un ucenic ce și-a întrecut de mult maestrul, și anume serviciul de spionaj al S.U.A. (C.I.A.). Dar și colegii săi englezi și francezi au aplicat cu dezinvoltură în lupta împotriva mișcărilor de eliberare națională și în activitatea împotriva țărilor socialiste metodele aduse de Gehlen direct din arsenalul hitlerist. Putem spune deci, fără teama de a greși, că serviciul lui Gehlen a contribuit efectiv în perioada războaielor reci la înăsprirea deșălușirii a tot ce mai amintea de „frumusețea vremii de odinioară” ale profesionalismului în activitatea de spionaj, când jocul mai păstra anumite reguli, iar adversarii se străduiau cit de cit să le respecte.

Examinând formele și metodele de acțiune ale B.N.D. vom reuși deci să cunoaștem mai repede și mai complet, pornind chiar de la izvoarele de inspirație, principiile de organizare și acțiune ale marilor servicii de informații capitaliste.

Mai există un motiv pentru care am apreciat ca utilă prezentarea cit mai în detaliu a B.N.D. Acest motiv este legat de faptul că în ultima vreme R.F.G. a încetat să mai fie „pitic politic” al Europei. Pe baza potențialului său economic și a

politicii active a echipei guvernamentale actuale, Germania de vest a ajuns astăzi în situația de a-și face tot mai simțită prezența pe eschierul politicii internaționale și de a fi în măsură să acționeze cu tot mai multă eficacitate în apărarea intereselor proprii.

Oricât am dori să credem în buna credință a conducătorilor de astăzi ai R.F.G., noi, românii, nu trebuie să uităm nici o clipă că din punctul de vedere al orânduirii sociale ne situăm pe poziții aflate într-un antagonism multilateral. Și mai este ceva cel puțin la fel de important. Există și în prezent în Germania Federală puternice cercuri financiar-industriale, precum și grupări și tendințe politice ce păstrează din păcate multă influență, și pentru care aspirațiile dintotdeauna către dominația economică și politică a Europei de est și în ultimă esență către subjugarea ei nu au dispărut, ci au îmbrăcat doar forme noi, adecvate situației și posibilităților actuale. Nu este un secret pentru nimeni faptul că în concepția unor asemenea cercuri țara noastră face parte și ea din acea zonă geografică considerată dintotdeauna de imperialismul german drept piață exclusivă și hinterland furnizor de alimente și materii prime. Că asemenea idei și sentimente au încă o circulație largă în pomenitele cercuri influente din R.F.G., ne-o dovedește însăși intensitatea acțiunilor întreprinse de B.N.D. împotriva țării noastre, intensitate care, în ciuda unor relații bilaterale normale între cele două state, nu a scăzut, dimpotrivă. În cartea de față ne-am străduit să prezentăm fapte și date edificatoare cu privire la creșterea sensibilă a agresivității acțiunilor B.N.D. împotriva țării noastre¹. Ceea ce a intervenit nou în raport cu anii războiului rece este faptul că atmosfera de destindere și cooperare ce-și face tot mai mult loc în relațiile dintre state, inclusiv în relațiile dintre R.F.G. și țara noastră, creează pentru B.N.D. condiții noi, mai favorabile, mai variate de a trimite agentură pe teritoriul României. Aceste condiții sînt materializate în numărul crescând al cetățenilor vest-germani ce vin la noi în interes de afaceri, ca specialiști și tehnicieni, în vizită la rude sau ca turiști. Pe de altă parte, tot mai mulți cetățeni rămâni vizitează R.F.G., în contextul aceluiași relații economice, pe linia schimburilor culturale, la studii și specializare etc. Printre aceștia se pot afla și unele elemente cu trăsături negative de caracter care, constituind potențiali candidați la re-

¹ Aspectele respective vor fi detaliate în volumul 2 al lucrării (N.R.)

care, devin obiect al studiului epurajului text-german, acesta
la adăpost de riscul de a se întâlni cu organele de securitate
române.

Cunoașcând cât mai bine, cit mai complet metodele și practi-
cele B.N.D. vom putea lua măsuri mai eficace de contracarare
a activității sale împotriva țării noastre, fără a cădea în extrema
de a vedea în orice turist sau specialist german un spion po-
tențial.

LA ȘCOALA „MARȘULUI SPRE RĂSĂRIT”

În traducerea franceză a memoriilor lui Reinhard Gehlen,
publicată la Paris în noiembrie 1972 există chiar pe prima
pagină o frază în care pensionarul-spion declară plin de modes-
tie: „Într-o lucrare ca aceasta, primele etape ale vieții mele
din 1923 până în 1942, nu prezintă nici un interes, întrucât ele
au fost analoage cu cele ale multor de camarazi ai mei”.

Nu împărtășim această opinie. Fără a încerca să absolvim
fosta ofițerie nazistă de culpele uriașe care apăsă asupra ei,
trebuie să recunoaștem că Gehlen este un exemplar deosebit.
O mărturisesc pe de o parte cariera sa cu totul excepțională
în domeniul spionajului, pe de altă parte activitatea sa
politice din prima perioadă a vieții, caracterizată printr-o
ură adâncă față de comunism și de tot ceea ce reprezintă
o cît de ușoară tendință de progres social în propria sa țară.
Acele concepții, precum și elementele introduse de el în teh-
nica organizării muncii informative și-au pus o pecete pro-
fundă asupra serviciului pe care l-a condus aproape 26 de ani,
au influențat negativ viața politică internă a R.F.G. și rela-
țiile dintre state, iar pe plan strict profesional au determinat
consacrarea unor noțiuni și practici noi în activitatea servi-
ciilor de spionaj ale vremurilor noastre.

Fată de ce nu considerăm posibil să facem un studiu cît
de cît demn de acest nume în ce privește organizarea și acti-
vitatea actualului B.N.D. fără a încerca să cunoaștem omul
care poate fi considerat pe drept cuvînt „părintele fondator”
caracterului, educației și concepțiilor sale.

Vom începe deci cu începutul, respectiv prin a stabili că
Reinhard Gehlen este un om care a trăit în perioada

Ata a provinciei Thuringia, aflat în prezent pe teritoriul
clasa a celor care au furnizat dintotdeauna Imperiului
mai înalți funcționari, directori de întreprinderi și instituții,
gradele pentru regimentele de linie prusace. Tatăl lui, Benno
Felix Erwin Walther Gehlen, era el însuși la nașterea fiului

membru al regatului prusian și servise cu „distanță” în răz-
boiul franco-prusac din 1870-1871. Mama lui Reinhard,
Katherine Margarete, provenea dintr-o veche familie fla-
mandă care se stabilise în Prusia de mai multe secole.

La scurt interval după nașterea lui Reinhard, familia
Gehlen s-a mărit prin venirea pe lume a unui nou copil,
anume Walther. Cel doi băieți au fost crescuți, încă de mici,
asemeni tuturor celor de condiția lor, în spiritul unei pro-
funde venerații pentru Bismarck și Moltke, „arhitecții” im-
periului german, imperiu în care Gehlen-ii se considerau stâlpi

asupra filiusomniului clase, căreia îi aparținea familia Gehlen.
Mare a descris în detaliu această clasă, satirizând-o în mod
magistral în operele sale, și credem că nimeni nu poate con-

ștințele materialismului dialectic, care și-a cunoscut subiectul
de rîsu. Ne vom mulțumi doar să reamintim câteva din con-
cepțiile de bază ale burgheziei germane, și anume paternal-
ismul, tradițiile teutonice și naționalismul, reprezentanții
clasei respective făcîndu-și o îndatorire de onoare din călătoria
pentru „Germania mare” și a respectului și supunerii față de
„îndurarea de stat conștientă.”

Desigur, vajnici exponenți intelectuali ai burgheziei ger-
mane nu s-au declarat oricând deschis împotriva unei anu-
mite îmbunătățiri a stării în care trăiau clasele de jos, țărani
și meseriași, dar mai înainte de orice preluau din partea
acestora o supunere absolută. Opinia lor era că muncitorul

„gonare a industriei germane și mai ales să furnizeze, ori

de organizare politică a muncitorilor cu multă neînștiințare, aces-
existente.

Aceste temeri s-au adeverit de altfel mult mai curînd
decît se așteptaseră cei care le nutreau.

În primul război mondial ce izbucnise în 1914, Gehlen-
tatăl fusese mobilizat în primele zile și se bătușe plin de con-
vingere și disciplină. El fusese proaspăt înaintat la gradul de
major și decorat cu „Crucea de Fier” pentru bravuri săvîșite
pe timpul de luptă din Flandra. Înd, în prima săptămînă a
anului noiembrie 1918, marinarii germani din garnizoana Kiel
s-au răsculat și au ridicat flămuri roșii la catargul vaselor,
arătînd astfel prăbușirea fronturilor și înfrîngerea Germaniei.
Cu această carieră militară a lui Gehlen-tatăl se sfîrșit definitiv;
el a fost demobilizat alături de alți 700.000 de mii de ofițeri
prusaci, care vedeau cu groază că tot ce fusese reprezentat de
el căzuse la pămînt. A urmat apoi Tratatul de la Versailles,

Cu ajutorul fratelui său Max, ginere al unui editor bo-
gat și director general al vechii case de editură *Ferdinand
Hirt & Sohn* din Leipzig, Gehlen-tatăl a reușit să obțină po-
stul de director al filialei din Breslau (actualmente orașul Wro-
claw din R. P. Polonă) a întreprinderii respective. Odată res-
tărat și Walther Gehlen s-au putut preocupa în condiții mai
bune de studiile lor secundare.

Înainte de a face o scurtă trecere în revistă asupra pers-

onului și a rolului pe care anii de copil l-au avut asupra for-
mării sale ulterioare, ni se pare absolut necesar să abordăm o
altă chestiune cel puțin tot atât de importantă pentru defini-
rea personajului nostru. Este vorba de influența determinanta
pe care a avut-o asupra concepțiilor politice și ideologice ale
sionului de mai tîrziu faptul de a fi copilărit și a fi ajuns
la maturitate în mijlocul burgheziei sovine prusace implan-
tate cu rapacitate în așa-zisele „teritorii de est”, teritorii de

persoană, intrucît pînă de viteji cavaleri teutoni, distrusese și
agenise formațiunile statale ale slavilor.”

Chestiunea a sursat mult dezbateri, unul din biografi
occidentali ai lui Gehlen neavînd să susțină că într-un mediu
găsit, de pildă într-un oraș hanseatic sau într-o localitate

nană, n-ar fi fost cu putință să apară și să se formeze un

dar faptul merită câteva comentarii

Copil destul de inteligent și dotat cu mult spirit de viață, Reinhard Gehlen trebuie să fi realizat desigur, la vârsta destul de fragedă, faptul că orașul în care familia sa se stabilise la o vreme (înd el era doar de patru ani avea două nume, respectiv cel oficial — german —, proclamat pretutindeni și în toate cazurile — Breslau, și altul vechi, disprețuit, interzis, polonez — Wroclaw. El trebuie să fi constatat, de asemenea, cu tot atita ușurință, chiar în propria lui casă, că în acest oraș stăpîni vorbeau germana, iar slugile poloneza — că în mediul rural (el care posedea pămîntul era german, iar cel care-l muncia, arătat celor dinți, era slav.

În timpurile acelea, în străvechiul oraș de pe Oder, întreaga

Germania din interiorul căreia gravitau și ei, erau predat la școala lui Reinhard și în jurul ei — au ceva ce se numea „constanța Estului”, cei în cauză fiind adepți convingși ai doctrinei teutonice a „*Drang nach Osten*” — spre pămînturile „subpădurate” atât de necesare rasei germane „aparte de spațiul vital”

Împelurile multe, perorații și discursuri care, anticipîndu-le pe cele ale lui Hitler, insistau asupra imperativului „cunoașterii Răsăritului” și asupra „misiunii civilizatoare germane” în această parte a lumii. Pînă una alta, această „misiune civilizatoare” era cunoscută doar la amintirile teritoriilor de est înalte deja în frontierele Germaniei. Ea se concretiza prin aplicarea unei legi ce interzicea vânzarea de pămînt către

are născuți de promitații

Această atmosferă profund yovină a fost rapid sesizată și adoptată de nazismul în ascensiune. „Fiecare tînar german trebuie să fie conștient de datorie de onoare faptul de a sacrifica cel puțin o parte din viața sa” — va spune Goebbels, iar Hitler va declara că el cunoscuta sa teză „*Noi sîntem îndreptățiți să cucerim orice altă națiune să creăm un spațiu vital pentru marele viitorul Germaniei*” depinde de soluționarea problemei „spațiului vital”

Pe Reinhard Gehlen, influența exercitată asupra sa de chinarea „*Marșului spre răsărit*” a fost atât de

el nu a mai avut
Indemnurile lui Goebbels pentru a se

Revenind la anul de studii vom consemna că în aprilie 1927, la vârsta de 12 ani, Reinhard Gehlen a fost înmatriculat în Breslau. Pe tot timpul școlii, Reinhard Gehlen s-a numărat printre fruntașii clasei, luîndu-și examenele cu note bune. S-a stabilit că învăța ușor, avînd o mare putere de muncă și o susținută ambicie de a se evidenția. Rapoartele anuale ale profesorilor s-au subliniat permanent capacitatea lui de a înțelege și a asimila toate subiectele cu multă ușurință, ele îi descriau ca „deosebit de inteligent, muncitor și bine crescut”. Într-un astfel de raport, Gehlen era desemnat ca „un strălucit exemplu pentru ceilalți elevi”. O fotografie din timpul școlii îl înfățișează, stînd în primul rînd, lîngă șeful clasei și alături de profesori. Încă din școală, viitorul spion avea o gîndire analitică și vădea aptitudinile reale pentru matematică: toată viața a manifestat, dealtfel, o înclinație vizibilă pentru statistică. Ceea ce pasiona lucrări de economie, istorie și geografie, dar îl pasionau și clasicii literaturii germane. Arăta, de asemenea, aptitudini pentru studiul limbilor, îndeosebi pentru latină și franceză și și-a însușit, în afara școlii, cunoștințele destul de bune de polonă, limbă vorbită de servitorii pe care mama sa îi angajase din satele învecinate. Mai tîrziu, în armată, nu s-a mai ocupat de studiul limbilor străine, de teamă — spune Gehlen în memoriile sale — de a nu fi selecționat pentru activitatea în Marele stat-major sau, „mai tîrziu”, în serviciul de informații

De la calitate de a înțelege rapid și de la memoria cu care era înzestrat deriva însușirea sa de a gîndi și a se exprima cu claritate, însușiri ce i-au adus de mai multe ori primii la concursurile de compunere. Persoanele ce au citit ulterior unele din rapoartele, sintezele și memorandumurile pe care Gehlen le-a întocmit ca șef al serviciului de informații, alți pentru Hitler (ei și mai tîrziu pentru noii săi stăpîni de la CIA, s-au declarat surprinși de claritatea și chiar de frumusețea stilului său. Aceste persoane afirmă că sînt greu de găsit în materialul de scris de Gehlen urme ale stilului greoi și anelare neîntîlcit

Cauza pentru care Gehlen nu a devenit în anul de școală șef de clasă nu constituie o fizică lui frivă și lipsa totală de succes la exercitiile de educație fizică. Perfecțiunea în gimnastică, handbal, marșuri și instrucție paramilitară erau conditii

de baza pentru a fi recunoscut și în școala prusacă
eforturi a făcut însă Gehlen, el nu s-a dovedit
că peste aceste obstacole. Fotografiele vremii vădese, fără pu-
tută de tăgădă să înțeleg Gehlen era foarte departe de
întruchipa de alți Siedelului tatonie Cu pieptul îngust
slab, Gehlen nu a reușit să crească mai înalt de 1,70 m

prezintă, acești șefi ai *Freikorps*-urilor nu era .

în climatul specific acelor perioade, climat prusac răz-

anumit dispot faţă de anumii ex-caporal fiitler şi faţă
de urşurile sale citate prin bătrân, ei erau în fapt de a
u multe din obiectele proclamate de el, îndosebi cu
3 peopon au să facă din nou pe germani „Un popor pute
mîndru şi de temut”. Şi, mai presus de toate, ei priveau
cauile lui Hitler pentru „spaţiu vital” în Răsărit
gura alternativă şi schiţele a dezastrelor economice care bîntuiau
ara de la înfrîngerea din 1918.

Cărţile şi care publicate de editura la care erau implanta-
te în p mura de conducere membrii familiei Gehlen conţine
multe pasaje de o asem nea inspiratie. În anul 1928, spre
exemplu, tatăl lui Gehlen a publicat un manual de istorie nem-
Geht. În manualul cu pricina, la pagina 84, autorul se refera
la germani ca la „singurul popor din Europa care, într-o pro-
porţie neobişnuit de mare, o treime, locuieşte pe pămînt străin;
ei sînt un popor fără spaţiu”. În concluzie, autorul afirma că
germanii nu se pot dezvolta în aceste condiţii vitrege şi că tema
a lupta pentru „Germania Mare” într-o manieră care preve-
tea cel mai acutent stil hitlerist. O altă publicaţie apărută în
a tina familiei, respectiv un atlas şcolar, indica cu ajutorul
artilor în color, Austria, Danzigul, Tările baltice, Regiunea
nele, precum şi largi porţiuni din Polonia şi Iugoslavia drept
părţi etnice ale Germaniei. În acelaşi atlas Ucraina era în-
vata drept „agrinarul natural al Germaniei”. Ma-

Sub acest pseudonim sau mai degrabă semnătură presur-
tata au apărut ceva mai tîrziu şi alte cărţi cu titluri ca
„Rev. ūtia naţional-socialistă”, „Avîntul german”, „Fon-
ta”, „Revoluţia”, etc. Erau, desigur, lucrări apreciate la vremea
ei. De aceea şi purtau pe prima pagină menţiunea: „Ar astă
arte este înscrisă în bibliografia naţional-socialistă”.

Dacă însem seama de fascinaţia „Marşului spre răsărit”
are în legătură adolescenţa la Breslau şi dacă vom adauga la
caastă atmosfera ce domnea în familie şi în cercul său de re-
citi nu vom avea nici o îndoaială că Reinhard Gehlen a avut

studieze cu pasiune această parte a continentului, citind toat-
ărtile şi materialele despre Uniunea Sovietică ce-i cădeau în
mîna. Încet, încet, „sfurat de subiect”, şi-a început o intru-
a.

munisilor pentru realizarea industrializării, pentru colectiviza-
zarea agriculturii, lupta ce se desfăşura în URSS împotriva
analfabetismului etc. Ca militar el era interesat înainte de
tate de organizarea şi activitatea Armatei Roşii. Studiind
traya experienţă sovietică de pe poziţiile clasei sale, Gehlen
au a ajuns însă niciodată să o înţeleagă în mod corect. I se
parea deci simplu tinărului ofiter prusac să dorească să par-
tipe nemijlocit la dobîrşirea „colosului cu picioare de lut” şi
aştepta cu nerăbdare timpul în care va lupta cu arma în mîna
impotriva comunismului.

Pînă la a trăi personal această experienţă şi a realiza că
societatea de acasă nu se potriveşte cu cea din afară, Gehlen se
bucura de faptul că era tînăr, sănătos, ambiţios de a parveni
în carieră şi bine primit în saloanele societăţii „bune”. Dealt-
fel, devotamentul său faţă de serviciul militar fusese remarcat
şi răsplătit între timp de către comandantul regimentului. Geli-
en fusese înaintat la funcţia de ajutor al comandantului un
baterii. Ca mai toate unităţile de artilerie ale timpului, batre-
ria era împorţnată şi Gehlen a trebuit să se antreneze serios
în ale călăreii, ca parte integrantă a nollor sale atribuite. El a
dobîndit astfel o nouă pasiune care răscumpăra umilintele ne-
reuşitelor lui în sport şi neajunsurile fizicului său slab. Echi-
taţia devenise pentru el o adicărată obsesie, căreia li dedica fi-
are oră liberă. Cei din jurul său glumeau afirmînd că Gel-
en fi capabil să rămîna călare chiar în timpul lecturii cărţilor
lui favorite. Dar mărunţelul locotenent (fusese avansat la 1
decembrie 1926) a devenit, în ciuda tuturor glumelor, cel mai
omn călăreţ al regimentului, excelînd la concursurile anuale
de Sfîntei Barbara (patrona artileriei) în tradiţia militară
germană, precum şi la vîndările de toamnă la care coman-
antel garnizoanelor invita, pe linga ofitieri, pe moşieri şi aris-
crati din regiune. Chiar după retragerea din activitate, la
vîrsta de şaptezeci de ani, Gehlen continua să fie un călăreţ
perfect, cu toate că între timp conducerea auto, la viteze apro-
priate de riscul frîngerii ştiului, a devenit pasiunea sa predo-
minantă.

În anul 1926, anul în care feldmaresalul von Hindenburg
şo-zisa Şcoală de cavalerie din Hanovra. Firma familia de

a alţi vîlteri adecpi ai nazismului, pe convingerea că
Germania, li revine rolul sociologic şi economic de a
Europa de est. Anticipînd intruciva îndemnul lui
Ge Hele, la care ne-am referit deja, Gehlen a început să

statul stat-naşor al armatei germane

După terminarea cursului, Gehlen a fost avansat la gradul de locotenent major şi retrimis în garnizoana de la Schweidnitz. Aici a fost afectat pe lângă Comandamentul garnizoanei, avînd în timp diverse atribuţii, printre care participarea activitatea de informaţii militare de-a lungul frontierei polono-zece, adjutant al comandantului artileriei garnizoanei etc. În timp o trambulină sigură pentru promovarea într-un post mai important la nivelul Comandamentului armatei din Berlin. De

săle privind Europa de est

Şi, astfel, înscut, înscut, până la venirea lui Hitler la putere, Gehlen a urcat treptele inferioare ale carierei sale, ajungînd în pragul unei noi etape a cărei care avea să-l poarte spre piscul marilor înălţîmî. În anul 1933, la vîrsta de 31 de ani, el era unul din cei 70 de tineri ofiţeri selecţionaţi anual pentru cursurile de pregătire militară superioară prin care seful ar-

Tratatul de la Versailles. Venirea la putere a lui Hitler l-a că-uit urmînd aceste cursuri care l-au adus titlul de comandant adjutant de format. Se ştie prea bine ce a adus milioaneilor de oameni simpli din Germania venirea la putere a nazismului. Pentru Gehlen, însă, acest eveniment a însemnat înălţarea ultimelor bariere din calea carierei sale. În anul 1934 re-vent avansat în capitan Reinhard Gehlen intra pe porţile proas-put reînscute. Academii de război

Cele ce s-au aflat în acel timp în preajma lui Gehlen sînt re-putat în a relaţia cu el a salutată cu entuziasm „renaşterea” Re-putat a indicat că el a salutată cu entuziasm „renaşterea” Re-putat a indicat că el a salutată cu entuziasm „renaşterea”

Germania Germanii şi retragerea din Europa de est

conspiratorilor care au încercat eliminarea lui Hitler, el l-a rămas fidel pînă la urmă

Gehlen a absolvit cursurile academiilor cu distincţie; el s-a dovedit a fi unul din cei mai buni studenţi, mai ales la se-minarul special în care se dezbăteau problemele privind Uniunea Sovietică. Instructorii săi considerau că tînărul ofiţer sta-tu-ville, activitatea internaţională a III-a. Armata Roşie etc.

„Nu trebuie să vă mire faptul că Gehlen obţine note mari” - a declarat acum cîţiva ani unul din foştii colegi as-pionului scriitorului englez E. H. Cookridge. „Mulţi dintre noi considerăm cursurile doar o binevenită perioadă de între-

duiam să ne petrecem toate seriile cu feie dragute. Dar Gehlen avea mormane de cărţi despre Rusia în camera sa şi l se în-ţimpla de multe ori să adoarmă avînd alături de el cite un vo-lum uriaş conţinînd statistici despre Uniunea Sovietică”.

În anul următor celui cînd a ieşit pe porţile academiilor Reinhard Gehlen a fost numit, spre deosebire de colegi, să care au luat drumul diverselor unităţi militare, adjutant în cadrul nou creatului Stat-major al armatei germane, re-botezată la 18 martie 1935 Wehrmacht. Cum rezultatele bune obţinute la învăţătură nu pot justifica nicidecum această nu-mire cu caracter de absolută excepţie, biografil lui Gehlen s-a t-

o ascendenţă nemăpomenită favoare

Cel mai superficial sau mai puţin interesat să ducă lu-curile pînă la capăt se grăbesc să pună faptul exclusiv pe seama legăturilor pe care Gehlen le-a contractat prin căsăt-o-rie cu vechea nobilime militară prusacă. Într-adevăr, la 9 sep-tembrie 1931, după o scurtă logodnă, Gehlen s-a grăbit să con-

Helene von Seydlitz-Kurzbach, fiica lui Friedrich Wilhelm Franz von Seydlitz-Kurzbach, colonel în retragere, provenit din năsarul imperial, care îşi putea urmări arborele genealogic pe parcursul multor secole. Piesa de rezistenţă a acestui arbore, stră-străbunicul colonelului în retragere Wilhelm Franz, fusese unul din generaliile lui Friedrich cel Mare, luptase în răz-boiul de şapte ani şi murise cu titlul de inspector ge-ne-ral al cavarleriei regelui. Pe lângă descendenţa ilustă mai tri-buie pus la socoteală faptul că socrul lui Gehlen avea şi o mo-

kan și ale recepției nupțiale și a even-
tualei pompă caracteristica nobilimii de țară.

Desigur, această partidă care l-a încuscrit cu multe f-

„În una din ședințe — își aminteste unul din cei doi vi-

...a devenit și el FHO, Kinzel, în legătură cu care Haldes nota
jurnalul său în decembrie 1941: „lapsusuri în activi-

putea corespunde exigen-

ACTIVITĂȚI SERVICIULUI DE SPIONAJ HITLERIST

Înainte de a face cunoștință mai îndeaproape cu serviciul

către serviciile de spionaj
preajma și în timpul celui

Serviciul de informații cel mai vechi și cel mai „profes-
Abwehr — aflat în subordinea înaltului comandament al ar-

totul inoportun militarismul german.

Abwehru a fost moștenitorul tradițiilor spionajului mili-
tar german. El a luat ființă în anul 1920 pe bazele
vechilui serviciu de informații al armatei kaiserului

helm Canaris, profesionist cu vechi state de serviciu în ale

capturate de armata americană la sfârșitul războiului, autorul

un studiu vast privind Abwehru și activitatea sa

Din acest studiu, precum și din alte materiale devenite
grupuri funcționale de bază, și anume

— Grupul I, care se ocupa de culegerea de informații,
inclusiv de recrutarea și conducerea agenturii;

— Grupul II, care avea ca sarcină organizarea și conducerea acțiunilor de sabotaj, organizarea de tulburări și de dintr-un anumit potențial inamic și ducerea de acțiuni pe lină de sabotaj psihologic. Acestui grup îi erau subordonate la rândul său Abwehrul și toate în localitatea Tegel, ce conțineau atât materialele de care avea nevoie Grupul II, cât și

toate simptomele, aparatură miniaturizată (foto etc.) și activități ale celorlalte grupuri. În plus, Abwehrul avea contracte cu marile firme germane care concepeau și executau pentru

țările proprii. Firma Telefunken, de exemplu, a construit pentru Abwehr un aparat special de radio emisie-recepție destinat ținerea legăturii cu agentura lansată în teritoriul inamic.

Grupul II dispunea de o școală specială pentru pregătirea sabotorilor și diversanșilor, amplasată în Bavaria.

Grupul III desfășura în mod autonom activitate de luptă servind straine în rețeaua proprie.

Abwehrul își recrută personalul din rândurile ofițerilor

Un procent relativ însemnat al cadrelor sale provenea din marină, al căror ofițeri erau mai „stilați” în comparație cu cei al trupelor de uscat. Prin natura profesiei, ei cunoșteau limbi străine și veneau mai des în contact cu străinii în timpul croazierelor și în porturi.

Pentru asigurarea legăturilor cu spionii și cu rezidenții din țările cu care Germania nu rupte relațiile diplomatice, Abwehrul folosea serviciul de curieri diplomați și serviciul de cifru ale Ministerului Afacerilor Externe, unde avea întro-

care aveau, printre altele, sarcina de a dirija agenții de pe va-

pleau în majoritate misiuni de legătură.

directorul general al serviciului secret de informații (S.S.I.) german.

Din datele ce au ajuns la cunoștința noastră rezultă că din anul 1938, printr-o înțelegere la care partea română a fost reprezentată de locotenent-colonelul Ionescu-Micandru iar partea germană de către maiorul von Stranski-Greifensfels. A urmat, la scurt timp după aceea, o întâlnire directă între Moruzov și Canaris, în cadrul căreia cei doi șefi ai serviciilor de spionaj au convenit asupra creării unui grup mixt, conspirat, a cărei sarcină era asigurarea securității zonei petrolifere din România și a transportului pe Dunăre. Acest grup a fost înca- rcat atât cu funcționarii S.S.I., cât și cu agenți ai Abwehrului. Iată ce spune în legătură cu aceasta Ladislav Farago în cartea publicată pe baza documentelor capturate ale Abwehrului:

„În sfârșitul anului 1939 și începutul anului 1940 N.N. englezii și francezii au intrat în acțiune pentru a distruge punctele strategice din Europa. Porțile de Fier, o trecătoare strimă și stîlcoasă prin care se scurgeau petrolul și grîul din România și Iugoslavia (sic) spre Germania.

Eforturile s-au dovedit insuficiente și premature. Operațiuni speciale al timpului erau oameni deosebiți de bravi. Dar le lipseau calificarea și înțelegerea necesare în arta distrugerii, căutărilor care au făcut, mai tirziu, din sabotorii englezi și americani coșmarul ofensivelor stăpîni germani ai Europei. Abwehrul condus personal de amiralul Canaris a fost pe urmele în toată această perioadă sumbră a începutului. Inițiativă îndrăznească n-a produs altceva decît dureri de cap. Compotul împotriva Porților de Fier a fost descoperit de maiorul von Stranski-Greifensfels și de comandorul Weisz, doi experți în probleme de sabotaj pe care amiralul Canaris îi plasase la București, anticipînd efortul aliaților de a sabota regiunea petroliferă română. Operația de la strîmtoarea Dunării a fost delegată de un detașament de oameni ai Abwehrului care au prins în ambuscadă pe sabotorii tocmari (cînd ajunseseră în zonă cu două șleपुरi, încărcate cu ciment, ce urmau să fie scufundate în locul respectiv. Schema care viza Ploieștiul era mult mai ambițioasă, dar s-a dovedit a fi din cele mai neproductive. Concepută cu un proiect comun anglo-francez, ea a fost aprobată de către Consiliul superior de război aliat într-una din primele sale sesiuni. La 16 septembrie 1939, inginerul petrolist francez Leon Wenger și căpitanul Pierre Angot

din *Dezidene Bureau* au sosit la București unde s-au întâlnit cu un inginer englez din Ploiești, pregătit special pentru arunca în aer sondele petrolifere, rafinările și linile (

Ambele

In.

Ambele, a

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Bruno Schultze, străduindu-se să treacă drept achiziitor de an

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

Ambele

„... este cuprinsă în
de Ilie Brăsteanu, apărută
în anul 1971

Pe hirtie, dar numai pe hirtie, numărul agenților utili-
zați de detașamentele Walli era mare. În conformitate cu or-
dinea șefului detașamentului, ofițerul de informații al fie-

(ruși, polonezi, ucraineni, georgieni, kazaci)

Idați germani special an-
in uniforme sovietice,

cu ajutorul cărora să-și
Gehlen și-a propus —

și descoperi elementele ostile din partid. Deși la înființare

banților săi din interiorul partidului nazist, ca Otto Strasser

depuneau jurământul. Himmler era, de asemenea, cel care de-
clarase la 1 ianuarie 1934 în mesajul de Anul nou adresa-
bandelor în subordine. „Una din sarcinile cele mai urgente
care ne revin este aceea de a descoperi, pe toți dușmanii de

și pe al celorlalți”

„Pentru a îndeplini această sarcină, ” și mai ales pentru
a descoperi pe toți dușmanii declarați sau ascunși ai fuhrer-
ului și al național-socialismului”, la 6 septembrie 1934 un
decret dădea S.D.-ului greutatea de „singur și unele servicii

Sicherheitshauptamt (Departamentul principal al sigur., De la acest sediu central erau coordonate alte șapte departamente regionale (Oberabschnitte), fiecare din ele fiind din la rândul său în trei districte (Überschnitte). Caracat, la presiuni și-a lăsat astfel tentaculele asupra întregii Germanii iar SD a devenit, în cuvintele unuia din viitorii șefi, Walter Schellenberg, instrumentul care pătrundea în toate cercurile opoziției și în toate sferele sociale, respect în partidul nazist, administrație, industrie, cultură, poliție etc. toate impregnate sub ochiul văgăleș al acestuia.

Fiecare departament al SD-ului avea agenți plătiți, în primul rând, de încredere plasati în toate sferele de activitate. Pe baza informațiilor obținute de la aceștia, de două ori

este raportat în se

șed

personal al politic, secret

lăsat cum ni pe placul lui R

care, conform opiniei sale, erau impregnați de

de la un

101 de contraspionaj

pentru 1941

Montia criminală

de la

sau Gestapo (Amt IV), Serviciul de contraspionaj (de fapt spionaj) în străinătate (Amt VI), trupele S.S. etc.

Activitatea de spionaj în străinătate a SD și mai târziu a R.S.H.A. a constat inițial în urmărirea în afara granițelor țării a emigranților politici antinaziști. În acest scop misiunile SD. recrutau clemente de naționalitate germană stabilite în străinătate, cărora le dădeau — în virtutea preceptelor spionajului total — și sarcina de a culege informații politice, economice și militare din țara de reședință.

Un alt pretext pentru extinderea activității de informații externe l-a constituit pentru Amt VI necesitatea depistării agenților pe care — susțineau șefii acestui serviciu de spionaj,

organele de informații sovietice reușiseră să o creeze în unele țări considerate de hitleriiști în zona de influență a Ger-

Sarcina noastră principală era acum (N.N. În anul 1941) să organizăm contraspionajul împotriva Uniunii Sovietice. Țările mai importante în acest sens erau România, Ungaria, Polonia și Finlanda. Secțiile occidentale ale rețelei noastre de securitate au trebuit să fie slăbite pentru a întări secțiile orientale.

sub conducerea întrepredului Schellenberg, nu ne propunem să relatăm în detaliu în aceste pagini. În ce privește țara noastră însă, putem arăta că spre deos birt de Abwehr, a cărui

leilor și americanilor, iar eliva s-au dovedit a fi amestecați

pe care generali și ofițeri superiori germani începuseră
urzescă împotriva lui Hitler, conștienți fiind de faptul
ducea statul și națiunea către dezastru

Inceputul anului 1944 deci, lupta aprigă dintre
Armata VI al RSH.A. și Abwehr se apropia de sfârșitul său
tragic pentru Canaris. Acest sfârșit a venit la 12 februarie
1944 când, prin ordinul nr. 144 semnat de Hitler, s-a decretat:

1 — Crearea unui serviciu secret unificat; 2 — Punerea nou-

ei sub comanda reichsführerului S.S. Heinrich Him-

-mler. Discuții între șeful OKW și Himmler pentru

blamele legate de unificarea celor două organe. Ș

simplu birou militar în componența lui Armata VI. Nu între-

... H.A. ...

... pe ...

... S.H.A. ...

... și ...

... H. ...

... și ...

... de ...

... și ...

... și ...

... și ...

... și ...

... și ...

... și ...

... și ...

în alte materiale dedicate descrierii activității sale. Dealtfel,
cooperarea între cele două servicii de spionaj nu este singurul
element ce trebuie luat în considerație atunci când încercăm
să ne explicăm misterul aparent al acestor relații. Mai este
ceva. Gehlen afirmă că a avut prilejul să discute cu mai mulți
ofițeri germani, înainte de 26 Iulie 1944, despre adevăratele
sentimente față de Hitler. Unii dintre ei, ca Ronne, Stiff,
Fievetag-Loringhoven, care au pierit de mina călăului, sînt im-
plicati de generalul-spion ca fiind prietenii săi. Cum se face
atunci că, spre deosebire de ei, Gehlen nu numai că a rămas
neamănat, dar a continuat să se bucure de toată încrederea,
fînd declarat de către comisia de verificare a ofițerilor supe-
riori, special constituită, drept „ireproșabil și absolut deîn-
de încredere” și avansat succesiv la gradele de general-maior

... H.A. ...

... pe ...

... S.H.A. ...

... și ...

... H. ...

... și ...

... H. ...

... și ...

... de ...

... și ...

... și ...

... și ...

... și ...

... și ...

... și ...

... și ...

... și ...

PRIMM, CHURCH, GUST

$$\begin{aligned} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} \dot{\theta}^2 + \frac{1}{2} \dot{\phi}^2 \right) &= \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} \dot{\theta}^2 + \frac{1}{2} \dot{\phi}^2 \right) \\ &= \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} \dot{\theta}^2 + \frac{1}{2} \dot{\phi}^2 \right) \\ &= \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} \dot{\theta}^2 + \frac{1}{2} \dot{\phi}^2 \right) \end{aligned}$$

vicu, Gehlen a înțeles că singura șansă de a se afirma în
junglele serviciilor de informații fasciste era aceea de a crea un
nou serviciu de spionaj, care să albească din carare
lizeze informațiile militare culese de alții și a căror valoare

pe scurt, asupra tuturor problemelor
pe baza cărora să poată judeca cu com-

...e în serviciu oameni noi,
...e urmarea. În legătură
...Gehlen

era, spre deosebire
clăii ai războiului, a obținut tot ce a vrut.

Unul din noli transferați merita o mențiune aparte. Fel
24 decembrie 1913, fiul unui pastor din Holstein, intrat
Reichswehr cu un an înainte de venirea la putere a lui Hitler
și care, ca și Gehlen, îmbrățișase specialitatea de artilerie.
Wessel luptase în 1940 în Franța ca ofițer în Regimentul 5

a devenit șeful Grupului I de evaluare și exploatare a inf
mașilor provenite de pe front. El a fost promovat foarte re
terminarea războiului sub egida C.I.A., succedându-i până
urmă ca șef al B.N.D.

pe Wessel în imediata sa apropiere. Spre deosebire de el, ar
verșiați obișnuite. Wessel era un bun vorbitor și putea susține
o temă, un caz în mod convingător, fiind astfel capabil să
ajute șeful în multe situații delicate și chiar în cadrul unor i
uniuni cu caracter social.

ruși, prieteni de familie. În plus, Herre avusese prilejul să
călătorească prin Estonia, Carelia și Basarabia. Astfel s-au
adunat împreună membri „triumviratului”, Gehlen-Wessel-
Herre, ale căror nume au rămas strâns legate de activitatea din
în anii de după război și de renașterea serviciului de spionaj
vest-german B.N.D. În rest, Gehlen a acceptat pe ordine să se
noi veniți să fie în măsură să contribuie la ridicarea eficaci-
tății serviciului.

Cele mai promițătoare achiziții au fost plasate de Gehlen
la Grupul I, de activitate căruiu depindea în primul rînd

rapoartelor zilnice de situație — *Lageberichte* — privind ac-
tivitatea armatei sovietice, fusese împărțit de Gehlen, după
preluarea F.H.O. în trei birouri, respectiv „Nord”, „Centru”
și „Sud”, în concordanță cu cele trei grupuri de armate ger-
ționa un al patrulea birou, ce se ocupa de problemele răzoo-
ului de partizani, precum și un al cincilea, care prelucra da-
tele obținute de recunoașterea aeriană. Fiecare birou era
încadrat cu un șef, un locțiitor și un al treilea membru, a
șefilor sarcină era să înfrumusețe situația forțelor inamice din
raport privind această situație, ei trebuiau să întocmească pro-

făcute pe birouri și redactarea finală însoțită de concluziile și
prognozele ce se impuneau li reveneau lui Gehlen. În anexă
la „aprecierea asupra inamicului” se pregătea și se înainta
„harta privind situația inamicului” (la scară 1 : 1000 000), pe
care erau marcate schimbările în dispozitivul forțelor sovietice
și alte regroupări ale acestora, precum și rezultatele recunoaște-
rile aeriene.

Munca Grupului I se concentra, de asemenea, asupra „or-
dinei de bătaie”, al cărui scop era să furnizeze informații asu-
informație privind o unitate militară sovietică era verificată și
încorporată în raportul de situație după ce i se atribuia un
coeficient de credibilitate. Ordinul de bătaie indica dislocarea
unității, capacitatea de luptă, istoricul formării ei, echipamen-
tul și componența. Pentru aceasta avea loc un proces complicat
de numărări, adunări și scăderi denumit „calculul forței
inamicului”. Se aprecia forța de luptă inițială a unităților so-

vietile analize, se scadeau pierderile și se estima astfel capacitatea lor efectivă de luptă. Nici un amănunt nu era lăsat de parte. Informațiile privitoare la schimbările survenite în componența unei divizii sau corp de armată sovietic erau înregistrate într-un „borderou al modificărilor”, un registru special consumina schimbările semnalate dar neconfirmate încă; o „listă a mișcărilor” indica acele unități semnalate ca fiind în curs de transferare de pe o poziție pe alta. După folosirea sa de către Grupul I, materialul brut, așa cum provenise de la surse, era trimis Grupului II pentru a fi exploatat și apreciat.

În loc de procedee de evaluare mai complexe. Un birou corecta rapoartele informative deja folosite de Grupul I, cu scopul de

premi sovietici unele date și conținu privind situația generală a rezervelor sale, organizarea la cel mai înalt nivel și funcționarea generală a mecanismului de apărare, un al doilea birou evalua declarațiile scrise prizonierilor de război, rapoartele serviciilor germane de ascultare a posturilor de radio

și ocupa de studierea situației economice a U.R.S.S. și a producției sale de armament; un al patrulea întocmea studii privind principiile generale de strategie ale armatei sovietice etc.

De Grupul II ținea și secția cunoscută sub denumirea de „H”, în responsabilitatea căreia cadeau arhivizarea rapoartelor și materialelor obținute de serviciu și indexarea acestora în cartoteci speciale. Aici se găseau „Cartoteca unităților”, precum și „Cartoteca specială”, care concentrău toate informațiile

privind organizarea, școlii, indicative de poșta militară etc. De o mare importanță erau socotite a fi dosarele personale în care erau concentrate date privind pe generali și ofițeri superiori

o structură permanentă din a concentra și asambla în aceste ar-

zi a activității marilor centre economice și industriale ale U.R.S.S. Erau inventariate și descrise uzinele metalurgice, fa-

hidro și termoelectrice, uzinele chimice etc. situate în locuri depărtate ca Perm, Zlatoust, Celeabinsk și Sverdlovsk din

len s-a lăudat că el și serviciul său au reușit să strângă aceste date în cei trei ani de război. Trebuie lăsat ca adevărat numai faptul că obsesia sa de a ține totul „la zi”, cel mai complet cu

materialul de bază fusese acumulat mai devreme, încă din timpul când F.H.O. era condus de Kinzel; multe din date

Abwehr în U.R.S.S. sub acoperirea firmelor comerciale germane. Abwehrul toate planurile și schițele întreprinderilor construite în Uniunea Sovietică pe bază de contracte. Acesta a fost de-

nurile unor obiective industrial-economice construite în U.R.S.S. fuseseră adunate de la toate firmele din țările europene căzute sub jugul nazistilor. Nimic nu părea prea neîn-

industrial ale acestor armate: fabricile de textile și hirtie, între-

lui sau de conserve erau tratate cu aceeași atenție ca și fabri-

și zeii și zece de fotocopii din reviste și tăieturi din ziare, extrase din publicații de specialitate și cărți de referință. Ele erau ținute la zi prin adăugarea de informații obținute din di-

posibil.

Grupul III era însărcinat în principal cu activitatea de legătură cu organele de informații ale comandamentelor de armată, până la statul-major al diviziilor, avea contact cu Abwehrul, cu diversele departamente ale RSHA, și îndeosebi cu Amt VI, precum și cu diferite ministere care puteau concura în vreun fel oarecare la rezolvarea unora din sarcinile

F.H.O. împreună cu Grupul I, Grupul III (înca contactul) cu detașamentele Walli. Un element important al activității grupului de care ne ocupăm îl constituia rezolvarea problemelor privind așa-zisul „grup de la Smolensk” al trădătorului Vlasov, precum și a celor legate de folosirea altora asemenea lui.

care a numit la comanda grupului pe maiorul Adolf Wicat.

Interogarea prizonierilor era efectuată în conformitate cu tematica și chestiunile furnizate de Grupurile I și II. Prizonierii capturați de trupele combătătoare și care se dovedeau „interesanti” sub raportul cunoștințelor ce ar fi putut să le

de la fortăreața Boven” de lângă orașul Lützen în Prusia Orientală.

Fortăreața Boven avea o capacitate de 80 - 100 de persoane care erau interogate intens cu ajutorul câtorva trădători, și erau eliberați apoi în condiții de siguranță. Unele elemente care se arătau dispuse să colaboreze cu reședința prizonierilor se ocupa Biroul IIIa din cadrul grupului.

Un alt birou, respectiv IIIb, se ocupa cu concentrarea materialelor capturate pe front, care conțineau probleme ma-

front, astfel încât documentele în care erau menționate

Biroul IIIc concentra munca de analiză a zi-

III, care se ocupa de importan-

materiale provenite din ascultarea

peșterilor de radio

importanța tactică într-un anumit moment

În memoriile sale, Gehlen, care

interesat în a urmări evenimentele din această zonă, indiferent că era vorba de aspectul lor militar, politic, economic sau ideologic, în perspectiva lor mondială. Ofițerii Grupului IV studiau toate ziarele disponibile, cărțile, revistele și alte publicații inclusiv cele editate în vest și în țările neutre pentru a sesiza orice referire cu privire la Rusia și la comunism; ei urmăreau, de asemenea, emisiunile posturilor de radio. Gehlen organizase deci acest grup ca pe un „serviciu extern” în miniatură, îmbrățișând probleme care erau, fără îndoială, urmărite pe o scară mult mai largă, fie de către Abwehr sau RSHA, fie de către Ministerul de Externe nazist condus de Ribbentrop. De aici suspiciunea că adunarea acestor materiale fusese inițiată de Gehlen nu pentru interesele serviciului, ci mai degrabă pentru a-și satisface curiozitatea personală și a-și ridica propria importanță.

Materialele adunate de Grupul IV le depășeau de multe ori cantitativ pe cele strânse și elaborate de Grupul II. Și aceste materiale erau îndosariate conform dispozițiilor lui Gehlen în arhive, în secții anume destinate lor. Activitatea Grupului IV era coordonată de maiorul Alexis von Rönne, originar din regiunea baltică, care vorbea curent limba rusă.

În cadrul F.H.O. mai funcționau grupul ce se ocupa de urmărirea „sectorului de sud-est”, respectiv de Balcani, și grupul care avea în sarcină țările scandinave.

Contribuția adusă de către aceste grupuri la activitatea generală a F.H.O. era destul de însemnată, întrucât prin ele se realiza exploatarea informațiilor obținute de la agenții recrutati din rândurile elementelor contrarevoluționare albagardiste, care pretindeau că primesc pe diferite căi unele date din interiorul U.R.S.S. Un asemenea agent era fostul general farist Turcut, stabilit la Viena, unde furniza hitleriştilor în-

Importanța sursei de informații a F.H.O. privind Comandamentul suprem sovietic. Sursa în cauză, cu numele conspirativ „Max”, era dirijată de comandantul detașamentului

Gehlen nu a primit delegarea să-și cunoască identitatea reală.

Un era chiar un agent dublu aprovisionat cu materiale de dezinformare de către serviciile de informații sovietice, așa cum se vedeau evaluatorii F.H.O., ei doar un jurnalist evreu.

aparec, anume Isono Kiyoshi, materiale pe care ultimul pretindea că le delivra de la compatrioții săi din serviciul secret japonez.

În afara grupurilor, F.H.O. mai cuprindea patru birouri cu profil tehnic-administrativ, între care un birou de criptografie înărcinat cu elaborarea codurilor și cu criptanaliza și un „laborator” a cărui sarcină principală consta în fabricarea documentelor false „Laboratorul” lui Gehlen și-a câștigat un asemenea renume, încât detașamentele Zeppelin, organizate în zona frontalului de către Amt VI, preferau să-și adreseze lui, și nu laboratorului Gestapoului ce funcționa în

țineau direct de șeful F.H.O., și anume biroul ofiterului

activități (de căutare a informațiilor) pe serviciu și de fixare

activități (de căutare a informațiilor) pe serviciu și de fixare

activități (de căutare a informațiilor) pe serviciu și de fixare

activități (de căutare a informațiilor) pe serviciu și de fixare

activități (de căutare a informațiilor) pe serviciu și de fixare

activități (de căutare a informațiilor) pe serviciu și de fixare

Măsurile organizatorice luate de Gehlen și Inderschi în înțărirea unor grupuri și birouri noi au dus la dublarea numărului personalului F.H.O., care cuprindea sub comanda lui Kinzel 25 de oameni, a ajuns la un efectiv de 30 de ofițeri, fără a socoti desigur efectivele esalonurilor operative transferate de la Abwehr și cele ale subunităților dispersate (școli, centre de interogare etc).

Ca primă atribuție cu caracter informativ-operativ, Gehlen a fost autorizat să dirijeze și activitatea secțiilor „Ic” (de re-cunoaștere) de pe lângă statele-majore ale unităților armatei terestre.

Una dintre primele măsuri luate de Gehlen după reorganizarea serviciului a fost aceea de a-și asigura subordonarea detașamentelor Walli. El povestește că a avut în acest scop o întrevedere cu Canaris, pe care a reușit să-l convingă de faptul, că detașamentele Walli nu vor putea fi niciodată folosite eficient de către Abwehr, întrucât acesta nu dispunea de un aparat de analiză și exploatarea informațiilor de talia celui al F.H.O. Gehlen susține că a reușit să-l demonstreze „amiralului negru” că de dăunătoare era lipsa de operativitate rezultată din faptul că informațiile procurate de detașamentele

oane intermediare. Cum Canaris nu s-a lămurat de șansa de a-și scrie memoriile, nu dispunem de date care să confirme sau să infirme dacă discuțiile s-au dus într-adevăr în varianta și cu argumentele descrise de Gehlen. Cert este însă că detașamentele Walli au trecut la F.H.O.

Odată ce a reușit să-și adjudece detașamentele Walli, Gehlen a luat măsura de a transfera comandamentul lor de la Sulejowek la Nikolaisen, în Prusia Orientală, astfel încât conținutul cu ele să se poată realiza pe loc ori de câte ori era nevoie.

Paralel cu preluarea detașamentelor Walli, Gehlen a creat detașări de ele și pentru completarea activității acestora așa-numitele Frontaufklärungstruppen. Traducerea cea mai fidelă în limba română a termenului menționat este „trupă de cercetare pe front”, dar mai trebuie ținut seama și de faptul că Aufklärung este utilizat în limba germană în accepțiunile „a avea cunoștințe, date, asupra...” sau „a face lumină asupra...”. De asemenea, este utilizat pentru a evoca secolul al XVIII-lea, „secolul luminilor”, precum și cultura, civilizația în general. Unitatea cea mai des folosită în cazul acestor trupe era compania, cuprinzând un efectiv ce varia de la 100 de oameni până

Ordinul „Lenin”, Ordinul „Drapelul Roșu”, Ordinul „Steaua Roșie” și alte medalii S-au găsit, în afară de însemne, table de coduri și note redactate de el în cauză a recunoscut

Unul dintre membrii echipei, au fost capturați iar unul care a opus rezistență, a fost ucis. Cercetările au stabilit P. I. Tavrîn, fost ofițer care a dezertat la fasciștii hitleriști anul 1942, s-a reîntors ulterior în patrie și a îngelat în mocurile autorităților sovietice. El a fost numit în funcții de încredere și răsplătit cu înalte onoruri, în timp ce, servind de formă patriei, comitea în realitate acte de trădare.

Trădătorul Tavrîn și complicea sa au plătit cum se cuvine pentru crimele lor, fiind executați.

Nepuținând lua drept bune diversele povestiri mai mult sau mai puțin senzationale apărute în cărțile publicate în occident privind numărul și calitatea agenților pe care F.H.O. ar fi reușit să-l infiltreze în Uniunea Sovietică, povestiri pe care, desigur, nici Gehlen nu le confirmă în memoriile sale, ne vom referi tot la documentația sovietică pentru a încerca să stabilim cît de cît amplitudinea reală a acțiunilor respective.

În anul 1963 autoritățile sovietice au publicat unele materiale privind acțiunile serviciilor de spionaj hitleriste împotriva URSS în timpul războaiului.

Din aceste materiale, reluate de autorul englez Cookridge în cartea sa „Gehlen — spionul secolului”, rezultă că încă înainte de începerea ostilităților, respectiv în anul 1940 și în primele luni ale anului 1941, organele sovietice de contraspionaj, au distrus 86 de rețele de spionaj hitleriste ce acționau în Uniunea Sovietică, îndeosebi pe teritoriul republicilor baltice și în Ucraina de vest. Au fost lichidați în acest cadru 1.596 de

peste 150 asemenea grupe.

Materialele în cauză mai arată că, în conformitate cu datele pe teritoriul cucerit al R. S. S. Bielorusie au funcționat pe lângă agenți

recepție ale acestor organe ori de câte ori F.H.O. reușea prin căsaloanele sale operative să captureze operatorul radio al unui detașament sovietic de partizani sau un agent sovietic ce opera în spatele liniilor germane. În arhivele F.H.O. s-au păstrat materiale despre 9 asemenea combinații. Într-unul din cazuri, cu numele de cod „Kapitan”, a fost folosit chiar radioul sovietic care a profitat de o împrejurare favorabilă pentru a semnala înca de la început tovarășilor săi din centrală, prin codul prestabilit, că a fost capturat și că lucrează sub constrângere. Amănuntul a rămas nedescoperit mai multe săptămâni, dar în final jocul dublu al patriotului sovietic a fost descoperit. Autorul englez E. H. Cookridge, care a avut posibilitatea să cerceteze materialele rămase în arhivele F.H.O. în legătură cu asemenea jocuri și prin care cunoaștem și detaliile relatate mai sus, face următoarea caracterizare generală a rezultatelor obținute de Gehlen în acest domeniu: „Multe dintre mesajele schimbate între stațiile de radio false ale lui Gehlen și stațiile receptoare din Uniunea Sovietică conțineau material fără nici o importanță. Experții lui Gehlen întocmeau textele mesajelor de trimis, respectiv compuneau rapoarte presupuse că aparținând operatorilor sovietici și conținând așa-zise informații secrete. În unele cazuri s-ar părea că dezinformarea s-a bucurat de succes, dar din răspunsurile și instrucțiunile primite de la ruși și păstrate în dosarele lui Gehlen este clar că serviciile de informații sovietice acționau cu extremă prudență, tratând majoritatea mesajelor primite cu multă suspiciune. Fără îndoială că cel puțin în unele cazuri rușii erau pe de-a-neregul conștienți că se aflau în fața unui joc radio. Ei continuau probabil aceste jocuri pentru a stabili măsura în care eventual și alte posturi de emisie ale lor au căzut în mînă „namicului”

este prezentată în detaliu natura preocupărilor și activității

cate cele de mai sus duc la concluzia că, în pofida marelui succes al serviciului lui Gehlen în timpul războiului în U.R.S.S., agenția capabila să-i furnizeze informații din obiectiv, înaintea unității unde erau efectiv concentrate secretele Reușite izolate de infiltrare pentru un anumit timp în spațiile imediate al frontului a unor agenți sau grupe de agenți, precum și interogarea sistematică a prizonierilor război erau în măsură să furnizeze doar date tactice valabile de la o zi la alta, dar nu acele informații de care depindeau deciziile unor hărâți decisive pentru mersul războiului. Există în această privință o mare diferență între rezultatele obținute de hitleristi și cele ale serviciilor de informații sovietice al căror colaboratori și agenți au acționat în teritorii rămân animati de un înalt patriotism, de o încredere neînreră murit în justiea cauzelor și de o ură neîmpăcată împotriva inului. În anul 1942, Gehlen a fost desigur șocat de existența puternicei rețele sovietice denumită „Orchestra Roșie”, ale cărei antene patruneaseră în aproape toate departamentele administrației germane. Și mai mult trebuia să-l fi șocat faptul că unul din agenții principali ce operau în Germania nu era altul decât nepotul amiralului von Tirpitz, șeful unei neapoate a prințului Philipp von Eulenburg, în exact unul din ofițerii Ministerului Aeronauticii condus de Goring pe nume Harro Schultze-Boysen, și că alături de el mai lucra pentru sovietici consilierul Rudolph von Schellha din Ministerul de Externe condus de Ribbentrop, consilierul princiar Arvid Harnack din Ministerul Economiei și mulți alții. menea lor, despre care puteai să juri că sînt germani cu tot și cu totul „loiali”

Maș mare dect toate trebuie să fi fost surpriza încercarea de Gehlen în anii de după război, cînd a aflat că pînă și dintre colegii săi din Marele stat-major al Wehrmacht transmiteau cu regularitate Uniunii Sovietice, prin intermediul planurile strategice și tactice ale operațiilor armatei.

Părăsind domeniul comparațiilor, precum și pe cel al surprizelor, trebuie să le rezervăm securitatea sovietică, încheiem că F.H.O. a devenit, sub conducerea lui Gehlen și cu sprijin

larg al unor factori de răspundere din Marele cartier general hitlerist, un serviciu complex de spionaj, dispunînd de organe operative, de agenți și de arhive proprii, care rivalizau cu ale oricărui alt organ de informații german.

Carind F.H.O. s-a bucurat de un asemenea prestigiu, înit nu erau rare cazurile în care organele R.S.H.A. li trimiteau spre expunere informații obținute de ele asupra di feritorilor obiective urmărîte în străinătate.

Faptul, ca serviciul lui Gehlen s-a bucurat de atenția specială a înaltele autorități hitleriste reiese desigur și din împrejurarea că *Fremde Heere West* (F.H.W.) a rămas pînă la sfîrșit la fel cum fusese și F.H.O. înainte de a fi fost prelunată de către Gehlen, o simplă secție de valorificare a informațiilor.

Deși, în marea rîle sale Gehlen nu se arată mulțumit de centralizarea a efective și competente ce a izbutit să o realizeze sub egida F.H.O. El se plînge de faptul că „organizații rivale de informații” — cea a armatei aerului, a marinei, a Ministeriului Afacerilor Externe — au continuat să lucreze fara coordonare, de multe ori una împotriva alteia, menținînd astfel o situație haotică. Dar — adaugă el într-o paranteză — eu am reușit, după război, să împiedic ca aceasta să se producă din nou în Germania”.

Importanța deosebită de F.H.O. în sistemul serviciilor de spionaj hitleriste, lărgirea considerabilă a competențelor sale și prestigiul de care se bucura în ochii șefului Marele stat-major al armatei, von Halder, nu mai corespundeau gradului de locotenent-colonel pe care li avea Gehlen la instalarea în noua sa funcție, la 1 decembrie 1942 el a fost avansat colonel, iar în numai doi ani după aceea, la 1 decembrie 1944, a fost avansat general-maior. Înainte de a dispărea sub ruinele Camerei Reichului, Hitler l-a mai avansat o dată pe Gehlen, la gradul de general-locotenent. Dar aceasta este altă poveste, pe care o vom relata ceva mai departe.

SPIONAJUL TOTAL — TRĂSĂTURA CARACTERISTICĂ A ACTIVITĂȚII F.H.O.

Intrucît structura organizatorică a F.H.O. a intrat în atenția noastră ca precursor a structurii actualului B.N.D., ni se pare important să ne ocupăm într-un capitol de formele și metodele de lucru ale acestui organ. Și aceasta cu atît mai

prezentatului ei intrare fol chiar unele servicii de informații absolut compatibile cu scopurile urmarite și, deci, la fel de bune ca pe vremea F.H.O.

Referitor la metodele respective am mai arătat în trecut

caul condus de el a fost nu numai acela de a fi asigurat preluarea acestora de către alte servicii de spionaj capitaliste, și în primul rând de către C.I.A. Vom încerca să ne explicăm în ce a ce privește această afirmație, nu înainte însă de a ne referi în puține cuvinte la istoricul și unele din trăsăturile caracteristice ale spionajului, total.

Concepția clasică despre spionaj s-a referit întotdeauna, inclusiv în timpurile noastre, la stabilirea unor obiective de cercetat în țările străine și la încadrarea acestora cu agenți de valoare în măsură să albe acest la informațiile realmente necesare și importante existente în obiectivele respective. Cel mai important obiectiv de urmarit informativ a fost din cele

capacitatea de luptă, organizarea, principiile tactice și strategice valoarea comandantilor, planurile de mobilizare și ducere a războiului etc. Acestul obiectiv i s-au adăugat foarte repede curtea regelui și consilierii săi de încredere, partidele și persoanele influente de la curte, precum și cancelaria pentru relații externe. Obiectivele de mai sus sînt studiate și astăzi de către serviciile de informații, cu mențiunea că regele și curtea sa au evoluat, s-au transformat, devenind ceea ce numim or-

Pentru exemplificare vom povesti pajiunia unui, foarte ca- și cu mult efort, obținerea copiei documentelor ce făcuseră obiectul dezbaterii consiliului de miniștri din țara în care se

deziluzia și necazul ofiterului respectiv atunci cînd, develo plind filmul primit de la agent, care îl costase o sumă destul de frumuseală, a constatat că în consiliul de miniștri se discutase, cu multă ardoare și cu lux de amănunte, problema creării unei noi baze de producție a legumelor în zona de sud a țării. Caracterul secret al documentelor și al dezbaterii însăși

masive în lîntul respectiv, pe care să le valorifice în mod oneros cu prelejul expropriării. Cu toată ingeniozitatea și îndrăzneala cu care acționase ofiterul de informații, rezultatul

Valoarea acțiunii respective s-a materializat totuși mai tîrziu,

mişa regularitate materialele secrete ce se discutau în consiliul de miniștri.

Concepția clasică a spionajului selectiv, pe obiective și

este foarte costisitoare și riscantă, iar eșecurile înregistrate pe acest teren dăunează statului al cărui agenți au fost de-

ment prea multă vreme din considerentele expuse mai sus. De aceea, activitatea cu scop precis, recrutarea de surse riguros selecționate și verificate, în obiective realmente importante serviciilor de informații

În contrast cu această concepție, în cea de-a doua jumătate a secolului trecut, a apărut în Germania lui Bismarck o altă nouă, conformă cu ambițiile și scopurile urmarite de tînrul imperialism german în ascensiune, ajuns cu înfrîngere la masa la care se împărțea stăpînirea lumii. Această concepție — ce a primit numele de spionaj total și care se materializează prin saturarea unei țări sau zone-obiectiv cu un număr

tare, economice și politice ale activității inamicului — este

În zilele noastre, că tot

atribuită în mod unanim lui Wilhelm Stieber, șeful serviciului de informații al lui Bismarck, fost politician și autor al multor cărți de teorie militară. Stieber a fost acela care, neavând se pare timpul necesar să organizeze o activitate informativă obișnuită împotriva Franței, a inundat această țară, în preajma războiului

total

...

fiist în rândurile cercurilor conducătoare chemate să mobilizeze la luptă resursele națiunii. Nu trebuie uitat nici faptul

echilor de mai sus.

...

„generos” al Berlinului.

...

dezvăluirea limitelor și vicilor

oare.

Ceea ce ni se pare deosebit de interesant este faptul că...

spionajului total a constituit izvorul unei informări fantastice

special de încredere, sintetizare și concentrare a unui asortiment
potop de materiale. Cu toate acestea, în centrul soseaua munt

În pofida acestei desfășurări extraordinare de mijloace
este cazul să ne întrebăm din nou cât de eficace a fost o astfel
de informare ale cărei dimensiuni nu pot fi evocate fără fo-
sirea adjectivului nemțesc *kolossal*. Experiența trecutului
ne arată că în cel puțin un caz, și anume împotriva U. R. S. S.,
ea s-a dovedit inadecvată, nereușind să sesizeze esențialul, și
anume trănăcia sistemului socialist. Cunoșterea ziarist și co-
mentator sovietic Dimitri Zaslavski a avut multă dreptate să
compare spionajul total hitlerist cu individul curios din fabula
lui Krilov care a vizitat muzeul zoologic, examinând cu multă
atenție tot felul de animale insignifiante ce se găseau acolo,
dar care nu a reușit să vadă elefantul.

tructivă în fața OKW și a lui Hitler faptul că, în pofida
eforturilor și sumelor imense cheltuite, aceste servicii se do-
vediseră incapabile să creeze agențură în cercurile conducă-
toare ale țării coaliției antihitleriste. Gehlen era unul din
cei aflați în această situație care se concretiza prin aceea că

strategia necesară înaltului comandament hitlerist. Cum a

secrete, neacordând nici o atenție documentației

altă un torent de studii laborioase și pedante cu car-

poesia americanilor, se află multe dosare voluminoase con-

capturate pe front. Alături de problemele de organizare, com-
punere și dislocare ale unităților militare sovietice, de listele
de avansare a ofițerilor și generalilor, de caracterizările mai
mult sau mai puțin exacte ale membrilor Comandamentului
suprem, cel de bătaie preferat al lui Gehlen era economia
sovietică, căreia i-a dedicat studiul „mamut” ca tel pe care l-a
predat el însuși în anul 1943 la Academia de război din Berlin.

studiu la Gehlen arătam că el era însoțit de 214 pagini cu date
statistice, că industria oilului ocupa 139 de pagini etc. Ne
amintim că date pentru asemenea studii se găseau deja din
abundență în arhivele F.H.O. Faptul că asemenea „producție”
a putut fi digerată drept informații de către comandantul ger-
man, mai treacă-mearga. Dar că americanii au putut fi im-
presionați în anul 1943 de această avalanșă de hirtii, iată ceva

Gehlen nu a întreprins să bage de seamă că posibilitățile
sale de informare satisfăceau într-o măsură mult mai mare
necesitățile legate de întocmirea buletinelor continând infor-
mații cu valoare tactică, acle „rapoarte de situație” a căror
întocmire cădea în atribuția Grupului I și de care el consi-
dera că depinde, la urma urmei, bunul renume al F.H.O.
Citeva din practicile introduse de el în activitatea acestui
sector merită să fie privite mai îndeaproape.

Primul element asupra cărui Gehlen a insistat încă de
la începutul instalării sale la comandă a fost operativitatea.
Sub vechiul șef, rapoartele ofițerilor și secțiilor de informații
ale unităților și marilor unități combatante ajungeau la F.H.O.

pe calea directă și, în consecință, prin comandantul unităților res-

Informațiile și materialele intrate în secție să fie evaluate și exploatate în raportul zilnic. Dreptul de a face interpretarea finală și a pune concluzii, pe acest raport îl aparținea în exclusivitate șefului de serviciu.

Metoda de evaluare și exploatare a informațiilor a devenit la F.H.O., odată cu venirea la comandă a lui Gehlen, cea bazată mai ales, în zilele cooperării cu americanii, metoda „mozaicului”.

Procedul „mozaicului”, care constă în îmbinarea unor informații fragmentare, adormă unui joc de cuburi, în încercarea de a interpreta și evalua aceste date disparate în procesul asamblării lor și a da implicit coerență întregului rezultat, nu este o descoperire a lui Gehlen. Dar serviciul condus de Gehlen a rationalizat la maximum această metodă, reușind să introducă o anumită sincronizare între stilul de muncă al celor care culegeau informații (de exemplu, cei ce anchetau pe prizonieri, iar în zilele noastre pe emigranți) și al celor ce realizau evaluarea și exploatarea informațiilor.

Cînd vorbim despre metoda „mozaicului” se pune în primul rînd problema nivelului la care merită a fi luată în considerare o informație pentru a fi „aranjată” și confruntată cu altele, pentru a constata dacă ea poate fi efectiv inclusă

în B.N.D. față de unele amănunte ce par de-a dreptul insignifiante.

Pentru asamblarea raportului zilnic de situație și pentru îmbogățirea arhivelor serviciului erau folosite și chiar acele materiale care se refereau la amănuntele lipsite de însemnătate din viața subunților celor mai mici.

Pentru respectarea adevărului, trebuie să arătăm însă și faptul că Gehlen a dat dovadă de o anumită probitate față de șefii săi, în sensul că nu le-a ascuns niciodată informațiile defavorabile naziștilor și nu a încercat să le aranjeze de o asemenea manieră încît să fie mai puțin supărătoare. Această perseverență cu care a urmărit păstrarea regulilor de „etică profesională” l-a și atras din partea lui Hitler mai multe aprecieri defavorabile, ultima din ele soldându-se cu „înfecurarea” lui din fruntea F.H.O.

Oricît de criticabil poate părea sistemul de evaluare și exploatare a informațiilor existent la F.H.O., faptul că Gehlen personal a luptat cu hotărîre împotriva înfrumusețării, împotriva „ajustării” informațiilor, fie de către agenți, fie de către ofițeri, reprezintă un factor pozitiv al activității sale. Generalul-spion n-a permis niciodată „fardarea” informațiilor sau „orientarea” lor în funcție de punctul de vedere al șefilor sau de dorințele lor. De-așuri, această exigență pentru luciditate în examinarea unei situații avea în primul rînd un caracter intern, de serviciu. Dar și în raporturile cu șefii pe care i-a servit, Gehlen a tinut ca adevărul să prevaleze, deoarece el considera că înșelîndu-se și înșelînd pe alții îș, diminuează considerabil șansele și prestigiul.

În legătură cu preocuparea sa pentru evaluarea corectă a informațiilor, în ordonanța cuprinsă într-un ordin dat 1 septembrie 1943. „În cazul oricărei informații, ofițerii vor aprecia sursa dîndu-i un grad de credibilitate”. Se introducea astfel cînd asemenea grade,

notă referitoare la gradul de credibilitate. Tocmai manifestînd o asemenea exigență a izbutit Gehlen să ridice pe o treaptă calitativ superioară față de predecesorul lui munca F.H.O. și să facă să crească prestigiul serviciului în ochii șefilor săi.

Tendința de perfecționism în exploatarea cartotecilor și scrisorilor pe care Gehlen le-a dat în calitate de șef al F.H.O.

dată de „operativ”

șefa proaspăt cucerită, flexării detaliu privind coman
militari și influențarea

În unul din aceste ordine el cerea „să se acorde o atenție specială în ce privește compilarea datelor înregistrate în ...

Un exemplu de fișă existentă în cartoteca F.H.O. ca cea de mai jos, aparținând lui Rodion Malinovski.

„Conform declarațiilor obținute de la prizonieri, se bucură de simpatia și partea Comandamentului suprem ...

Este socotit ca unul dintre cei mai ...

de multe ori aspru, nesociabil, taciturn și nepoliticos în relațiile cu el.”

relațiile posibile de a fi strinse în legătură cu U.R.S.S. - discursiv ...

Sovietice, hărți și planuri ale tuturor localităților sovietice mai însemnate, numele conspirative ale ofițerilor contraspiionajului sovietic care apăreau în declarațiile agenților prinși.

Serviciul condus de Gehlen ajunsese să fie recunoscut ca sursa cea mai competentă de informații a comandamentului german pe Frontul de răsărit. Ori de câte ori era planificată o acțiune a Wehrmachtului pe front, ori de câte ori se puneau

țare psihologica a inamicului erau consultați invariabil colonelul Gehlen și Biroul Iie din serviciul condus de el.

Ne-am străduit mai sus, pornind de la caracteristicile enle-

... preocupărilor sale,

... prin a constata că ceea ce-l interesa în primul rând pe Gehlen era folosirea

... tăților operative ce se făceau pentru aparatul său, indiferent

... te ...

... te ...

... te ...

... te ...

... te ...

... te ...

... te ...

... te ...

... te ...

... nilor de sabotaj, teroare și diversivne, purismul manifestat ...

... pe problemele spionajului politic sau economic,

siderate domenii „civile”, prejudecățile care mai prevaleau încă

în Abwehr cu privire la „elita” spionajului militar și la „franc-

masoneria” și „spiritul de gașcă” ale civililor, toate acestea nu

aveau nici o importanță pentru Gehlen. El a refuzat întotdeauna să ia în considerație aceste reguli, mai ales în măsura în

care el căruia adept convins Gehlen a rămas toată viața și

pentru care munca de culegere a informațiilor nu era decît

sistematică.

O primă măsură destinată creșterii substanței materialului informativ ce parvenea serviciului a fost în-

trarea în capitolul precedent. Am subliniat cu acel prilej faptul

că aceste unități aveau un avantaj larg de preocupări și atribu-

ții a căror statutare reprezintă contribuția originală a lui

Gehlen la dezvoltarea teoriei muncii de cercetare în zona

frontului. Am mai evocat și încercările lui Gehlen de a im-

plimenta nivelul organelor supreme de decizie pentru a rezolva în

felul acesta problema informațiilor strategice. De asemenea,

și încercările sale de a organiza jocuri radio cu centrele de

emisie-recepție ale organelor de securitate sovietice. Dat fiind

... în legătură cu prizonierii de război există convenții și

cutume internaționale pe care majoritatea statelor caută să le

... te ...

... te ...

... te ...

... te ...

... te ...

... te ...

... te ...

tul maxim

Ofiteri germani de informa

indicație a sa privind metodele de interogatoriu: „Nu ne

jul german

efectivul de specialiști și anchetatori al lașului, recrutati și

de la...

Ziaristul comunist francez Alain Guerin, autorul unei documentate cărți despre Gehlen, este de părere că d... moderne ar trebui, atunci când definește noțiunea de *trădător*, să facă diferențierea între sensul mai vechi al cuvântului, care este esențialmente pasiv, și sensul său modern, contemporan, foarte activ. Odată, că trădătorul era doar cel care trăda, iar denumindu-l astfel se urmărea în primul rând veștețirea lui cu ferul roșu al infamiei. Utilizarea trădătorului de către cei în al căror lagăr se pripășise era, dacă nu rară, cel puțin epigonică și cel mai adesea nemărturisită. Era ca și cum trădarea dată cunoștință discredita pe cel ce o săvârșise definitiv

pe care l-a trădat. El poate deci, în primul

anitatea, el mai poate servi pentru form

recrutati. Pentru serviciile de spionaj capitalis

un necesitate...

Produs este relativ rar comparativ cu ne

li. Ce-i de făcut? Nu cumva trădătorul

cultivate? Este posibil ca multiplicându

tematizată și utilizarea sa? Se poate c

gur el a fost și a rămas acela ca

pretentios în ce privește intensitatea actulu

multe...

Vorba unui specialist american în materie „Munca de informații are astăzi un cult, trădarea, un păcat din rădăcinile

toată mina. Faptul este de altul de nou. Se pare că CIA, este veche arma diplomatică și militară, trădarea.

Deci... după Gehlen? Căci prima ispravă pe acest tărâm l-a aparținut lui Gehlen și s-a numit Vlasov.

În lagărul de la Boyen una din preocupările importante ale anchetatorilor FHO era aceea de a „recruta” prizonierii

sensul pe care acest cuvânt îl are în munca de spionaj, atunci când se încearcă și se reușește determinarea unui agent înarmat capturat să trădeze pe cei care l-au trimis și să fie utilizat împotriva lor. Nu în toate cazurile în care recrutarea reușea, cel în cauză erau considerați drept apți pentru a fi folosiți în acțiuni de spionaj. Majoritatea lor erau înrolați în ceea ce se numea pe vremea aceea în armata germană categoria *Hilfs* (prescurtare a expresiei *Hilfswilliger*, în traducere: *laș gata să ajute* - auxiliari, voluntari benevolți). Titlul oficial al acestor formații era *Osttruppen* (Trupe din est). Numai ace, care prezentau calități particulare în ochii noilor stăpâni erau pasca agenți ai FHO. Unii din această ultimă categorie,

veneau „experți”, fiind folosiți pentru studierea de documente sau ca traducători și interpreți. Cei mai tineri și mai detaiați erau trimiși, așa cum am aratat în capitoul precedent, la șco-

lătearea terminată, trădătorii selectați d

R...

se petreceau lucrurile și cu agenții R S H A

de către NKVD”, arată Schellenberg în memoriile sale.

pe care i le-au procurat dăruirea și recrutarea masivă a tinerilor din cadrul „mișcării vlasoviste” și OUN.

Rămânând credincios visurilor sale din tinerețe privi „marele spațiu vital german în est”, Gehlen era convins, acesta nu va putea deveni niciodată realitate aplicând politici demență a căpeteniei naziste și ale SS-ului, față de populația rusă. El își imagina o „nouă Rusie” de genul celei preconizate de Bismarck cu peste 50 de ani în urmă, o țară condusă în mod autocratic de către un reșim conservator militar, de mînă forte, aliat cu Germania, ale cărei agricultură, mine, cîmpuri petrolifere și celelalte vaste resurse naturale să fie „gospodărite și dezvoltate” sub conducere germană. O astfel de Rusie

„tinerie de care puternicul imperiu industrial german avea nevoie pentru a domina întreaga Europă și a se asigura înso-

țările de o armată pentru a ține sub control masele muncitoare. Această armată organizată și echipată de germani ar fi

impotrivă comunismului. Gehlen considera drept principala amenințare

„general”. El socotea că, odată acești generali găsiți, formarea și celor deportați în Germania pentru muncă nu va pune probleme deosebite.

și epigonii al
lor serviciului
SS

„... general stabilit, unul din obiectivele armă-

... constitu-

... 1. 1. 1.

fi de conceput.

Intorcîndu-ne la firul istoriei noastre vom arăta că anchetatorul principal al serviciului lui Gehlen, căpitanul Wilfried Strik-Strikfeldt, a reușit să găsească drept candidat la comanda armatei planuță de Gehlen pe Andrei Andreievici Vlasov, fost general-locotenent în Armata Roșie, luat prizonier de germani în vara anului 1942. Pierzînd credința în victoria U.R.S.S. asupra fascismului, ros de dorința de a juca un rol politic în contextul „noului ordin european”, pe care era convins că Hitler va sfîrși prin a o instaura, Vlasov s-a arătat gata să treacă de partea Invadatorilor, iar Gehlen s-a grăbit să-l adopte. FHO a devenit principalul manipulant al lui Vlasov.

Această manipulare avea un dublu caracter, manifestîndu-se atât pe plan organizatoric, cît și pe plan politic.

Vlasov a rămas, la mulți ani după terminarea războiului, simbolul unei forme particulare de trădare: aceea a celor ce

„individ de o ambiție fără limite, care socotea cu mult cinism că numai o victorie germană i-ar putea asigura un mare viitor.

S-a vădit însă foarte curînd că conducătorii nazii în frunte cu Hitler nu erau dispuși să încredințeze arme unui număr atât de mare de ruși. Refuzul lor net a fost motivat de considerente doctrinare, respectiv de faptul că rușii sînt, pasamite, ființe „subumane”, inferioare. În legătură cu acestea, Hitler spunea celor apropiați: „...Nu! trebuie să respectăm o regulă de fier. Nu trebuie niciodată permis cuiva să poarte arme dacă nu este german... Numai un german are dreptul de a purta arme, și nu un slav, un ceh, un cazac sau un ucrainean”.

În început era clar enunțat, dar „regula de fier” avea să

sfîrșit în vîltoarea anilor 1944—1945

șutul războiului statutul de „aliați” în lupta împotriva comunismului va determina și unele acțiuni ale acestor forțe pen-

tru păstrarea unui stat rus centralizat. Or, în
dezmembrarea Rusiei într-o multitudine de statele

și în final dispariția poporului rus. Mai existau însă și aspe-
ctare nu pledau deloc pentru înarmarea unor foști militari

victorii căzuți prizonieri, chiar atunci când existau

„Aici își găsea se-

Transportind într-o zi un mare convoi de prizonieri spre-

SS care în însoțea. Luându-i

primit de Stalin și decorat”

Gehlen a fost unul din pri-

guvern național
enal pentru eliberarea patriei”

la constituirea comitetului și gata să acționeze, ar fi trebuit
generalii făcuți prizonieri

Germania nu va putea să învingă sistemul sovietic dacă nu
va reuși să determine masa populației ruse să devină aliata sa.
Gehlen a explicat pe larg în nota H 3 191 că schimbarea pe
care o preconiza era indispensabilă pentru a reduce numărul

tului Wehrmachtului. Provocarea la trădare și folosirea mili-
tară și politică a trădătorilor erau astfel recomandate — și
efectiv puse în practică — de către Gehlen pentru a dezvolta
subversiunea pe front și pentru a încerca „să învingă sistemul
sovietic”. Războiul politic era prima lui grijă, iar Osttruppen
mijlocul necesar pentru ducerea acestui război. Apare totodată
cu deosebită claritate faptul că opoziția manifestată de șeful
FHO față de regula „pamintului pierdut” sau de teoria „sub-
oamenilor” nu avea nimic fundamental în ea. Aceste concep-
ții naziste nu-l atingeau din punct de vedere moral, îl jenau
numai din punct de vedere practic.

Politica preconizată de Gehlen a găsit un sprijinitor în
cercul cel mai apropiat lui Hitler, în persoana ministrului
pentru teritoriile din est, Alfred Rosenberg. Acesta considera
că planul lui Gehlen este un bun mijloc de a atinge scopul
principal urmărit de hitleriști în Uniunea Sovietică, și anu-
me restaurarea capitalismului. Identitatea de scop facilitează
mult acordul asupra mijloacelor.

Incurajat de înțelegerea arătată de Rosenberg, Gehlen a
creat pentru cadrele „înșcăării vlasoviste” lagăre speciale de
școală și la Școala de infanterie din Poznan. În această acți-
une, ca și în altele, Gehlen a lucrat în strinsă legătură cu
Heinrich Himmler și cu RSHA.

Intervențiile lui Rosenberg au sfârșit prin a-l convinge
pentru moment pe Hitler, care a decretat la 18 august 1942

care ar impli
a pledat pen-
Aceasta s-ar fi

A. nu
Germaniei
nu a depăsit nici
ale sale, prost
picior de război priva

slăbire de oscilațiile

lor sub comanda
rilor ruse

terii sovietice, fapt pentru care în

lui a fost arestat și deținut în Siberia, apoi, la expirarea ter-
menului de detenție, trimis cu domiciliu obligatoriu la Lokot.
Nemții l-au „angajat” imediat, iar el a organizat pentru ei un
fel de miliție cu scopul de a lupta împotriva partizanilor. Cu
urmare a zelului manifestat, Kamlinsky a fost instalat în frun-
tea „districtului administrativ Lokot” și apoi promovat „ge-
neral de brigadă” în armata lui Vlasov unde comanda 10.000
15.000 de oameni, caracterizați pe buna dreptate de către scri-
torul

ținând după ei femei încarcate cu bijuterii și purtând la fiare
încheietura trei-patru casuri brătore. Mulți din cei înrolați
— arată Werth — au făcut-o pentru a nu muri treptat de

„În perioada prăbușirii Reichului, Vlasov a încercat prin
toate mijloacele să-și salveze oamenii și să se predă occiden-
talilor... Pentru nenumerăți ruși, oamenii din armata lui Vla-
sov au fost considerați ca trădători” — recunoaște după 26 de
ani Gehlen

Folosiiți de germani drept carne de tun, cei încadrați în
unitățile combatante au fost aruncați în foc în ultimele zile
războiului. În legătură cu tratamentul ce le-a fost aplicat, ei uci-
deau pe ofițerii nemți și îi maltratau pe subofițeri.

Așa s-a terminat experiența Ostgruppen de care ne-am în-
terestat din dublu motiv: mai întâi pentru faptul că Gehlen a
fost unul din principalii lor inițiatori și apoi pentru că după
război același Gehlen a folosit la maximum resursele oferite
de cei rămași disponibili. Mulți dintre acești trădători, și anu-
me cei ce aveau însușirile necesare, au devenit încă din timpul
războiului „oameni la toată” în slujba serviciilor informative
naziste, care au lăsat mai multe grupuri din această categorie
în spatele armatelor sovietice victorioase, în scopuri de spio-
naj și diversione.

Organele de contraspionaj sovietice au lichidat cu succes
tele frontului

bui de a realiza acțiuni de diversivitate. Referindu-se la el, la 12 septembrie 1939, șeful O.K.W., Keitel, i-a ordonat șefului Abwehrului: „Dumneavoastră, Canaris, va trebui să pregătiți o mișcare insurrecțională cu ajutorul organizațiilor ucraineze care colaborează cu voi și care au aceleași obiective, adică e și polonezii”. Un alt ordin, emis puțin mai târziu de către

compus dintr-un șef și de
deci pe șef, iar
altor două

Wahr s-a realizat fără întrerupere în perioada dintre cele două

securitate pe
între 1942

Conducătorii n

zate gu

pinde de
ei” (Frank,

Dacă voi găsi un ucrainean demn să se așeze în aceeași
bule să știe că numai germanii sînt capabili

torul sovietic ce urma să fie ocupat, așa-zisa „Le

acoperiți ca unitate a „Serviciului german pentru

man. Acesta a fost embrionul „Armatei insurrecționale ucrainene” (U.P.A.), ale cărei rămășițe, lăsate în spatele frontului, au dat mult de lucru organelor de securitate sovietice, poloneze și cehoslovace în primul an de după război.

Despre „isprăvile” acestor formații O.U.N.-iste, despre

dem ca este cazul să insistăm aici. Ora lor împotriva comunismului era altă de mare înalt organele de ocupație hitleriste li recrutau pe membrii lor cu precădere în cadrul formațiilor de poliție de pe teritoriul ocupat. Astfel, Walh III avea drept preocupare ca, pe lângă recrutarea unor indivizi antisociali de

munisi din rândurile naționalșilor ucraineni, cunoscuți fiind cruzimea cu care aceștia acționau împotriva grupurilor linsate în spatele frontului german de către organele de informație și contrainformații sovietice, și îndosebi împotriva partizanilor.

Cînd a început să ia, puțin câte puțin, locul lui Canaris în problemele de spionaj privind Estul, Gehlen a mizat pe organizația O.U.N. și pe U.P.A. aflată în plină dezvoltare. El credea într-o utilizare fructuoasă a oamenilor strînși sub emblema O.U.N. și în formarea unei organizații subversive progermane sub aparența unei armate insurrecționale împotriva Uniunii

toate măsurile necesare pentru a-l putea dirija d.n. plin pe „banderovistii”. El și-a asigurat în acest sens și sprijinul generalului Varlimont, unul din cei mai influenți ofițeri ai O.K.H. — statul-major de care depindea F.H.O. — și și-a luat precauțiile interne necesare, prin numirea în fruntea U.P.A. a

Roman

Roman Iozovskî. Astfel Gehlen, sigur de înțeles
a sprijinit și s-a sprijinit el a putut pe activită
I.P.A., ale cărei unități aveau în ochii săi avantajul de a
rolul unei îndelungate preocupări din partea spionajului ger
man și ofereau garanția unei omogenități și a unei fidelități de
care mai târziu va avea totuși motive să se îndoaie. Dar pu
nera la punct a acestui aparat de subversivitate a cerut mai
mult timp decât în cazul celorlalte grupuri provenind din
Hitler, și cind Gehlen l-a avut efectiv sub mână dezastrul ge
man începuse deja în est. Era care prea târziu? Trebuia o

care el le-a pus pe masa tratativelor cu americanii în anul
1945.

dar germanii rămase în spatele frontului în chip de ră

ocupatie a Germaniei. Cu o anumită particulari
tele cadre ale F.H.O. sau ale Armii VI
reluarea legăturii cu naționalistii uc
ca angajați ai americanilor și în o
totală în ce privește existența servici
ce funcționa cu mijloace mater
simulului era

pe stipendii

teritoriul Ucrainei Subcarpa
pe șefii naționalistilor ucrain
tate în zona americană

cioc de către instructorii lui

care în 1947 am fost recrutat

secret al lui Gehlen. Dealtfel, la Gehlen șeful meu era colo
nelul Samutin, care îmi fusese șef și la Abwehrtruppe 102 "

turilor dintre organizația lui Gehlen și bandele teroriste ucraine
ne și intensificarea acțiunilor criminale desfășurate de ace
tea din urmă pe teritoriul sovietic și polonez. În perioada
1946-1947 au fost ucise sute de civili și zeci de militari, au
fost incendiate mii de hectare de culturi agricole și păduri, rod
al muncii păgube a țărânilor din R. S. S. Ucraineană și R. P.
Polonă, și au fost aruncate în aer poduri și instalații de căl
ferate. La 28 martie 1947 banda teroristă „Hryn” l-a prins în
tr-o ambuscadă și l-a ucis mîșelește pe generalul Karol Swier
czewski, adjunct al ministrului forțelor armate ale R. P. Polo
ne, erou al războiului civil din Spania, unde devenise celebra
sub numele de „generalul Walter”

Pe măsură ce acoperirea serviciului de informații ameri
can dispărea și apărea la lumina complicitatea dintre bandele

aflat într-o situație mai grea față de alte servicii de spionaj
care le acordau concurs și sprijin material, și mai ales față de
serviciul de informații englez. Pus în fața alternativei de a-și
„democratiza” mișcarea sau de a pierde sprijinul S.I.S., con
clavul naționalist ucrainean a luat la începutul anului 1947 o
soluție radicală: anume, a exterminat pe toți instructorii și
agenții proveniți din S.S. și alte formații și servicii hitleriste
ce luptau în cadrul bandelor. Această satisfacere a exigențelor
englezești și mai ales man era în care au realizat-o a fost foarte
greu digerată de Gehlen. El n-a putut însă renunța la legătu
rile cu O.U.N. și nici la agenții săi din această organizație. Sub
controlul lui Gehlen sau sub cel al englezilor, bandele națio
naliste ucrainene luptau însă împotriva timpurilor și a istoriei.
La 5 martie 1950, în pădurea Bilchorska de lângă Lvov, mu
rea într-o încăierare cu o formație a organelor de securitate
sovietice Roman Sukievici, alias Taras Suprinka, ultimul
șef al U.P.A.

În cadrul preocupărilor pentru folosirea plenară a posibi

și așa cum am văzut deja, acțiunile

al S.D. și al „colonei a cincea”, credem că nu vom greși dacă-l vom socoti și pe Reinhard Gehlen printre principalii activiști. El și-a câștigat un astfel de „drept” prin măsurile depuse în această direcție atât între anii 1942-1945, cât și în anii de după terminarea ostilităților, fiind războiul psihologic amplificat la scară planctară a devenit „război rece” atât de prielnic „Organizației Gehlen”.

Însăși actiunea de creare a „mişcării Vlasov” a derivat dintr-o idee care a fost destinată să fie înaintă de orice o armă pentru dezastrul acestui război.

Pe altă fugă de nădădună atunci când era vorba de a crea și evaluarea informațiilor, pe altă o socotea Gehlen a vădit că arma în acest tip de război pentru care părea că este predestinat și în domeniul cărui s-a numărat și el, cursorii Gehlen a născut...

...r peior sovietice și unități...

...și mai ales pentru semnarea...

...KNOR. Fiecare text redactat de...

...tradus în limba rusă...

...sub forma...

...sub forma...

...în unitățile
aruncat din

...mă și miș de
de la frontiera

...iniciative...

...în Martie...

...când cu aceea a R.S.H.A.), în anii 1943-1944

...numai R.S.H.A.
războiului psihologic

Culegerea, evaluarea și exploatarea informațiilor după metoda „mozaicului”, crearea *Frontaufklärungsgruppen*, interogarea sistematică a prizonierilor prin metode psihologice și în disprețul tuturor lecțiilor și cutumei internaționale, cultivarea trădării în proporții de masă și folosirea năvălărilor a trădătorilor ca agenți, diversioniști, sabotori, ca ajutoare ale anchetatorilor hitleristi și eliminarea de paza împotriva mișcării de

...logic, lăsa sintetizată în pașune civice contribuția F.H.O. și a lui Gehlen la dezvoltarea și perfecționarea arsenalului spionajului total hitlerist. Creșterea unui serviciu de spionaj adaptat

Abwehrului, în fruntea celui mai important organ de informații în al Germaniei pe Frontul de Răsărit. Din această prilec el a cooperat în permanență cu Armata VI, care formase și, dirija, de asemenea, în cadrul acțiunii botezată *Zeppelin*, grupe destinate spionajului, sabotajului și diversionii în spatele frontului.

Creșterea Adjudecându-și în mod definitiv, la desființarea Abwehrului, controlul detașamentelor Walli și estigind, grăte colaboranților lui Vlasov, primul în ce privește recrutarea și folosirea dezertorilor și a celor ce trădaseră din rindul prizonierilor sovietici, Gehlen n-a fost niciodată în pericol de a-și pierde înțelitatea în ce privește spionajul împotriva URSS.

...ca procedeele și metodele folosite de F.H.O. în timpul războiului nu au fost respinse de Gehlen și oamenii care l-au însoțit în continuare în înțelitatea de a spiona, în folosul americanilor, țările socialiste. El a adaptat aceste metode la noua situație și le-a folosit cu rindă în continuare, servindu-le drept sursă de inspirație și altă.

INTRE DOI STĂPINI...

După bătălia din arcul de la Kursk, Reinhard Gehlen a

...a împedicat însă, așa cum am mai arătat,

cooperarea cu organele RSHA, în scopul de

Gehlen era animat de idei și convingeri pe care nici el nu
ce l-a trăit în 1945, nici scurgerea a peste un sfert
al erei posibile, atât în evenimente și învațămintele istorice

ralul spion în memoriile sale.

„Oricât de impopulară poate fi astăzi (NN — 1971)
ar fi opinia, (în să declar aici că, după părerea mea, e
ria lui Hitler de a ataca Uniunea Sovietică a fost, fără în
doleală, bună”

În virtutea acestei opinii, dar și cu un gând șiret ascuns
în mod abil în spatele ei, Gehlen s-a angajat cu toate forțele
serviciului condus de el în sprijinirea acțiunilor desfășurate
din ordinul lui Hitler de către biroul VIS din RSHA, con-
dus de Skorzeny. Căci, în noiembrie 1944, Skorzeny fusese
cel care primise misiunea de a organiza activitatea de rez-
istență în spatele frontului sovietic și de a menține în acest
grop contactul cu bandele anti-comuniste. Conform instruc-
țiunilor Secției operații a Marelui stat-major german, aceste
bande includeau grupele de „rezistență” ale naționalistilor
ucraineni și ale „milițiilor naționale de rezistență” poloneze (în
măsură în care nu fuseseră dispersate ca urmare a înăltării

care a profitat

perajis Zeppelin, la care ne-am mai referit

ceau, la rândul lor, de posturi avansate
cine acestora din urma pe peșea de

poate fi predat comandamentul
era apanajul exclusiv al F.H.O. Mai tirziu, tot F.H.O. era
cea consultată obligatoriu de către comandamentul Zeppelin
ori de alte ori acesta punca la cale o acțiune în spatele fron-
tului, deoarece se considera că F.H.O. era singurul organ
care avea date precise asupra situației din zona respectivă

Decizia lui Hitler de a uorda RSHA monopolul ac-
țiunilor subversive în spatele frontului a avut unele efecte
neplăcute pentru F.H.O. Astfel, la 22 ianuarie 1945, când
Gehlen a venit la birou, a găsit acolo un mesaj primit prin
telex. Era un ordin al lui Hitler prin care Gruppe *Irreführung*,
ad. a grupul F.H.O. pentru dezinformare, trecea de sub con-
trolul lui Gehlen la RSHA. Ordinul spunea textual:

„Din ordinul șefului OKW, Grupul de dezinformare
va fi transferat în cadrul RSHA începând cu data de 22
ianuarie 1945. Noua lui adresă este: Serviciul militar RSHA,
Rm 1A C 0, căpitan von Berchtholsheim. Comunicările tele-
fonice ce-l sînt destinate vor fi dirijate la Waldburg O.K.W.
căpitanului Berchtholsheim, indicativ 414 și căpitanului Naber,
indicativ 415. După 22 ianuarie 1945 toate rapoartele trebuie
trimise cit mai operativ numai la aceste adrese”.

În ciuda ordinului de transfer al grupului de dezinformare
la RSHA, Gehlen și-a menținut controlul asupra rețele-
lor și posturilor de radio pe care le înființase în colab-
orare cu Zeppelin încă din 1943. El s-a folosit pentru aceasta de
relațiile bune pe care le avea cu cei mai mulți dintre șefii

cu sturmbahnführerul SS dr Hengelhaupt, șeful operației Ze-
ppelin. După cum vom vedea, Gehlen a continuat nu numai să
mențină contactul direct cu aceste rețele, dar a reușit chiar să
înființeze noi posturi de radio în lunile februarie și martie
1945. El a transformat toate aceste posturi în ceea ce se numea
la F.H.O. „Reichs-R” (R de la *Rücken* - spatele frontului)

după război, cînd va fi reînființat noul serviciu de informații
șefiman

RSHA, 100 de ofițeri, subofițeri și oameni pregătiți în școli FHO, precum și posibilitatea de a-și verifica emisiunile radio prin rețeaua FHO în intenția de a „recompensa” FHO pentru aprijinul util și informațiile primite. RSHA a pus la dispoziție lui Gehlen cîțiva deținuți importanți din temnițele Gestapoului, care prezentau posibilitatea de a fi folosiți pentru jocuri radio. Unul din aceștia a fost și colonelul german Hoyer, predat FHO în februarie 1945. Hoyer, care fusese comandant de regiment, căzuse prizonier la sovietici și devenise membru al comitetului „Germania liberă”, constituit din prizonierii germani din U.R.S.S. El fusese apoi trimis cu o misiune în Germania, unde a fost prins de Gestapo. Conform unei note redactate de Gehlen rezultă că FHO primise „completă autoritate asupra colonelului Hoyer” și îl putea folosi cum credea de cuviință.

La începutul anului 1945 nu mai trebuia să fie nici general și nici șef al unui serviciu de spionaj pentru a fi convins că rilele „Imperiului” nazist sînt numărâte. Gehlen a

Intrucît operația Werwolf nu dă o im

Odată cu înrăutățirea situației pe front a luat naștere și unel „armate secrete”.

pe rînd cîtorva persoane, inclusiv lui Reinhard Gehlen. Numele de Werwolf a lăsat din fertila minte bolnavă a lui Goebbels. În folclorul german Werwolf exista ca mit încă din

teratură bună, folosită de tinerilor. Această baladă era de multe ori recitată la adunările tinerilor hitleriști.

La 25 septembrie 1944 Hitler a dat un decret prin care ordona Volksturm, un fel de mobilizare generală a tuturor celor capabili să poarte arme. De fapt, toți germanii cîți de cîți apăsese deja mobilizați, astfel încît jălnicele batalioane Volksturm se compuneau din bătrîni, invalizi lăsați la vatră și copii, subalimentați, nedepășînd paisprezece ani. Cîteva unități Volksturm au fost trimise pe Frontul de pe Oder. Dar nici cu cel mai mare efort nu se putea imagina cum ar putea deveni acești Volksturm oamenii „invulnerabili” necesari acțiunii Werwolf, aceștia din urmă trebuind să lupte și pe „Reduta Alpină”, noțiune ce se referea la o altă himeră a nazistilor, care se născuse în iulie 1944, în timpul vizitei lui Goring la feldmaresalul Kesselring în Italia. În timpul acestei vizite, Goring i-a sugerat gazdei sale că în cazul unei înfrîngerii pe Frontul de sud ar trebui organizată o „redută” de apărare în sudul Bavariei și în Tirol.

Cînd Schellenberg a propus acțiunea Werwolf lui Himmler, reacția acestuia i-a făcut să tremure pentru propria

Hitler față de planul Werwolf, deoarece acesta i-a apărut

fusesse numit comandantul lor, iar generalul-maior Pflaume

Planul pentru organizarea Werwolf prevedea șapte puncte principale, dintre care unele includeau schemele deja existente ale grupelor Walli și Zeppelin. În opinia lui Gehlen, triva Armatei Roșii; nimic din acest plan nu avea în vedere

1. Instruirea sabotajilor și lupătorilor de guerillă.
2. Formarea unor unități de acțiune deplină la 60 de oameni.
3. Adunarea armelor abandonate de armata germană și depozitarea lor în ascunzătorii secrete.
4. Înființarea de posturi secrete de radio.
5. Organizarea unei rețele de spionaj cu posibilități de lucru în zone ocupate.
6. Înființarea unor „comandouri de lichidare” care urăsc și ucid tot ceea ce aparține din rindul conducătorilor mișcărilor care vor fi fost instalate în țară.
7. Pregătirea și răspândirea unor materiale de propagandă manifeste, radio și pe

Gehlen a întocmit pentru Prutzmann o schemă detaliată a organizației Werwolf, dar aceasta nu a fost niciodată executată planului, iar Goebbels a devenit unul dintre cei mai entuziaști susținători ai planului.

rați, pe lângă controlul acțiunii Werwolf; la un moment dat, Martin B

donat includerea unei emisiuni radio speciale, Werwolf Rundschau, care să fie transmisă din Wusterhausen, astfel că foarte curând un val de propagandă a această temă s-a dezlănțuit asupra populației germane. Dar aceasta era de acum satul de război. Pentru milioanele de oameni rămași pe drumuri, rătăcind prin orașele devastate de bombardamente în căutare de adăpost și mâncare, această tentativă de ultimă oră de a li se îmboldi elanul războinic și vo-

personal a ținut mai multe conferințe la radio, al căror subiect poate fi judecat după următorul citat: „Noi, Werwolf-ii, con-

sate, ca lupii, în taină, fără zgomot.”

Reichul hitlerist, organizația Werwolf a fost elaborată, cel puțin pe hirtie, cu minuțiozitatea tipică serviciului condus de

sub denumirea de FD („Freies Deutschland —

„trădători” care ar fi colaborat cu ei pentru a strânge o armă. În planul său incendii. Pro-

pagandul lui Goebbels și conducătorii locali ai organizației
ideea de revanșă în suferințele copiilor. Băieți și fete din Hitler-

au fost condam-

u fost condamnați

și reactiva

din regiunea Fr

ale Werwolf-ilor au continuat
chiar într-o

au dus la lichidarea ei. O altă grupă ce se autoproclama pe

statul polone
acele teritorii pe care
lele sale după cel

acest fapt înverșunarea elementului național
a falma

burgheze prusace care l-a produs pe Gehlen

În la statul-mai

După cum am văzut, Gehlen moștenise multe din statule de radio ale fostului Abwehr. În ciuda amestecului permanent al lui Schellenberg, F.H.O. a reușit să păstreze un evasi-monopol al posturilor de radio secrete ce operau în est. Dar,

pe lângă acestea, el a avut și o serie de posturi de radio secrete care erau în posesia lui. Acestea erau: 1. Postul de radio secret al lui Gehlen, care era în posesia lui. 2. Postul de radio secret al lui Schellenberg, care era în posesia lui. 3. Postul de radio secret al lui Abwehr, care era în posesia lui. 4. Postul de radio secret al lui F.H.O., care era în posesia lui. 5. Postul de radio secret al lui...

Jocurile radio. Evidența acestor jocuri din perioada respec-

toare. Acestea erau: 1. Jocurile de radio ale lui Gehlen, care erau în posesia lui. 2. Jocurile de radio ale lui Schellenberg, care erau în posesia lui. 3. Jocurile de radio ale lui Abwehr, care erau în posesia lui. 4. Jocurile de radio ale lui F.H.O., care erau în posesia lui. 5. Jocurile de radio ale lui...

Pe lângă acestea, el a avut și o serie de posturi de radio secrete care erau în posesia lui. Acestea erau: 1. Postul de radio secret al lui Gehlen, care era în posesia lui. 2. Postul de radio secret al lui Schellenberg, care era în posesia lui. 3. Postul de radio secret al lui Abwehr, care era în posesia lui. 4. Postul de radio secret al lui F.H.O., care era în posesia lui. 5. Postul de radio secret al lui...

Gehlen a avut și o serie de posturi de radio secrete care erau în posesia lui. Acestea erau: 1. Postul de radio secret al lui Gehlen, care era în posesia lui. 2. Postul de radio secret al lui Schellenberg, care era în posesia lui. 3. Postul de radio secret al lui Abwehr, care era în posesia lui. 4. Postul de radio secret al lui F.H.O., care era în posesia lui. 5. Postul de radio secret al lui...

forma prin jocuri radio Comandamentul suprem sovietic, ele
au continuat pînă foarte aproape de sfîrșitul războiului. Pe

acea secție de dezinformare a FHO, transferată la RSHA,
transmis la Moscova prin radio, probabil
"Inver". Acesta comunica organelor de infor-
mativitate de informații false despre o im-
nitate a noilor trupe germane spre Frontul de răsărit.
Raportul conținea, de exemplu, informații de genul acestora:
"Nou formată Divizie a 12-a blindată a pornit spre front. La
ea de tancuri și mașini, cu un efectiv de patru
mii, văzută dirijindu-se spre răsărit. Două

zeci de tancuri, încărcate cu vehicule și cu un mare număr
de artilerie, au părăsit gara Berlin-Charlottenburg. Un convoi

de tancuri și mașini, cu un efectiv de patru mii, văzută
dirijându-se spre răsărit. Douăzeci de tancuri, încărcate
cu vehicule și cu un mare număr de artilerie, au părăsit
gara Berlin-Charlottenburg. Un convoi de tancuri și mașini,
cu un efectiv de patru mii, văzută dirijându-se spre răsărit.

Germanii erau conștienți de faptul că astfel de informații
de localitate a acestor false
nu trebuiau să fie credite, prin absurd,

Germanii, care se

de lor de supraviețuire erau foarte mici. Dar dacă o mîcșă
dacă unii ar fi avut și norocul să-și pastreze posturile de radio,
subzista speranța restabilirii contactului cu ei după înțetarea
tăcerii. Nu toate acestea s-au dovedit a fi numai simple

un "de încredere" lăsat în "conservare" în Germania de
rile anticomuniste din Ucraina. Gehlen spera ca cel puțin

războiului el s-a preocupat deci de identificarea și salvarea
acestor oameni, care erau în mare pericol, avînd pe urmele lor
mentă ai Jagdkommando-urilor antrenate de Skorzeny aveau
desigur o valoare cu totul specială în cadrul planurilor pe care
Gehlen le urzea în minte.

soldatilor rămași în urma armatelor germane
lui Scherhorn ajunsese la aproape cîntăci de mîcșă
Scherhorn pentru a obține informații în

care acest grup aparținea de fapt: de asemenea, F.O.

tu, despre misterioasă vizită a lui Schell
In ianuarie aflat, de asemenea, că generalul
cel mai apropiat colaborator al lui Himmler și
rea pe căruia, cu Aden Dulles în timp ce Himmler în
întâlnirea cu cortile vieder Bernacite la Lubeck

În război cu cel apropiat de
a și oameni un dispreț fără număr,
continua să se poarte ca un servitor a votat și le executa
continuare în mediul cel mai din sfârșit ordinale Arecen-

... și vor fi să se amestece cu SS-istii din contră,
... dar care... estima Gehlen
... pe reputația sa
... specialist și pe arhivele sale pentru a duce cu succes
... aceasta era s
... Aden a fost co

Gehlen a
... poate de înclintator"

... armata germană de pe Vistula
... sovietice și de
... germani în U.

Hitler, Gehlen a evitat să se ocupe personal de punerea ei
în practică, transmitând-o spre executare lui Schellenberg.
Concomitent, el a luat măsura de a intensifica trimiterea
unor rapoarte de analiză a situației de pe front contrare pâr-
rerilor strategice și tactice ale lui Hitler, acționând totodată
și în direcția amplificării conflictelor sale cu conducătorii
R.S.H.A. Aceasta schimbare gresită de atitudine urmarea
provocarea scoaterii sale din comanda F.H.O și implicit
crearea condițiilor necesare pentru a se ocupa în voie de or-
ganizarea arhivelor și a rețelei informative ale serviciului în

a sa de către Hitler i se părea necesară în vederea creării
legendei „persecuțiilor” sale de către naziști, sub aureola
căreia putea mai ușor să se facă acceptat de nou săi stăpâni

Planul de abandonare a corăbiei hitleriste în curs de
scufundare și trecerea cu arme și bagaje în tabăra unor noi

cu șeful detașamentului Walli I, colonelul Baum. Ana-
lizând cu ei situația ce va urma după prăbușirea celui
de-al III-lea Reich, Gehlen și-a manifestat convingerea că

puterile occidentale și Uniunea Sovietică, conflict care va
avea loc tocmai pe teritoriul german.

Gehlen, anticomunist conservator, era convins că în

... agentura pe care germanii o creaseră împotriva U.R.S.S.;

deci, pentru ei și oamenii săi, informațiile adunate de F.H.O. despre Uniunea Sovietică erau un fel de „permis de admitere” în viziunea atanta antilemanistă.

Intenția lui Gehlen de a intra în serviciul puterilor vestice după înfrângerea Germaniei și convingerea sa în legătură cu inevitabilitatea conflictului acestora cu sovieticii au fost definitiv întărite de către Winston Churchill. În memoriile sale, Gehlen a arătat referitor la aceasta că prin anumite nașloace s-a ajuns în mână un document conținând unele aprecieri ale lui Churchill privind situația generală și perspectivele evoluției ei în viitor, care — după părerea șefului F.H.O. — erau mult prea favorabile în ce privește forța militară a

Germaniei anului 1944, dar oglindeau în același timp o evaluare extrem de realistă a potențialului și intențiilor Uniunii Sovietice. „Analiza lui Churchill” arată Gehlen în memoriile sale — descria fără nici o umbră de iluzie viitoarea dezvoltare a statelor socialiste în zona Balcanilor, inclusiv a Ungariei și Poloniei. Gehlen a considerat că documentul respectiv era „exploziv” și de aceea a dat dispoziție să fie distrus la sfârșitul războiului.

În ce privește schema planului analizat cu Wessel și Baun, aceasta își avea originea într-o discuție purtată de Gehlen cu Guderian în ajunul Crăciunului din 1944. În ca-

zatura care pentru a salva G
era aceea de a termina o

Încă în vestul și, năd vestul Europei și de a folosi toate
armatele germane existente încă în Europa.

condus fie de Guderian însuși
în Germania.

asemenea soluție

... fie ca element preliminar al găsirii a ceea ce el numea
o bază legală solidă a planurilor sale de viitor”. Mai tirziu

adjunct al Statului-major pentru operații din cadrul OKW.,
cărui i-a scris câteva scrisori confidentiale la Cartierul ge-
neral al lui Hitler, în primele zile ale anului 1945. De ase-
menea, după sfârșitul războiului Gehlen își reamintește că
s-a întâlnit cu Dönitz în închisoarea americană de la Wiesba-
den și i-a cerut și lui aprobarea de a furniza asistență pe
linie de spionaj împotriva URSS aliaților occidentali; Dö-
nitz a fost și el de acord, ca și Winiz.

Pornind de la inevitabilitatea conflictului militar între
membrii coaliției antihitleriste, Gehlen a început să inven-
tarizeze și să depoziteze cu grijă ceea ce avea de oferit occi-
dentalilor — mai bine zis ceea ce urma să aibă de-acum mai
înalt trebuia să fure aceste lucruri, să le sustragă proprieta-
rului lor, statul nazist german, și apoi să aibă certitudinea că
va scăpa teafăr la sfârșitul sfârșitului. Într-înt, a socotit Gehlen,
el putea aduce pe masa tratatelor vasta sa experiență, pre-
cum și pe aceea a F.H.O., apoi, controlul acelor rețele pe
care detașamentele Walli reus să le lanseze sau să le lase
în spatele liniilor sovietice. Judecând după spusese lui Baun,

nuau să existe câteva asemenea rețele pe teritoriul Uniunii
Sovietice, care erau în legătură operativă fie a detașamente-
lor Walli, fie a detașamentelor Zeppelin. Este adevărat că
multe se compuneau din rămășițele decimatele unități via-

len considera, după cum vom vedea pe bună dreptă
aliați nu vor fi atât de naivi încât să refuze oferta.

făcut socotilele de maniera descrisă mai

schitat de Gehlen.

În ultimul timp în localitatea
cînd prabușirea va veni și R
toate unitățile ei informa

Schneider", despre care credea probabil că îl poartă noroc.
cel privește pe Baun, acesta își mutase deja sediul în ap
piere. În localitatea Aldorf Pe cînd cel trel își strî
minile de bun găsît într-o cameră a hotelului, tancurile
vietice intrau în Viena, alte unități ale armatelor sovietice
română avansau în Slovacia, iar armatele marelui J
împingeau puternic frontul spre Elba. În cel-l privește
americani. Armata a III-a se afla deja în Thuringia, uz
ocupase orașul Jena. Americanii se aflau la mai puțin de
100 de km, iar sovieticii, la aproximativ 160 de km de locul
unde se lălmășeau cei trei spioni germani. Pentru Gehlen și

nevătămați la Zossen, unde se afla dispersat O.K.W.

În această atmosferă plină de tensiune, reuniți în ca
de hotel unde Gehlen se așezase pe singurul scaun dispo
Baun pe suportul pentru geamantane, iar Wessel pe pat,
fost încheiat acordul ce a stat la baza organizației
spionaj pe care Gehlen a condus-o și a controlat-o aproape
un sfert de secol. Conform celor stabilite acolo, el și W
urmau să ia măsurile necesare transferării arhivelor și P
constitu

Dupele lansate în spatele frontului de către Walli, cu și c

cele ale RSHA de care avea cunoștință Baun s-a anga

spatele frontului sovietic între Oder și Elba ordinel de a se
Șefii de grupe urmau să-și lase cîtiva din oamenii lor în
spațiul operațional, echipați cu radio-emitoare, iar cu res
tul efectivului să continue deplasarea spre sud-vest pentru
a se putea uni cu ofițerii FHO, pe care Wessel îi transfera
în Bavaria. După această schemă, o organizație cominată
FHO. — Walli putea fi imediat asamblată și pusă la dispozi
ția americanilor

În legătură cu împrejurările în care s-a hotărît ca FHO
să ofere americanilor colaborarea în lupta împotriva comu
nismului, Gehlen arată în memoriile sale. „În cursul între
vederilor noastre de la Bad Elster, Wessel, Baun și eu mine
am căutat în mod natural să lămurim care va fi puterea occi
dentală cu care vom putea să ne aliam cel mai bine. Utilizînd
unul din contactele pe care le păstram cu serviciile se
crete britanice, noi am făcut să le parvină o ofertă; nu ne-au
confirmat primirea ei, deși noi am aflat ulterior că aceasta
a, unsece cu bine în minile lor. Mi s-a părut atunci cel mai
indicat să ne orientăm spre americani. Să nu a pierde din ve
dere două obiective esențiale: lupta împotriva expansiunii
dute și reîntregirea patriei noastre

Întreaga operație a fost apoi detaliată pe hartă cu o
precizie militară. Oamenii lui Baun trebuiau să construiască
pe traseul urmat de ei mai multe ascunzătoare sigure,
care să poată fi folosite pentru legătura cu cei lăsați în urmă.
În cazul cînd legătura radio nu va mai funcționa. Au fost
stabilite regulile necesare funcționării unui serviciu de cu
rieri și s-a căutat de acord asupra parolelor și cifrurilor ce
urmau să fie folosite de fiecare. Wessel a devenit W, Gehlen,

leza Y. Ceea ce p
că nici unul din ei nu s-a îndoit vreun moment asupra posi

leza Y. Ceea ce p
că nici unul din ei nu s-a îndoit vreun moment asupra posi
leza Y. Ceea ce p
că nici unul din ei nu s-a îndoit vreun moment asupra posi
leza Y. Ceea ce p
că nici unul din ei nu s-a îndoit vreun moment asupra posi

ordine precise sonderführerului S

cu supravegherea
celor de mai mică
fie, precum și cu

OKW

Haus Krüger

pe „Zitayul” general Gud

trebuit, odată plecat de la comanda, să preia o unitate

detachată asupra organizației rezistențe

Conștiincios cum îl știm, Gehlen a elaborat un aseme-
nțelor teroriste și de spionaj din

Gehlen avea în vedere
FHO și de RSHA.

aceasta din urmă doar de ochi, lui Hummler, care ar fi acoperit întreaga Europă de est, până departe pe teritoriul URSS, organizație ce ar fi folosit elementele anticomuniste din cadrul grupurilor rasiale și naționaliste existente în această parte a continentului. Potrivit propriilor lui cuvinte, „Pentru a culege informația este necesară crearea unei noi legh, neșcriman prin împănarea unui număr suficient de upe de agenți în zonele din spate ale înamicului, această legh poate purta numele de „Lega secretă a partizanilor tereni” și va fi în mod demonstrativ pusă sub conducerea unor ruși. Principiul va fi: organizația sa fie constituită și să acționeze numai în spatele frontului, de partea noastră vor exista numai canalele de legătură; organizația nu va avea legătură cu „mișcarea Vlasov”. Din cele de mai sus se vede că Genlen era permanent preocupat să pună bazele rețelei pe care spera să o aibă la îndemână după război.

Desigur că acțiunea de concentrare în mișcările proprii a elementelor diverselor organe de spionaj german și măsurile pentru conservarea ei în condiții de securitate cât mai deplină nu presupunea numai studii și memorii savante, planuri și intenții amănunțit elaborate. Era necesară și o muncă intensă de teren, de contactare a rezidenților și de instruire a lor, pentru a putea sub acoperirea unor planuri de viitor „pur german” în...

... și la Berlin”. Instrucțiunile prevedeau dispoziții de a se preda în caz de nece-

... Joshua Jacob este pseudonimul fostului căpitan Walter Jacob

... în sistem de curierat a fost pus la punct în prealabil,

... cum se convinsese în grupurile existente din zona...

... și datele false indicate de solicitantul înșel. Deoarece tehnica a FHO era în măsură să rezolve în bune...

... mult timp înainte de găsierea unor ascunzătoare

... bunu totodată să ne permită evadarea rapidă din de pericol”.

Pentru acoperire erau ceruse și lui Franz Hofer, gauleiter...

... Tiedemann, ocupându-se de un loc sigur în care „doare

... Waldermann

... W. ...

... R. ...

... ...

... ...

... ...

Schillerscher Hotel el s-a înregistrat sub numele de „dr. W.

împrejurimilor și și-a asigurat încrederea citorva localnici -
unul une, mese încărcate cu halbe de bere. Pe aceștia l-a
fapt să înțeleagă faptul că era în căutarea unui loc liniș
și retras unde să-și vadă în liniște de muncă sa științifică
să-și depoziteze în deplina siguranță dosarele și patentele
vinul rezultatele cercetărilor sale. În condițiile în care orașele
erau bombardate zi și noapte această dorință a părut cu totul
legitimă năilor cunoscuți ai lui Gehlen. Unul din el a sugerat

atâ ordinul de destituire din funcția

adăuga riscul ca grupul să

a execută pe cei rămași răzileși și pe dezertori. Cu câteva zile
înainte, penultima directivă a lui Hitler numise pe amiralul
Dönitz comandant-șef al tuturor forțelor armate din nordul
țării, cu cartierul general la Flensburg în Schleswig-Holstein.
Toate comandamentele militare și toți ofițerii care păreau

se referea și la FHO, dar convoiul lui Gehlen călătorea în
direcția exact opusă; dacă cineva l-ar fi oprit ar fi fost dificil

Fritz Scheibe și pe maiorul von Kalkreuth la Cartierul gene-

de mică importanță.

În drum spre Bavaria, convoiul lui Gehlen a scăpat ca
mașinile au fost oprite de o patrulă SS, dar pînă la urmă

bach, Schillerscher și Fischhausen.

că, cu cât vor părași mai repede localitatea respectivă, cu atât vor fi mai bine plătiți. Ofițerul, a plecat la Bad Reich Hall, pentru a-și face o apariție prin „sediu” F.H.O.

Gehlen, însoțit numai de o mină dintre cei mai bini, a plecat, iar toți unicii han din localitate au făcut cinste cu care clienților localnici curioși să afle vești din capitală. „Doctorul

menea domni „distinși și importanți”. Contenerele grele au fost împinse în sus pe scări. „Stands-Elm (Poiana Mizeriei).

A diferite intervale de timp, toate acestea pînă la în afara cercului de... buia să cunoască locul exact

URGIILE AMERICANILOR

În fiecare dimineață G... telul... pe frul... în... se arat... Poiana Mizeriei... în fiecare dimineață G... telul... pe frul... în... se arat... Poiana Mizeriei...

... americani pătrunseseră... 000 de deținuți din lagărul de exterminare Da... radio Hamburg a anunțat... teia lui Hitler și a difuzat o declarație a amiralului Donitz în care acesta își făcea cunoscută intenția de „a negocia armistițiul cu aliații occidentali”

Nehinștea lui Gehlen creștea. Locuitorii comunei vor...

Cu ajutorul devotatului Weck, grupul și-a făcut rost de câteva corturi cu care ofițerii F.H.O. și-au încredințat o tabără mai sus, în munți. În afară de această măsură, Gehlen a hotărât să nu mai aștepte venirea americanilor, ci să plece împreună cu câțiva dintre ofițerii săi în căutarea unui post al armatei

Între muntelui, împreună cu patru din colaboratori, pe localitate, fostul șef al F.H.O. a petrecut câteva zile în casa rudelor unuia din ofițerii care îl însoțeau, ținînd legătura prin radio cu cei rămași în „Poiana Mizeriei” și făcîndu-și curaj pentru a merge mai departe în căutarea americanilor.

Pe cînd Gehlen mai ezita încă, un lăptar invalid din im-

... dîne atunci cînd, pîndindu-l, într-o zi a observat că unul din...

... aflau un sergent și doi soldați al Diviziei 101 aerop...

armatei S.U.A. Cu multe gesturi destinate ușurării înțelegerii dintr-unul în altul, montan, lăptărar a reușit până la urmă să-l facă pe soldatul străin să priceapă ceea ce voia să le spună, și anume că un grup de SS-iști se ascund în „Polana Mizeriei”. Sergentul și-a notat cele spuse și i-a asigurat pe rând, ca nu are nici un motiv să se teamă, căci americanii nu veniseră de curând să-l aresteze pe cei în cauză. La întoarcerea în cantonament el a raportat informația primită de la soldatul comandantului său de companie care a transmis-o mai departe ofițerului de contrainformații al regimentului, maiorul J. O. Schwartzwalder.

După patru zile, doi soldați americani au fost trimiși către locul indicat de Kr. dl. Aceștia erau sergentul A. Kinghofer, care vorbea germană și caporalul H. Hickson. Ei au ajuns pe platoul înverzit și au văzut lângă cabană un grup de indivizi care se prăjeau la soare și care nu erau alții decât oamenii lăsați de Gehlen pentru paza locului unde se aflau îngropate prețioasele conținuturi care conțineau documentele F.H.O. După un scurt interogatoriu, cei doi militari americani au plecat cu promisiunea că vor reveni Gehlen, care a fost imediat prezentat în fața lui. După o scurtă discuție, cei doi militari americani au prezentat împreună cu cei patru însoțitori ai săi la postul instalat de armata americană în localitatea Fischhausen, în căutarea primăriei. El repetase ca un actor momentului înfățișările sale cu primii americani. Luând de bune afirmațiile lui Wessel care îl asigurase că americanii se portă cu mult respect față de generali germani, Gehlen se pregătise pentru o primire solemnă precedată de un schimb

întindă în fața un covor roșu. Primirea a fost însă cu totul diferită.

Un tânăr locotenent, anume Ballin, a notat plictisit pe o

a răspuns tânărul ofițer american.

în, înaltă cu alte sute de prizonieri germani, în închisoarea din localitatea învecinată, Muebach, devenită neînfrăptătoare. Una din explicațiile comportării locotenentului este aceea că în primele zile de după război ostașii americani învățaseră să manifeste un anumit scepticism în legătură cu identitatea care și le atribuiseră sau și le negau, după caz și după interese, prizonierii lor germani. Mai trebuie știut seama și de faptul că majoritatea ofițerilor și subofițerilor unității nr. 307 C.I.C. erau proaspăt recrutați din Texas, cu totul nealiniți, cați, pentru sarcinile pe care le îndeplineau și deace informații asupra dedesubturilor politice și erarilor, nemtești. De altfel, nici nu aveau de cunoștință de a se infirma. Pentru moment ei aplicau o filosofie profund sănătoasă și validă, în pregătire de spiritul practic al celor de pe meleagurile lor, care le sugera că cea mai bună măsură este aceea de a pune la păstrare în locuri sigure de deținere pe toți indivizii a căia suspect și apoi, mai târziu, se va vedea ce este cu fiecare.

În consecință, s-au scris zile bune înainte la Gehlen

a fi înfațișat comandantului unității 307 C.I.C., căpitanul, Schwartzwalder, un ofițer de contrainformații, cu ceva mai multă experiență.

„Sint general și șef al Departamentului de informații al înaltului comandament al armatei germane — i-a spus Gehlen pe un ton rigid căpitanului. Dețin informații de cea mai mare importanță pentru comandamentul vostru suprem și pentru guvernul american și cer să fii dus imediat în fața unui comandant superior, de preferință în fața unui general”.

Schwartzwalder a zîmbit și i-a răspuns pe loc: „Al fost

întîmpine cu flori pe spionii hitleriști

el a auzit pe undeva de un general german

dă-i drumul"

pe mîna unui tânăr sergent din C.I.C. Norocul lui Gehlen a fost acela că Victor de Guinzbourg și-a luat treaba în serios și a făcut din această problemă o primă etapă a unei kari fructuoase în spionajul american, unde a ajuns foarte repede locotenent-colonel. El nu a împărtășit părerea comandantului său că Gehlen nu era decât „încă un amărit de nazist care încercă să și dea importanță”. Cînd a început efectiv interogatoriile, el și-a dat seama că nu greșise și că spusele lui Gehlen din prima zi de anchetă nu erau numai simple pretenții lipsite de fond. Sergentul a redactat deci un raport cuprinzător în care a menționat că prizonierul îi vorbea despre unele arhive importante ce le pusese la adăpost și a propus în concluzie ca acesta să fie interogat la un eșalon superior. Gehlen a fost transferat la „colivia specială” a C.I.C. din Augsburg.

A doua zi, în cursul dimineții, el a pierdut repede întru-rită de comandanții de marcă ai Wehrmachtului, de conducători ai SS și de șefi ai Gestapoului care erau cecești cu atenție și fără grabă de către anchetatori.

Delată cu totii, dar nu mai...

nu avea nici cea mai slabă idee

terul general al forțelor armate aliate din Europa în legătură cu proiectul „Războiului Alpine”. Pe cînd era șeful Oficiului european al OSS din Berna, Allen Dulles se deplasase de mai multe ori, în anul 1944, din Elveția în Franța, pentru a se întâlni cu acest colonel Quinn și pentru a-l pune în tema cu informațiile ce le obținuse privitoare la ordinele lui Hitler de realizare a fortăreței din munți. Tot în cadrul acestor întâlniri, Dulles îl informase pe Quinn despre operația Werewolf și despre organizarea „Rețelei-R”, despre care OSS cunoștea ceva mai multe decît credea sau își imagina Gehlen.

Colonelul Quinn se ocupă personal de anchetarea sa, prima anchetare serioasă pe care ex-șeful FHO a avut ocazia să o înfrunte de la data de cînd se constituise prizonier. Quinn a fost primul american cărui Gehlen i-a destăinuit dimensiunile reale ale FHO, vorbindu-i despre efectivele și oameni săi, dispersați în timpul aceluia prin mai multe lagăre de prizonieri.

eșalonului G. 2 de pe lîngă Grupul al 12-lea de armate con

, Era — după părerea ofițerului

suprem e poveste cu roșul rugin, s-ar fi expus pericolului

tant. Anume, Dulles, care pierduse speranța că Hitler va fi

repede depășite de evenimente.

profesioniști din armata americană. Nu
oficială a acestor discuții care să poată
ost pe de-a-ntregul evident și a reieșit cu

¹ Porecili dati generalului Eisenhower (N. R.)

$$x_1 = \frac{1}{\sqrt{2}}(x_1' + x_2'), \quad x_2 = \frac{1}{\sqrt{2}}(-x_1' + x_2').$$

...vitatea de spionaj împotriva Uniunii Sovietice, sub egida

sub comanda directă a ofițerilor G. 2 sau C.I.C. din departamentul lui Sibert. De la începutul și până la sfârșitul discuțiilor Baun nu menționase niciodată pactul pe care îl înche-

mal tirziu că nu știa că se întâmplase cu fostul șef al F.H.O.

Din dovadă de înțelepciune, Sibert îl ținea pe cel doi candidați la asocierea cu spionajul american izolați unul de altul, astfel încât nici unul să nu-și dea seama ce devenise celălalt. Baun era deținut la „Casa albastră”, un castel rechi-

at că Wessel ajunsese și el la „Wi-...”. Cu acest prilej Wessel l-a văzuse și că probabil negocia și el cu americanii. Dar Wessel nu știa și deci nu l-a putut spune mai

aceștia din urmă o între-

Geacum-spon a fost să-l vadă
fața lui, l-a vorbit despre tainele

În urmă:

americane, care prevedea că

Doar mai tirziu am informat pe superio-

len pentru noi, și

Un grup de scotocire fu trimis în mare grabă la Valepp.

velul american s-a îndreptat direct spre Oberursel, unde

Lui Gehlen i s-a permis să formeze o așa-zisă „celulă”,
ce a fost inițial plasată în cadrul secției pentru cercetări istorice și apoi chiar în organica centrului de spionaj al Armatei a 7-a de la Wiesbaden. Generalul german și colaboratorii săi

rican, ai centrului nu aveau voie să-i deranjeze fără aproba-

funcționari și fotografi care să-i ajute pe Gehlen, pe Wessel
pe ceilalți colaboratori ai lor să sorteze întregul material.
Secție a celor mai importante microfilme a fost făcută
cu mijloacele puse la dispoziție de oamenii lui Sibert, iar
copile mărite făcute după ele li fură prezentate imediat
boscului american

Odată ce s-a convins de posibilitățile oferite de Gehlen
pentru activitatea de spionaj împotriva U.R.S.S., Sibert l-a
gîndea să facă cu ajutorul lui Bedell Smith și-a dat aproba-

G. 2 nu l-au raportat însă despre aceasta lui Eisenhower,
care interzisese orice fraternizare cu germanii. Ei au infor-

mat în schimb, peste capul comandantului lor, anumite

aviza favorabil propunerile lor

Propunerile lui Sibert și Bedell Smith au căzut la mo-

mentul potrivit în cercurile conducătoare ale spionajului.
cercuri, care își propuseseră
întreprinderea unor acțiuni ostile împotriva aliatului sovietic,
nu erau în măsură să-și pună în mod efectiv planurile
în aplicare datorită luptei care se purta pentru gîndirea exclusivității sau

măcar a primatului în domeniul activității informative în vara anului 1945 americanii treceau prin disputele pe care britanicii și germanii le trăiseră încă în secolul al XIX-lea, respectiv lupta între militari și civili pentru controlul serviciului secret.

Ideea de a-l folosi pe Gehlen oferea șefilor spionajului american atât posibilitatea de a realiza o pătrundere în Europa de Est, cât și un atu în lupta cu civili. S. De aceea, Bedell Smith a dispus trimiterea urgentă a lui Gehlen în S.U.A., la Pentagon.

În afara faptului că se temeau de o eventuală reacție negativă a lui Eisenhower, generalul Bedell Smith și Sibert aveau și un alt motiv care îi determina să-l trimită pe Gehlen cu atâtă grabă în S.U.A. Începând de prin iulie 1945, între sovietici și aliații lor occidentali spăraseră anumite divergențe ce se refereau la mai multe probleme, printre care delimitarea și administrarea zonelor de ocupație, identificarea și predarea reciprocă a demnitarilor și ofițerilor supuși de crime de război. Între aceștia din urmă, autoritățile sovietice îi căutau pe Gehlen și pe subșefii săi de la F.H.O., cu care aveau, desigur, de reglementat conturi vechi. Comandantul Misiunii Sovietice, gene-

ral care era unul din conducătorii lui G.R.U., nu făcea parte din grupul de lucru care avusese ghinionul de a fi arestați, și nu a acceptat supozitia arderii arhivelor F.H.O. - apoi, unde erau arhivele Abwehrului? Dar cele ale lui Amt VI care duseseră tot timpul războiului, sub conducerea lui Schellenberg, activitate de spionaj împotriva URSS? Unde era Gehlen? Unde era Schellenberg? Făcea impresia că americanii și englezii încercau să împiedice pe aliații lor sovietici să identifice pe criminalii de război nazisti, pe

Presat cu întrebările și argumentarea de mai sus, generalul de armate, unde l-a întrebat pe Sibert dacă nu cunoaște locul unde se află foștii șefi și membri ai F.H.O. El l-a cerut ca în cazul când asemenea elemente se află în detenție în închisorile controlate de Sibert, ele să fie predate fără întârziere, dar că interogatoriul lor nu era terminat. „Rușii n-au

... fapt Sibert, care avea în această privință o cunoaștere recent dezgropată a lui Gehlen. Mai înainte de război, în timpul celui de-al doilea război mondial, americanii, acești subordonați urmau să-l însoțească

de în America a fost un fapt care a putut produce un indigestion ce s-ar fi putut produce din cauza incapacității de a continua deciziile din Europa tulburată pentru de consecințele războiului”.

lui Dönitz de la Flensburg. Ei pusese în discuție, pe lângă arhivele, cel mai probabil

li și, până una alta, Gelilen nu era deloc sigur că ame-

generalului Trusov. Dacă acest lucru s-ar fi întâmplat, nu

de a fi ofițer de legătură cu "armata lui Vinsoy"
forțat să se ocupe de evaluarea rapoartelor agen-
ților lansați în spatele frontului sovietic, și pe maiorul Hans.
Horst von Heemenz, expert pentru problemele industriei,
producției de armament și aprovizionării ale U.R.S.S. din
cavaleria Grupului II.

Pentru transportarea celor patru au fost luate cele
despre care nu s-a putut afla nimic. Nu apu-
rau faptul că în ultimele săptămâni colaboratorii G.R.I.
avea indicii că organele sovietice reușiseră chiar să-și creeze
câteva colaboratori în rândul funcționarilor și oamenilor
din serviciu comunist.

Străgă atenția

Mayorul Russell l-a sugerat lui Sibert că nemții ar tre-
buia să vină din lagăr în uniforme și
de acord, dar a cerut să
altă de mică, cel mai bun lucru ce l-a putut oferi a fost
stea de general și însemnele de război. El a fost pus în grabă

hien și companiile săi au ajuns la Washington.

le de Eric Waldmann

le de Eric Waldmann

urte vanitos și ambicios, era vexat de faptul că în fi car-

tat să verifice imediat aceste câmpuri după cum

le, câteva cămăși și pese de lenjerie erau cum
punct de plecare buncărul din Zossen. Met

dadea aerul prosper al unui businessman amor-
ne. Fîndcă în timp ce cobora scările vile re-
-

t pentru explicații pe belicosul general Patton nu s-a

sovietici. I-a înlocuit pe Patton de la comandă la 2 octom-
-

stări de lucruri
după sosire Gehlen fusese dominat de
de dezamăgire starea sa de spirit

unor oameni ale căror nume și poziții

pentru probleme de securitate al președintelui
Alex H. Roll

Yale și șef al Serviciului de analiză și cercetare al O.S.S. și.

...tani. Allen Dulles, care tocmai se întorsese de la Berlin, a jucat un rol activ în elaborarea bazelor pentru activitatea viitoare a CIA.

Prezenta lui Allen Welsh Dulles la tratative l-a bucurat pe Gehlen. Omul era bine cunoscut și el nu mai avea nici un dubiu în ceea ce privea acțiunile la Berna. Rapoartele cifrate trimise de el la Washington erau în majoritate interceptate și descifrate cu grijă de R.S.H.A. „Ele (N.N. — rapoartele nemene) împotriva bolșevismului” — remarcă în legătură cu această dată în 1953 la New York.

Gehlen a luat o inițiativă prin care a intrat pe sub pielea lui El. El i-a înmănat acestuia jurnalul complet de la Grupulul II din Abwehr. Prin aceasta Gehlen a

...uale într-un caz s-a dovedit judicioasă

legătură cu problema controlului zonei de spionaj. Această criză a ajuns la pînă, cînd noul președinte al Statelor Unite Ha-

Ordinul lui Truman a pus capăt pentru moment discu-

Strong. Dar caruselul din centrul de la Washington nu se terminase încă.

...copreia asupra lui Gehlen și a planului acestuia. Pentru început el a manevrat cu atenție. Timp de mai multe săptămîni, în discuții cu caracter privat purtate în incinta Penta-

...urfa labirint al puterii militare americane, Pentagonul, înmănat cu propria sa bancă, cu prăvălii și chiar cu un

...voie pentru a-și pune pe picioare noul serviciu de spionaj. Ne putem imagina zîmbetul lui subtil și politicoș atunci

...entrice ale clădirii pentru a preda o scrisoare avansat la gradul de colonel plin.

a G. 2 Gehlen era prea versat în manevre ca

...multe

...spectiv la hegemonia asupra tuturor celorlalte departa-

...asfel încât l-a pierdut și pe Gehlen pe deasupra. Oricum însă,

...ntru cazul în care negocierile cu Gehlen ar fi luat o turnură

...vedere și constituirea unui serviciu de informații rival. Eroul
acestei adevărate mostre de perfidie florentină era „dispărutul
și de mult timp tăcutul” colonel Hermann Baun.

Într-un mod destul de curios, pe timpul cîi s-a aflat la
Fort Hunt, Gehlen fusese lăsat să prăvească scrisori de la
foști subalterni din FHO, deși, fără îndoială, aceste scri-

...ele Gehlen a reușit să reia contactul cu fostul său locțiitor,

„Casa albastră”, și că îi pregateau cu fîbrilitate pentru ope-
rați viitoare.

Faptul se explica prin aceea că, atunci cînd Gehlen

Washington, în comunicațiile lui Sibert

...condiția categorică pe care americanii au pus-o la

...rindul lor lui Gehlen a fost păstrarea celui mai desăvîrșit
secret în legătură cu acordul intervenit, acord care, date fiind
principiile încă valabile în politica externă americană, avor-
cîștiga ani revista vest germană *Welt am Sonntag*: „Mă aște-

...tru perioada următoare de către acei ofițeri americani cu
Gehlen pe propria lor răspundere au constituit într-un anu-
mit sens o acțiune arbitrară. Ele erau în contradicție cu
...francezilor și englezilor față de orice aparat de

...german cît de cît independent și de influență pe

...dere în țara
...ratativele cu mult succes. După
...l, părțile s-au nșezat

Gehlen a lămurit aspectele

Dalit Domaw

...cu Wall Street, care fusese consultant

...onajului american.

...atenta generalului Strong nu l-a dus
...es a tirgului cu Gehlen în

o întrerupere care nu i-a permis subalternului aflat în
mană să fie la curent cu mersul negocierilor ce le
pe cartea lui Baun.

pată de armata sovietică Baun era, de asemenea, în m. ar

În martie 1941, Sibert l-a întâlnit pe Baun în „Casa
na dintre foștii săi subalterni. El

leu să elipsească admirativ chi
pentru moment trebuie să rămână în bune
lui Wesel, a fost aceea de a instrui
1 (Baun) va reuși să-și facă întreprinde-

lăuda la așa ceva. El știa că este mai viclean decât
înaltură și să preia el însuși comanda.

În prezent, apologetii lui Gehlen, în dorința de a-i atri-
bul numai lui „meritul” creării serviciului german postbelic
de spionaj, trec premeditat cu vederea acest episod. De fapt,
a lui Gehlen. Secția I (spionaj) și Secția a III-a (contraspio-
naje) care au devenit pietrele de temelie ale organizației anti-
brie 1945 i-a prezentat lui Sibert planul de acțiune, între 10
rkană, selecționând o serie de ofițeri germani. Aceștia pro-

ci. 2 din Germania era într-o poziție din ce în
care se lăuda că îl are ?

mis prin telex lui Sibert la 10 decem.

această problemă, se putea deduce că în zona sa de competență, acesta putea să procedeze cum va crede de cu

În ce-l privește pe Baun, acesta era convins că

folosirea grupul lui Gehlen ce se întoarce din America de
caz negativ, membrii grupului vor trebui duși într-un loc

trebuia să se unifice cu noi, astfel încât să rezolvăm

mele împreună. La 9 iulie 1946, Gehlen

ajuns la Taunus, trei zile mai târziu Baun

său că avusese cu generalul

din cadrul secțiilor. Încă la începutul întrevederii

a ca șef al secției informații iar Wessel figura ca șef
al secției de evaluare. Ca șef al organizației concepută ca
un întreg, Gehlen se trecuse pe sine însuși. După întâlnire,
Baun a notat furios în jurnalul său „El (N.N. — Gehlen) nu
discutase un asemenea plan cu mine și eu am fost pus în
fața unui fapt împlinit”. Baun nu a voit să se certe cu
colaboratorii săi în fața ofițerului american care asistase la
întâlnire; din atitudinea acestui ofițer el a înțeles dealtfel
că Gehlen se întorsese din S.U.A. cu depline puteri. Dar fiind
au rămas singuri, el l-a întrebat pe cel cu care conspirase la
Bnd Elser: „De ce ați făcut asta? Este cu totul împotriva

tal. „De ce nu mi-ați spus asta până acum?” în jurnalul său

astă întrebare

prima perioadă de acesta pentru americani”. În mod involun-
tular Gehlen confirmă și el acest lucru atunci când scrie

memori: Gehlen este nevoit să recunoască și faptul.

onorei sale de ofițer și reputației lui în general. B.

fundamentale vor fi, d

restaurarea tradiției spionajului militar german, și anume a

principiului că activitatea de culegere a informațiilor și munca

de evaluare și exploatare trebuie strict separate, respectiv

Îl complet diferite. Dar Gehlen

împartire

activitatea muncii de spionaj în

să fie efectuate în cadrul

într-o creă ce Gehlen nu-i spusese

ptul că Ministerul de Război al S.U.A.

lor, sub comanda lui Gehle

are, natural, a trebuit să se încline în fața deciziei

Baun nu a aflat despre ace

și-a revenit niciodată din șocul suferit. Unul din prietenii săi a relatat mai târziu că, din punct de vedere moral, Baun se prezenta „ca un cîine bătut”. El a murit la 17 decembrie 1951. Aceasta s-a întâmplat însă mai târziu. La data la care ne aflăm, respectiv în august 1946, Gehlen, descotorosît de rivalul său, a purces cu rîvnă la crearea organizației care îi va purta numele

„ORGANIZAȚIA”

Gehlen și-a început modest activitatea postbelică. Efectiv, el a lucrat pe muntele Taunus, situate între Falkenstein și Kronberg. În

caușind să realizeze contacte în est. Baun, ale cărui efective nota în jurnalul său abundentă atît în ce privește banii cîît și echipamentul”

teren, precum și de personal în măsură să instruiască pe informatorii nou recrutați înainte ca aceștia să fie infiltrați în teritoriul adversarului.

Actiunea de a găsi și angaja sau de a forma asemenea oameni nu era deloc ușoară. Existau, desigur, multe dintre fostele cadre ale RSHA, ale Abwehrului și ale Gestapo-ului în lagărele de prizonieri amenajate de americani. Ace-

dintre ele erau trimise în justiție pentru crime de război. Gehlen a stabilit că în lagărele de la Moosburg și Landshut din Bavaria americanii aveau în pază cîteva mii de asemenea „cadre posibile”; el a făcut o listă cu numele unora ce li erau mai bine cunoscute, pe care colonelul Deane, ajutorul lui Sibert, a trimis-o comandantilor acestor lagăre cu rugă-

mențarea să lucreze în aceste lagăre fuseseră trimiși direct din Statele Unite, cu sarcina de a colecta de la prizonieri in-

formații despre activitatea acestor prizonieri.

Nici măcar generalul Sibert nu era prea amator să pre-

ceste în subordinea lui Schellenberg. În „Organizația Gehlen” a fost angajat sub acoperirea unui modest sergent de infanterie, proaspăt eliberat din lagăr de americani. În timpul îndelungatei perioade de activitate în subordinea lui Gehlen

burg, utilizând nu mai puțin de patru identități fictive. Soția sa, care lucrase în timpul războiului la sucursala RSHA din

nu au fost de acord cu exosul de zeț de care dăduse dovă organizând, în 1941, incendiul a nu mai puțin de șapte școli. A devenit și el cu timpul șef al unei „filiale”, respec- cea din localitatea Kiel. În cel privește pe Steinborn, ace-

nuodată să fi stabilit cu precizie, în perioada în care
lui Gehlen proveneau, cel puțin în prima perio-

area unor cadre de prestigiu ale fostului Wehrmacht, ale

ceze pe americani. Între cei angajați din această cate-
orie erau generalul-locotenent Friedrich Wilhelm von Mel-

neralul-maior Nettek, care comandase o divizie ce luptase în
U.R.S.S. și Polonia, generalul-maior Rudolf Kleinkamp,
fost șef al Direcției personal din cadrul OKW, locotenent-
colonelul Heinz Guderian, fiul comandantului blindatelor hit-
leriste, colonelul (mai târziu generalul) von Kreischmer, fost

Abwehr III — contraspionaj, colonelul Oscar Reile¹, fost

soarta multor patrioți francezi și agenți britanici lansați în

în rândurile Wehrmacht, în 1940, pe numele
„(Pisica) „La Chatte”, pe numele
de contraspionaj și
fap

la începutul anului 1949. Ulterior pedespa în
chișoare, care în 1954 cu toate protestele organ

Distate, Wicht s-a prezentat.

În ziua procesului înregistrat în cazul Wicht, secțiunea

și ei francezii nu se lăsați mai puțin în ce privește sco-

și ei colegi angajați de servicii de spionaj ale celor
lași năuți ocupante dădă pe de altă parte prilejul apariției

doi spioni germani angajați ai unor „firme” concurențe
stăpînii lor

pe mii ani de după război țigările constituia

POEZII DE A. B. C. D. E. F. G. H. I. J. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. V. W. X. Y. Z.

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

POEZII DE A. B. C. D. E. F. G. H. I. J. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. V. W. X. Y. Z.

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

Am... ..
Am... ..
Am... ..
Am... ..

dubioase și mai puțin onorabile, adică foști S.S.-iști și gesta-
povisti. În concepția lui Gehlen, „organizația” trebuia să con-
tinue să existe în orice împrejurare, să aibă asigurate măcar resurse de trai
să poată aștepta în liniște ziua cînd, cu sprijinul cereu-
rilor interesate de la Washington, li se va oferi din nou posi-
bilitatea de a reconstrui armata germană și statul ei major.
În legătură cu aceasta, Adolf Heusinger, fostul șef al lui
Gehlen, își amintea: „Herr Gehlen ghindea că ar fi cu sigura-
ranță înțelept pentru mine să mă țin la curent cu dezvoltarea

cînd a sosit momentul, el a fost în măsură să preia funcția de
inspector șef al noului Bundeswehr și să asigure prezența mi-
litarilor germani în comandamentul N.A.T.O. Este drept că,

germanii nu a mai fost dispus să discute despre perioada în
care lucrase în organizația de spionaj Heusinger. Impresonat

viața sa în cadrul „organizației” a declarat scurt: „Activi-
tatea mea nu a avut în nici un fel de-a face cu agenții”.

Era dealtfel greu de imaginat că „Organizația Gehlen”

erau interesați să cunoască forța potențială, numărul divi-

lii trebuiau să-l folosească chiar atunci cînd cunoșteau

Fiecare nou angajat în centrală era întâmpinat de șeful
său cu o strîngere de mînă. I se prezenta apoi „declarația
solemnă” pe care trebuia să o semneze înainte de a fi înțiat

în bune condiții sarcinile numai în situația păstrării și ga-
rantării celui mai strict secret, mă angajează pe cuvînt de
onoare că voi comunica oral sau în scris problemele privind
activitatea și personalul organizației numai superiorilor și
subalternilor mei din cadrul organizației și numai în măsura
în care acest lucru va fi necesar în interesul serviciului. Am
luat cunoștință de faptul că în cazul în care voi călca această
oral sau în scris, fapte, întâmplări sau detalii privitoare la

trebuie dezvăluite parțial în interesul serviciului, nu voi

Pentru cazul în care părăsea „organizația”, orice nou
contraveni la obligația de a păstra secretul mer-
dep

de ce trebuia să lipsească frecvent de acasă.
la membru al unei so-
lată de lumen din afară.

faptul că aproape toți cei privați „organizația” era secret. Pe

Este cel mai bun spirit de vigilență față de agenții lor.

prudent s-a trezit, în urmă cu
spionaj într-o astfel de
pentru a examina și ev
mente militare secrete.

Revenind la situația anilor 194

[illegible]

mulțime unora dintre ei locuiau în R. D. Germană și se temeau de consecințele pe care e l apropiati lor le-ar putea suporta.

În ce-l privește pe Gehlen, el a organizat acțiunea de in-

„Hermes” în moduli cel mai nevinovat cu putință, pentru a nu speria pe nimeni. Inițial, anchetatorii săi se prezentau ca acți-

recrețatori ai „Institutului istoric” de la Wiesbaden, o instituție existentă numai în imaginația oamenilor „organizației”. Deși foarte mult din materialul cules pe această cale nu avea valoare informativă deosebită, iar în unele cazuri nu avea de la valoare. Cărgăfuri întregi de niște fiind acoperite doar cu povești despre greutăți și desperare —, analiștii lui Gehlen care și-au găsit de lucru luni întregi în citirea acestor documente găseau uneori date și informații ce puteau fi socotite folositoare.

Mulți dintre foștii prizonieri lucraseră în mine, la construcții sau la repararea drumurilor și căilor ferate, în fabrici de armament sau în noile regiuni industriale de pe Volga, pe am și dincolo de Ural. Uneori oamenii lui Gehlen reușeau să asambleze informații coerente din date disperate ce

ofițeri și piloți ai Luftwaffe puteau povesti cele văzute în perioada când fuseseră duși la lucru pe lângă aeroporturi sau

cale, respectiv de hamali, oameni de curățenie, încălzitori, etc.; foștii marinari puteau furniza fragmente de informații despre porturile sovietice, transportul fluvial și așa mai departe.

Într-un caz, un fost prizonier a arătat unul anchetator o bucată de piatră pe care o păstrase

extragându-o dintr-o mină nouă, aflată la Takmisk în regiunea Omsk, în jurul căreia se luas-

sebite de securitate. D-

mini văzuse oameni

mel”. Cînd piatra a fost analizată, s-

la

sebite de cele ce le avuseseră, precum și niște tu-

șorii să facă o schiță sau să traseze contururile unei hărți erau puși să descrie împrejurimile lagărelor unde fuseseră deținuți și ale locurilor de muncă unde lucraseră. Ei erau încurajați să-și amintească numele și numerele unor unități militare sovietice, precum și numele și gradele acelor comandanți și ofițeri superiori pe care avuseseră ocazia să-l întâlnească.

dintre prizonieri aveau asupra lor hîrțurile de ali-

velece, ale ștampilelor și a înmăturilor erau folositoare pe fabricarea de documente false.

unor avantaje materiale tentante.

Foto

nu înell propriil, se întorceau seara descurajați de cele obținute. Unu dintre ei s-au plins la conducere astfel: „O săptămână de lucru constă în două rapoarte bune, unul mediu și șase vizite fără rezultat care duc numai la pierdere de timp și de energie”.

Este de menționat și faptul că în acele zile de început nu existau nici mijloace speciale de legătură între „cartierul general” de la Oberursel și anchetatori. Anchetatorul băga raportul într-un plic și îl pune la poștă pe o adresă convențională din Frankfurt pe Main. De aici, un curier ducea rapoartele la Taunus.

Materialele obținute prin interogare nu ajungeau bineînțeles niciodată la americani în forma lor primară. Ele erau limonate de serviciul de evaluare cu alte materiale, majoritatea aflate în vechile arhive ale F.H.O., și apoi elaborate sub forma unor analize științifice ale datelor. De aceea aceste analize aveau de multe ori volumul unor cărți groase.

Deși „organizația” reușise să facă un număr de infiltrări și recrutări de agenți în zona de ocupație sovietică a Germaniei, majoritatea informațiilor sale de aici proveneau tot din interogări, și anume din interogarea celor ce plecau din această parte a Germaniei. În acest domeniu Gehlen se afla însă în concurență cu serviciile de spionaj ale celorlalte puteri occi-

francezilor și S.I.S.-ul englez, care aveau anchetatori în toate părțile. Dar și el, lui Gehlen îi înșelau pe competitorii lor. În practică, lucrurile

veneau exact. De fapt ei fuseseră

vor. La urma urmei, rușii și
dei povestirile mele.

... de ... A
... cu pricina. Discutind cu fugarii, el se interesa mai ales

la recrutare în regiunile respective. „Tipster”-ii erau, de ase-
locale democratice germane.

Ca și mai înainte în cazul prizonierilor de război, un mare
din informațiile obținute prin interogarea fugărilor

ce se afla în Friedrichstrasse, Berlin V. Unul dintre

punde la următoarele chestiuni: cînd, unde,

casei din Friedrichstrasse”.

partile noastre, din Transilvania și Banat. De fapt, nu prea
așteptaseră să-i izgonească nimeni, ci plecaseră singuri înso-
țind trupele germane, ai căror complici fuseseră, în retra-

duxim obiectul ostilității, poate chiar violente, a popo-

lului românesc.

Într-o zi, în

noaptea, după

ce am intrat în

trupa, am văzut

un bărbat, în

uniformă, care

ne-a spus: „Bună

seară! Mă che-

am pe nume

Heinz. Ești

de aici?”

„Da, da”, am

zis. „Ești în

armată?”

„Da”, am

zis. „Ești în

armată?”

„Da”, am

zis. „Ești în

armată?”

„Da”, am

zis. „Ești în

armată?”

„Da”, am

zis. „Ești în

armată?”

„Da”, am

zis. „Ești în

armată?”

„Da”, am

zis. „Ești în

armată?”

„Da”, am

zis. „Ești în

armată?”

„Da”, am

zis. „Ești în

armată?”

„Da”, am

zis. „Ești în

Una dintre

milile lor care se găseau

namic care s-ar fi instalat

tr-un loc unde să existe posibilitatea de a lăra în condiții

redușă la minimum posibilitatea de amestec sau control al
americanilor asupra activității concrete desfășurată de apa-
ratul său. Eforturile pentru a găsi un loc corespunzător tutu-
r condițiilor au durat mai multe luni, investigabile pe-

variei, pe care colonelul Heinz Herre însoțit de un ofițer ame-

la toate exigențele impuse de Gehlen

Locul în cauză era o reșevă rămasă de pe urma celui

de al III-lea

de al III-lea

de al III-lea

de al III-lea

de al III-lea

de al III-lea

de al III-lea

de al III-lea

de al III-lea

de al III-lea

de al III-lea

de al III-lea

de al III-lea

de al III-lea

de al III-lea

de al III-lea

de al III-lea

planurile pe care Gihlen le pusese la punct cu președintele
și s-au adăugat structuri noi, inclusiv un modern centru de

Domeniul a fost înconjurat cu încă un rând de zid

Niciuna dintre construcțiile noi nu a fost

și petrec înaintea

față în uniforme
răni floare.

Învățământ profesional unde
și un efectiv de instructori în rapidă creștere
conferințe științifice. Într-o sală de

și experimentau
precum și întreaga rețea
Desigur, la Pullach nimeni nu aștepta de rind, per-

În primul doi ani, deși efectivul centralei a ajuns repede

la peste 400 de oameni personalul a fost sfătuit să nu

la Pullach largi posibilități de recreație și distracție și

Unt, cafea naturală, o mare selecție de conserve, precum

a putea cumpăra, bineînțeles la bursa neagră, asemenea
mărfuri.

Cu multe săptămâni înainte de a se muta în noul sediu

interpretoze în fel și chip noutățile de acest gen

Metoda la care a recurs până la
șirettele al muncii de informații pe

Metoda la care a recurs până la
șirettele al muncii de informații pe

Într-un
curiozitatea tutu-
cedură este de obicei
ror, inclusiv a unor profesioniști im-
încercare de a limita explicațiile sau de a furniza o expli-

Ceva mai tirziu, a fost necesar să fie înființate și unele întreprinderi de specialitate chemate să acopere serviciile

„Reprezentanțele generale” aveau la rîndul lor „reprezentanțe districtuale” ce dirijau „filialele” conduse de șefii de rețea. În Berlinul de vest existau multe „reprezentanțe districtuale” care, la rândul lor, aveau sarcina dirijării unor grupuri mici de agenți. O astfel de concentrare în Berlinul de vest se dovedise necesară mai

cu totul această posibilitate. Micile subunități cunoscute sub denumirea de „filiale” erau identificabile prin numere de cod alese anume fără nici o continuitate sau legătură între ele. Existau, de pildă, asemenea numere mici ca 4 sau 10 dar și unele cu cifre mari, ca 100 sau 1000, în funcție de filialele din care făceau parte. Unele erau atribuite unor servicii de securitate al cărei subiect a trecut de partea organelor de securitate.

măsură, în primii săi ani de existență, pe improvizație. Când „organizația” a intrat în componența administrației federale, devenind B.N.D., ea a cunoscut o nouă reorganizare la baza căreia a fost pusă, de data aceasta, metodologia birocratică tipică aparatului de stat

În rândurile ce urmează ne vom ocupa pe scurt de felul cum se prezenta structura organizatorică a B.N.D. de la înființare până în anul 1968, când a plecat de la conducere Reinhard Gehlen. Cu toate că în această perioadă de timp structura organizatorică a rămas în linii mari aceeași, cutitorul va conveni asupra faptului că, din când în când, s-au putut schimba indicativul și firma de acoperire ale uneia sau alteia dintre unitățile externe, care, au putut să apară sau să dispară, în funcție de necesități, unele filiale sau rezidențe externe. Necesitatea păstrării

de informații — și a obligat desigur și B.N.D. — să opereze adesea asemenea schimbări. Aceste schimbări nu au fost însă

re membrul serviciului au contat să fie, sub

vită mai îndepărtate, structura B.N.D. din perioada

una lui *Fremde Heere Ost* adaptată la situația de pace

, ca și fostul Abwehr, în trei diviziuni (*Abteilung*

(filiale, subprezentanțe etc.), cele obținute prin mijloace
... informațiile primite de la serviciile aliaste
și prietene, precum și cele extrase de cadrele cu pregătire
specială din sursele „deschise”, ca, presa, publicațiile de spe-
cialitate, documentele oficiale etc.

Secțiile ce funcționau în cadrul Abt I erau organizate

enului respectiv. Această

tern și cel numit III, F. corespun-
dente din vechiul Abwehr

care în mod obișnuit erau
fiind de domeniul organelor de poliție

Federal pentru Apărarea Constituției și cu diverse „organizații

Ca și în „Organizația Gehlen”, în cadrul B.N.D. funcționa Departamentul administrativ care cuprindea:

În mîna org.

În cadrul Departamentului administrativ funcționa:

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

... Departamentul

ce am constatat că Ab. D. ...

... am constatat că Ab. D. ...

... am constatat că Ab. D. ...

... am constatat că Ab. D. ...

... am constatat că Ab. D. ...

... am constatat că Ab. D. ...

... am constatat că Ab. D. ...

... am constatat că Ab. D. ...

... am constatat că Ab. D. ...

... am constatat că Ab. D. ...

... am constatat că Ab. D. ...

... am constatat că Ab. D. ...

apune la B.N.D.

În străinătate, unele ...
față de cele existente pe teritoriul
era și a ...
denumită „rezidență” (*Residenture*) compusă din
... fiecare în funcție de capacitatea și xpe-

curic

adică contacte ...
oricărei alte forme și a oricărei excepții.

Rev. ... la ...
pe ... în cazul ...

... în cazul ...

... în cazul ...

... în cazul ...

... în cazul ...

... în cazul ...

... în cazul ...

mente auxiliare muncii de spionaj, ca: aparate de radio emisie-recepție, cerneluri simpatice, hirtie special tratată, precum și containere pentru filme nedezvoltate și rapoarte informative. Printre echipamentele proiectate și executate se aflau fiare de călcat cu ascunzătorii special izolate termic pentru ascuns filmele, prize și ștecheri electrice cu microfoane încorporate în ele, figuri și țigarete în care se puteau introduce pelicule de film miniaturizate, termosuri prevăzute cu aparate ascunse pentru filmare și multe altele asemănătoare.

„Filialele” erau în general camuflate ca agenții de asigurare, birouri de consultații juridici și financiari, birouri de traduceri, librării etc. Într-o vreme, reprezentantul personal al centralei de la Pullach în Berlinul occidental își avea sediul camuflat sub firma „Biroul de plasare din Berlin”. Acoperirea de birou de plasare era deosebit de convenabilă, deoarece permitea accesul normal al unui număr mare de vizitatori.

Germania occidentală a fost foarte repede acoperită de o adevărată rețea de sucursale ale B.N.D. Întregul sistem era astfel conceput, încât nimeni din afară nu putea să-și facă o idee clară de cît de completă asupra amplexării ramificațiilor sale.

Într-o carte originală prin maniera în care este alcătuită și prin titlul ei, „Dicționarul spionului”, scriitorul francez Alain Pujol povestește „La etajul al doilea al unui imobil

... în fața căruia se va găsi în prezența unui funcționar al firmei care va deplina...

... B.N.D. din etaj...

In legătură

... B.N.D. ... termenul de gentleman

importul de portocale, în timp...

... va să fi cumpărat de la servanții ...
... a proprietarului ...
... de construcție a unui tanc cehos

... întreprinderii ...
... eficiența agenților cu care lucra, adică

AGENȚII

... a devenit ... dar nu se bucurau de m-

... secret ... termenul de gentleman

— care omul trebuie să fie frecvent singur pe drumuri, cu material asupra lui!

Clăien era prea vorbă în meseria de să

și avut în vedere că unii pot ave

pută a fenomenelor și posibilitatea de a le percepe sînt de cea
mai mare importanță. Spiritul de observație și a

organizare și să nu discute despre aceasta nici cu un alt
„V. munt. . . nicl cu un superior”

scrie: „Astăzi, într-o v

R.S.S. Acestui agent i s-a indicat să refină cuvîntul

care cînd între componente ale cu . . .

inițialele întrebărilor în care este . . .

găsită . . . respectiv A — V

— felul (trupelor); M — Menge — numărul; B — Beschaf-
fenheit — calitatea; O — Ort — locul, localitatea; Z — Zeit
— timpul (de observare)

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

ui sau cu rezonanță a

ascunzătoriilor sau al curierului.

le radio, trebuie arătat că de-a

ot mai mare în ce privește

pe treze tăcerea și să nu emită,

Genien a celor acuzate

H

mai timp de

de tăcere.

Obiectivul primelor infiltrări ale agenturii lui Gehlen era să se realizeze în Germania din 1948, respectiv până la blocarea Berlinului — ca urmare a reformei monetare unilaterale realizate de puterile occidentale în zonele lor de ocupație și a instituirii „podului aerian” de către americani —, mișcarea germanilor între zonele de ocupație ale Germaniei și între zonele din Berlin nu era prea stăvilită. Această mișcare nu avea loc numai în sensul est-vest, așa cum căută să ne încredințeze propaganda burgheză, ci se desfășura într-o măsură cel puțin egală și în sensul opus, respectiv de la vest către est. Mii de oameni care își părăsiseră căminele, înșelași de minciunile propagandei naziste privind Armata Roșie, se întorceau la vechile lor pentru a-și regăsi familiile și căminele. Foști prizonieri de război eliberați din lagărele americane, engleze sau franceze își exprimau, de asemenea, în pofida șicanelor ce li se făceau de către autoritățile de ocupație occidentale, dorința de a se reîntoarce în ținuturile natale din Thuringia, Saxa sau Brandenburg. Când asemenea oameni se prezentau la punctele de trecere, autoritățile sovietice și nou createle unități de poliție populară est-germane, „Vopo”, le permiteau fără nici o formalitate intrarea în zona de est. Ei erau primiți în localitățile de origine cu brațele deschise, fiind considerați adevărați tovarăși în lupta pentru crearea primului stat german al muncitorilor și țăranilor. Îndecosebi tehnicienii și muncitorii calificați, a căror lipsă era serios resimțită, erau plasați imediat în serviciu și nu li se puneau nici o pi-dică în viața socială. Mulți dintre ei se înscriau în P.S.U.G., devenind elemente de bază în activitatea de construire a socialismului.

Această politică practică față de refugiații ce doreau să se reîntoarcă la casele lor a oferit „Organizației Gehlen” facilități deosebite. Ei erau în măsură să acționeze pe acest teren.

Un caz tipic al unui agent de informații este cel al lui Gehlen. El a fost unul din cei care au fost în măsură să acționeze pe acest teren. El a fost unul din cei care au fost în măsură să acționeze pe acest teren. El a fost unul din cei care au fost în măsură să acționeze pe acest teren.

asupra sentimentelor și vederilor lor, să noteze numerele mașinilor militare sovietice, să facă schițe ale aerodromurilor folosite de aviația U.R.S.S.

... și să întocmească rapoarte privind sta...

... aceste servicii erau țigărele, a O dată pe lună, el făcea

din informatorii stipendiatului lui Gehlen...

... tre politica populară...

... informatorilor săi să vină să-l viziteze...

... și cite rămii informator din

...tru un pot Cheltuielile de transport erau

...

...

... simplă vizită în Berlin viziona un film era de

... meni inocenți în hățușii teze pentru totdeauna

... tori ai lui Gehlen în Berlinul occid...

... rilo către care erau la fel ca orice organ de

na) capitalist ce se respectă. „Organizația Gehlen” (ținea la mare cinste șantajul și corupția)

De exemplu, Werner Moch a trecut în Berlinul occidental pentru a bea o sticlă de bere, cu toate că a declarat mai târziu că își căuta de lucru. I faptul că s-a ales cu mult mai mult de pe urma acestei vizite s-a datorat unui străin care l-a acostat la un moment dat. Iată ce a povestit Moch la anchetă. „Omul s-a recomandat Erwin Martin. După un pahar sau două m-a întrebat: „Ai fi dispus să duci niște scrisori în est?”. Da! I-am răspuns. Apoi Erwin m-a dus la cafeneaua Rieger din Naunynstrasse; acolo ne-am întâlnit cu Herbert Steinborn și Hans Schröter. Mi-am dat seama că Erwin avea sarcina să căsădească oameni care să poată fi recrutați pentru treburile lui Steinborn. Steinborn mi-a spus că voi primi 10 mărci de flecare dată când voi trece scrisori în est. Cum treaba era foarte intensă, Steinborn mi-a dat un număr de telefon la care nu

informații despre trupele sovietice și să caut bucăți de hirtie scurte pe care rușii le arunca la gunoi. Să notez numerele de vehicule și să fotografiez avioanele cu reacție. Trebuia, de asemenea, să recrutez oameni

un angajament pentru a lucra în favoarea „Organizației Gehlen”

repte să spioneze. Un procedeu din această categorie a fost

teva săptămâni mai târziu, colegul lui „E.H.” a părăsit

ul la care ținea mult. El mi-a scris și m-a rugat să îl aduc
rîlnul de veal. M-am dus acolo și-am întâlnit din nou
Da date aceasta el au pus

cărui asociații erau
A cerut să mi se dea un răgaz pentru a gândi
în R. D. Germană și, cum n-am mai răspuns ofertă, am pri-
mit două cărți poștale și o scrisoare închisă, pline de amenin-
tări. M-am decis să mă mai întâlnesc o dată cu el. Cu aceasta
cenzie mi-au spus
populare din est”. Am acceptat

Fostul căpitan Kurt H... locuia în Lep-
zig, a trăit o experiență similară. În timpul războiului el co-
mandase o baterie din cadrul Regim... Atunci

len”, recrutor
de de stat ale R.D.G. în mar-
t în regiunea Leningrad.

granită”, care rulau pe
orașului filme produse în... deosebit nici o dovadă că cine

„Gehlen”. Rămâne oricum adevărat că
recrutare, Werner Moch.
anchetă tehnică folosiri

altă. Dacă erau de acord, îi puteam
în cafeneaua Rieger în Berlin-Kreutz-

același termen pentru
rziu 50 mărci pe săptămână”
tru atragerea cetățenilor R.D.G. în
Berlinul occidental

R.D.G. care s-ar fi prezentat sa se...
amator de stat ale R.D. Germane.

cețeni cu o poziție mai puțin fermă, s-au găsit oameni ce s-au lăsat tentați de marfa americană. Iată ce a pățit unul dintre ei, respectiv învățătorul Helmut Schwenk din localitatea Burgstadt, care ignorând aceste avertismente a plecat în al pentru a căpăta și el un pachet din cele ce se distribuiau acolo în mod „generos și gratuit”. Omul a avut surpriza să constate că pînă să l se dea pachetul i s-au luat datele personale, iar la scurt timp după aceea l s-a cerut să devină agent al „Organizației Gehlen”. Recrutarea a avut loc cu ocazia vizitei ce l-a făcut-o un recrutor, care a remarcat în mod amenințător: „Bine, Herr Schwenk, dacă ai putut veni,

Împel de predilecție al recrutorilor lui Gehlen îl conștă însă lagărele pentru refugiați din Berlinul democrat și din R D Germană înlocuite pe teritoriul Berlinului occidental și al RFG. Unul dintre acești refugiați, cazat la vremea respectivă în lagărul situat în suburbia Marienfelde a Berlinului de vest, a declarat ulterior organelor de anchetă din R D G: „Un om a intrat în vorbă cu mine în cantina lagărului, trăindu-mă cu un pahar de bere și apoi invitându-mă la o bodegă în oraș. Am ieșit împreună trei seri la rînd. Cel car-

ntr-o seară, noul meu prieten mi-a spus: „Cunoșc o cale prin

manea de vest care este foarte interesată să cunoască cît mai mult despre trupele de poliție din R D G. Tu ești mecanic. As-

zare în trupele de poliție, dacă se poate la o unitate motorizată.

Într-o noapte, după ce m-am dus la culcare, am auzit un zgomot în ușa din față. Am deschis și am văzut un bărbat în uniformă de poliție. El mi-a spus: „Intră în camera ta și ascultă.”

Am intrat în camera mea și am ascultat. După o vreme, am auzit un zgomot în ușa din față. Am deschis și am văzut un bărbat în uniformă de poliție. El mi-a spus: „Intră în camera ta și ascultă.”

Am intrat în camera mea și am ascultat. După o vreme, am auzit un zgomot în ușa din față. Am deschis și am văzut un bărbat în uniformă de poliție. El mi-a spus: „Intră în camera ta și ascultă.”

Am intrat în camera mea și am ascultat. După o vreme, am auzit un zgomot în ușa din față. Am deschis și am văzut un bărbat în uniformă de poliție. El mi-a spus: „Intră în camera ta și ascultă.”

Am intrat în camera mea și am ascultat. După o vreme, am auzit un zgomot în ușa din față. Am deschis și am văzut un bărbat în uniformă de poliție. El mi-a spus: „Intră în camera ta și ascultă.”

Am intrat în camera mea și am ascultat. După o vreme, am auzit un zgomot în ușa din față. Am deschis și am văzut un bărbat în uniformă de poliție. El mi-a spus: „Intră în camera ta și ascultă.”

Am intrat în camera mea și am ascultat. După o vreme, am auzit un zgomot în ușa din față. Am deschis și am văzut un bărbat în uniformă de poliție. El mi-a spus: „Intră în camera ta și ascultă.”

„Intră în camera ta și ascultă.”

ce au dus la recrutarea în R D G, al Poloniei și Cehoslovaciei

R D G, al Poloniei și Cehoslovaciei

„Intră în camera ta și ascultă.”

„Intră în camera ta și ascultă.”

„Intră în camera ta și ascultă.”

„Intră în camera ta și ascultă.”

„Intră în camera ta și ascultă.”

„Intră în camera ta și ascultă.”

„Intră în camera ta și ascultă.”

„Intră în camera ta și ascultă.”

„Intră în camera ta și ascultă.”

„Intră în camera ta și ascultă.”

„Intră în camera ta și ascultă.”

„Intră în camera ta și ascultă.”

„Intră în camera ta și ascultă.”

„Intră în camera ta și ascultă.”

„Intră în camera ta și ascultă.”

„Intră în camera ta și ascultă.”

„Intră în camera ta și ascultă.”

„Intră în camera ta și ascultă.”

„Intră în camera ta și ascultă.”

„Intră în camera ta și ascultă.”

„Intră în camera ta și ascultă.”

contendul de câștig în RFG ori în alte țări din occident.

Un „investigator” care a sfârșit prost cariera sa a fost și Helmut Fritzsche din Berlin. În momentul când a fost depistat, el era în curs de a încerca să-l determine pe unul din ingineri și tehnicieni din RDG să treacă în Berlinul occidental și să intre în legătură cu reprezentanții serviciului condus de Gehlen.

În apropierea frontierelor de stat dintre cele două Germanii, precum și a celor cu R. P. Polonă și R. S. Cehoslovacă, serviciul condus de Gehlen întreținea un soi special de agenți, anume „Plotzen” — piloți. Ei erau recrutați din rândurile celor din partea locului care cunoșteau bine im-

plauzele și drumurile din regiunile respective. Ei erau înarmați cu pistoale, cuțite și un pumnal pe care le minau destul de bine, dar care nu s-au putut scoate din încurcătura.

Riscurile tot mai mari legate de îndeplinirea misiunilor

de presă ce a fost organizată cu acest pri-

preună cu familia mea Republica F

— aveam posibilitatea să iau cunoș-

oamenii lui Gehlen. Serviciile de

am tras concluziile ce se impuneau și am venit aici,

at organelor uc
și Złazniew Roguski, cetățean polonez
ind organelor poloneze
cu privire la planurile

spunea Werhun —

O analiză sumară a caracteristicilor agenților

de la început în anii războiului rece în țările

luate în obiec-

declanșări a noului război, sau

criminalul de proteste

oamenii lui Gehlen. Serviciile de

... înău ales,
spiritului lui Gehlen. Dar lucrurile nu se limitau numai la
spionaj, ci aveau caracterul unei activități susținute cu con-

Un exemplu plas-

... așă-mu-

... G. e. n. I.

drept principală sarcină aceea de a acționa cu energie împotriva
... de discuții sau înțelegeri, fie ele și limitate
între autoritățile vest-berlineze și guvernul R.D.G.

... înțelege că posibilitatea de a utiliza Berlinul drept

... așă-mu-

... atît mai mult măsura luată de Republica De

... așă-mu-

Pr mul afront grav pentru Gehlen l-a constituit ignoranța

... evenimentelor. Oriet de curios

masiva, numeroasa organizație

... așă-mu-

meze din timp guvernului despre construi-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

in Berlinul de Vest, în ved

... așă-mu-

... așă-mu-

era ceva mult

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

și nivelul de viață în Germa

trebuit să renunțăm la acest p.

... — sublimarea noastră

... pentru a câștiga bani și erau

... anii care s-au adăugat kera

... cel ce întrețineva. Ace

... în căpătâș

pera în vest, unde va găsi o slujba

recrutorii lui Gehlen erau sat

... de granițe

la calitate nu au putut fi tolerate decît

... războiul postbelic al lui Gehlen a răma-

... te mari de agenți, în speranța că nu

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

anticomunismului, precum și cu ideea contopirii preocupărilor

... ale organiza-

în

... așă-mu-

... încă o dată că B.N.D. unde gândea

... iona în mod deliberat după scheme

... așă-mu-

... stocul de

in holerile cinematografelor unde

... redus s-a cam epuizat

... estul stoc nu erau întotdeauna

in masura să facă față

odată cu trecerea timpului. Zori

... așă-mu-

... din lipsă de volun

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

... așă-mu-

care constă în indicarea căm datului de către „Tipster”, studierea sa de către investigator și apoi transmiterea cazului spre finalizare la secția pentru recrutări, căreia i s-a dat un nume (We-beabteilung) identic cu cel purtat de secțiile pentru relații publice din întregul țării private. Această secție

Así así y, este transmite la frecuencia central

mai vedea niciodată pe recrutor, ci va avea de-a face numai cu cel care îl va dirija.

pe noi, românii. Conform
fost menținut. La prima întâlnire,
năbric 1953 la Viena, a reușit că

drăgăla. Dară...
...se cheamă un...
...nostalgic al trecutului, partizan...
...este deod...

l a dus la aparitia
tiore ce trei de mu

Polonia, a fost recru-
tat de frat
torii la Frankfurt

unul din acei tipi care legau ușor cunoștințe și prietenii noi.

investigatori, iar alții ca agenți de categoria „R” și „P” și chiar „S”. Von Ackern a lucrat aproape cinci ani și ar fi fost fericit să rămână până la adânci bătrânețe un membru de bază al rețelei cenușii. Avea o leafă bună, la care se adăuga o alocație lunară de 3600 de mărci, pentru cheltuieli operative. Numai că... Într-o bună zi din primăvara anului 1955 von Ackern a plecat într-o misiune în Republica Democrată Germană și nu s-a mai întors. Genien a fost în măsură să aștepte ceva despre ghișionul votului lui Ackern abia la 13 iunie 1955, când acesta din urmă a apărut în fața judecătorelor Curții Supreme din R.D.G., care l-au condamnat la închisoare pe viață. Odată cu el a fost condamnat și unul dintre

strează limitele și dezavantajele schemei W.K.W. Un anchetator bun al unui serviciu de contraspionaj poate, derulând în sens invers această schemă, să ajungă la identificarea și

și rezidentul său, iar acesta a trebuit până la urmă să indice pe toți ceilalți agenți pe care îi recrutase.

Un mare număr din cei recrutați în primii ani de exis-

aveți agenți auto
măgrădite a legilor, a cunoș-
altu, din afară nu le pot

d vine în discuție marea agenților
și, mai ales, a agenților în strălucite: nu pentru
din această categorie n-ar fi

fi prinși nu le oiera
de ordin, chipurile, superior Răm

urge gîrlă... Dar foarte repede apar
văzui, din
] desfășurată pe trotuarele Berlinului occi-
la 20 de mărți con-

rea uno 50 de mărți

schillingi austrieci în funcție de regiunea reprezentată pe o
Dr. 100 de schillingi valorau pe atunci patru dolari.

Un amănunt interesant îl constituie faptul că B.N.D. folosește cu plăcere metoda trimiterii de colete pentru compensarea agenturii din străinătate și nici nu prea în mod curent remunerarea în bani lichizi înmănați nemijlocit informatorului, preferind să depună sumele respective într-un cont individual special, deschis la una din băncile vest-germane. Trebuie văzut în această grijă de a nu atrage atenția asupra surselor de informare care ar putea, prin folosirea

șese posibilitățile personale, să trezească suspiciunea medului înconjurător și, în ultimă instanță, a organelor contra-informative. Pe de altă parte, depunerea sumelor într-un cont bancar este de natură să evite anumite „accidente de parcurs”, agentul cunoscând faptul că în caz de defecțiune nu va mai putea intra în posesia lor.

Unul din mijloacele principale pe care recrutorii B.N.D. l-au folosit și îl folosesc pentru recrutarea de agenți rămâne șantajul ordinar și nedismulat. Nu vom fi atât de naivi încât să considerăm că folosirea șantajului este domeniul exclusiv al elevilor lui Reinhard Gehlen. Nu există de sigur nici un serviciu de spionaj în lumea capitalistă care să nu fi folosit metodele unui agent. Se poate ca cele de mai sus să fie deplora-

Revenind la B.N.D. trebuie să constatăm că pe parcursul este folosit pe o scară mult mai largă decât în al. par

Unora, ca polonezul Jerzy Gorski, li s-a întâmplat să fie multor altora li s-a întâmplat să li se ceară inițial să răs-

ant și cazuri în care folosirea șantajului apare disom-

ata sub formă de șantaj, mai mult decât de șantaj, pe-

riș. Dr. Poyvas a avut o speranță mai puțin realistă.

celui de-al doilea război mondial ca
Un om al B.N.D. s-a prezentat la ea
și i-a oferit să o ajute.

„Teama bulgară Na-

neva voia să-și sal-
ntru care a obținut
stria. Cum nu
t ajutorul
dar a

la momentul ope-

t promisiuni în ce pr-

în schimbul unor servicii asupra naturii cărora

lă lumea este edificată.

Nici vechea noastră cunoștință, „pilotul” Heinz Land-

la momentul ope-

ă cu care se îndeletnicea și despre care

B.N.D. cunoștea toate detaliile poate dura

în vest.

tea, în fine, să-și revină părinții ce trăiau

și anul maghiar Istvan Poyvas a

șule vamale. Nici n-a

vamesii federali i-au și

nici de unde, nici

tot simpatie și „în-

în întipărire” pe

era în realitate

lar Poyvas a

regrete

i s-a dov-

d a fost necesar

iteau pretenții a

în toamna anulu

cum i se promi

unul ca el, nă-

tru comunist, ar putea, odată ajuns în vest, să aibă surpriza de a fi urmărit pentru spionaj în favoarea Uniunii Sovietice.

Vorbind despre instruirea agenturii trebuie recunoscut că în scopul de a preîntîmpina căderea oamenilor săi B.N.D. s-a străduit întotdeauna să asigure celor trimiși în misiune o pregătire cât mai temeinică. Bineînțeles, nu orice agent era admis direct într-una din școlile speciale de pregătire. Cel care locuia în afara R.F.G. erau, de regulă, aduși în această țară, cazați la o pension, retrasă și parcureau împreună cu instructorul lor un curs rapid în vederea însușirii unui minim de cunoștințe necesare muncii de spionaj. Cum în ultimul timp un număr tot mai mare de cetățeni vest-germani ce călătoreau în țările socialiste sînt recrutați și folosiți pentru culegerea de informații, aceștia sînt instruiți chiar la domiciliu de către instructorii B.N.D.

În funcție de capacitate, dar mai ales de misiunea ce urma să li se încredințeze, agenții primeau în cele din urmă

amenajare a ascunzătorilor, se dădeau indicații cu privire la tehnica organizării întâlnirilor conspirative și la folosirea cinoșilor și unde agenții pot lăsa mesaje verbale, se redactau

în activitatea de instruire a agenților se foloseau inten-

aceasta să însemne

fără îndoială de faptul

țarea sa, serviciul de spionaj vest-german a fost n-voit să folosească elemente însoțite de membri ai fostelor țării hitleriste.

mană acest sens, la procesul

în mod similar

cu altă cunoștință a noastră, Ossip Werhuni,

organizată în 1962

și austriac pe

Trebuia să declar că, fiind născut

membru al "Gărzii Hlinka" (N.N. —

motiv pentru care după

caracteristică a serviciului lui Gehlen

a constituit-o multă

dublu, tel-

ani, pentru patru servicii

evitarea întâlnirilor în

N.D. —

mai puțin și mai puțin

ci sînt folosite în mod curent de mai toa

maniei.

Un mare număr de informatori acționând izolat, precum și mai multe grupe și rețele de spioni au fost în consecință

riene. Mai mulți dintre recrutorii de la Pullach au fost puși a organiza pătrunderea lor pe teritoriul U.R.S.S. și al R.P. Poloni.

Tot pe un plan prioritar figura cerința procurării unor documente și formulare folosite în țările socialiste, care urmau să servească drept model falsificatorilor de la Pullach pentru întocmirea de documente necesare spionilor trimiși în misiune în aceste țări. Una din directivele pentru organizarea activității unor agenți recrutați pe teritoriul R. S. Cehoslovace și arestați în anul '60 prevedea la punctul 1: „Recoltați (sic) cărți de muncă, formulare imprimate utilizate de către serviciile de evidență populației pentru sedere temporară și plecarea din localitate, carnetele de partid, ale Uniunii Tineretului Comunist, permisi de sedere în zone industriale, ștampile și sigiliile de toate felurile. Adunați ambalaje de medicamente și imprimate medicale, informații privind controlul rutier și al transporturilor în general. Adunați planuri ale localităților, orare ale mersului trenurilor, ale rețelei de autobuze. Identificați și procurați imprimate militare recoltați informații asupra sistemelor de criptografie folosite de către serviciul de cifr.

Există încă un punct, o caracteristică a BND care de maniera fermă, necrutătoare am putea spune, în care se de efecta sute de metri una de alta, se ignorau reciproc.

la controla un sector din landul Schleswig sau de

tru a concretiza unele acțiuni pe teritoriul orașului respectiv în Ber
de desigur subunități mai mici ale B

1 compartimentării, ter
rul BND, nu numai

se cunoaște. Singurul om cu
blemele de serviciu era, după

poate considera că circumstanțele parti-
eana Gehlen" a supraviețuit înfringerii

americane, a perm

se lua toate măsurile ne-
cea ce rămânea de remediat

Gehlen însuși a accentuat
secret să rămână conspirat față de

ritatea efectivului său și ca membrii „organizației” să cunoască numai ce și cât le era necesar, adică cât mai puțin posibil.

Singurul loc de contact între efectivul din interior și agenții sau informatori era „casa asigurată”, un apartament de 2-3 camere în care „organizatorii” se întâlneau cu oamenii lor. În unele din aceste case, elementele nou recrutate erau instruite sucint asupra muncii de spionaj; tot aici, „organizatorul” primea rapoartele informative și le dădea noi sarcini, deși după o anumită perioadă el avea latitudinea să facă aceste lucruri și într-un bar oarecare sau pe o bancă într-un parc. „Organizatorul” cunoștea numai efectivul „filialei”, sale și pe șeful organizator. Acesta din urmă cunoștea numai „subreprezentanța” de care depindea. Numai șeful „subreprezentanței” știa unde se găsește „reprezentanța locală” și numai conducătorul acesteia din urmă știa drumul care ducea la „reprezentanța generală”. Numai șefii „reprezentanțelor” erau admiși în sediul de la Pullach, și aceasta numai în măsura în care se bucurau de încrederea absolută a lui Gehlen sau era strict necesar să vină la raport. Intrarea în sediul de la Pullach era interzisă oricărui altă membru al „organizației”, indiferent de gradul și funcția lor.

Membrii „organizației” erau ținuiți în ignoranță în ce privește faptul că și alți colegi ai lor acționau în aceleași obiective, paralel cu ei.

Sistemul obișnuit de securitate aplicat în activitatea de spionaj nu-l mulțumea pe Gehlen; pentru a-și înșela urmăriții, el ținea o bună parte a „organizației” în permanență mișcare. El deschidea, de exemplu, „subreprezentanțe”, le menținea o vreme în stare operativă și apoi le închidea, mutând personalul care le încadra în alte cursuri, bineînțeles, în același scop.

Existența și scopurile rămăneau cunoscute numai centralei. În timpul în care a fost în fruntea BND, Gehlen însuși era vădit preocupat să mențină în mișcare și în viață toate elementele „organizației”. El avea o capacitate deosebită de a se concentra pe o singură sarcină, pe lângă faptul că era un om foarte inteligent și că avea o încredere deplină în sine. El era un om foarte capabil, primea decizii rapide și se bucura de ele. El era un om foarte capabil, primea decizii rapide și se bucura de ele. El era un om foarte capabil, primea decizii rapide și se bucura de ele.

În timpul timp de câteva ore. Războiul se întâmpla ca vizita
era chiar Reinhard Gehlen.

Alteori, la o firmă de scope
pe vinzător despre tot felul de
1. Locul radio Kra, bineînțeles, tot Gehlen, de data aceasta

Gehlen și a celor de la
„reprezentanțelor” gene-
lor, ei se pur-
proprie care
ore în anticameră în

idoma felului cum
OKW ce își ară

la un info
„aniza” nu avea nu
trebula să tri-
sarelna de a-i face
măla la Pullach prin canalul oficial nu n-
bula trimis
ascuns în-
ser-

vestea la ambalare.
Când era în fața RDG pentru a trimite mesaje
agentului „organizatorilor” ur-
bucab în RDG sau trimis a-

dere mare și
„Organizația” nu se comunica cu informanții
se ascundea în fața lui și comunica cu informanții
nu s-a întrerupt informația lui era obligat să dea un semn
de viață în fiecare săptămână. Din când în când, „organiza-
tului” și informanților săi s-a spus că în Berlin
nu se găsea informația, dar că în Berlin
se găsea informația, dar că în Berlin

Organizația de la Pullach conform
nu trebuia să permită în nici o împrejurare
să se creeze identitatea reală sau
cazurilor se putea petrece. De fapt, în
frecvență împreună cu informanții

1. The first part of the document is a list of references. The references are:

- 1. J. H. Van Veen, "Acoustic Doppler velocimetry," *Journal of Hydrologic Engineering*, vol. 1, no. 1, pp. 1-10, 1996.
- 2. J. H. Van Veen, "Acoustic Doppler velocimetry," *Journal of Hydrologic Engineering*, vol. 1, no. 1, pp. 1-10, 1996.
- 3. J. H. Van Veen, "Acoustic Doppler velocimetry," *Journal of Hydrologic Engineering*, vol. 1, no. 1, pp. 1-10, 1996.
- 4. J. H. Van Veen, "Acoustic Doppler velocimetry," *Journal of Hydrologic Engineering*, vol. 1, no. 1, pp. 1-10, 1996.
- 5. J. H. Van Veen, "Acoustic Doppler velocimetry," *Journal of Hydrologic Engineering*, vol. 1, no. 1, pp. 1-10, 1996.
- 6. J. H. Van Veen, "Acoustic Doppler velocimetry," *Journal of Hydrologic Engineering*, vol. 1, no. 1, pp. 1-10, 1996.
- 7. J. H. Van Veen, "Acoustic Doppler velocimetry," *Journal of Hydrologic Engineering*, vol. 1, no. 1, pp. 1-10, 1996.
- 8. J. H. Van Veen, "Acoustic Doppler velocimetry," *Journal of Hydrologic Engineering*, vol. 1, no. 1, pp. 1-10, 1996.
- 9. J. H. Van Veen, "Acoustic Doppler velocimetry," *Journal of Hydrologic Engineering*, vol. 1, no. 1, pp. 1-10, 1996.
- 10. J. H. Van Veen, "Acoustic Doppler velocimetry," *Journal of Hydrologic Engineering*, vol. 1, no. 1, pp. 1-10, 1996.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

1. H_2O is a polar molecule. It has a partial positive charge on the hydrogen atoms and a partial negative charge on the oxygen atom. This is due to the difference in electronegativity between oxygen and hydrogen.

În a d. în epistola
rădăci și a d. în epistola
acumula a f. în epistola
Oat în per. în epistola
în ilustrata a d. în epistola
formatorului se simțea în p.
forma și conținutul acest
vizualizate pentru fiecare
trala. Pentru diferite grup

1. Informații despre activitatea de cercetare științifică și tehnologică a instituției, precum și despre activitatea de învățământ și de formare profesională a studenților și a personalului științific și tehnologic.
 2. Informații despre activitatea de cercetare științifică și tehnologică a instituției, precum și despre activitatea de învățământ și de formare profesională a studenților și a personalului științific și tehnologic.
 3. Informații despre activitatea de cercetare științifică și tehnologică a instituției, precum și despre activitatea de învățământ și de formare profesională a studenților și a personalului științific și tehnologic.
 4. Informații despre activitatea de cercetare științifică și tehnologică a instituției, precum și despre activitatea de învățământ și de formare profesională a studenților și a personalului științific și tehnologic.
 5. Informații despre activitatea de cercetare științifică și tehnologică a instituției, precum și despre activitatea de învățământ și de formare profesională a studenților și a personalului științific și tehnologic.
 6. Informații despre activitatea de cercetare științifică și tehnologică a instituției, precum și despre activitatea de învățământ și de formare profesională a studenților și a personalului științific și tehnologic.
 7. Informații despre activitatea de cercetare științifică și tehnologică a instituției, precum și despre activitatea de învățământ și de formare profesională a studenților și a personalului științific și tehnologic.
 8. Informații despre activitatea de cercetare științifică și tehnologică a instituției, precum și despre activitatea de învățământ și de formare profesională a studenților și a personalului științific și tehnologic.
 9. Informații despre activitatea de cercetare științifică și tehnologică a instituției, precum și despre activitatea de învățământ și de formare profesională a studenților și a personalului științific și tehnologic.
 10. Informații despre activitatea de cercetare științifică și tehnologică a instituției, precum și despre activitatea de învățământ și de formare profesională a studenților și a personalului științific și tehnologic.

și lucrează sub presiune.

[illegible]

În aceste preocupări B.N.D. pentru
ca să nu vom putea să redăm un pasaj relevant din

Hans Joachim Geyer, fost locuitor al orașului
de securitate ale R.D.G., un mare număr de
rudele agentului arestat reușea să găsească drumul până
„Să nu credeți că sîntem o instituție de asigurări, care vă va
plăti unar o rentă viageră. Cîne lucrează în acest domeniu
că într-o bună zi va cădea!”

R venind la cererile centralei pentru obținerea de ma-
terial informativ, trebuie precizat că ele nu se limitau doar
la informatorii ce lucrau în străinătate, ci erau extinse și la
cel care trăiau în Germania federală, inclusiv la „organiza-
tori”. Toți „organizatorii” aveau obligația să întocmească un
raport detaliat de activitate pe fiecare lună. Acest raport tre-
buia să fie scurt și concret.

La Pullach se considera că numai fiind în posesia unei
Raport întoc-
Serviciul de informații al armatei americane — G 2 — nu
comparate iarăși și iarăși

mașile primite de la Pullach. Pentru a fi în G 2
de est mai rămîneau multe pe
și să raporteze rezultatele de spionaj

le ar fi
Zona ma-
de la Pullach
Organizația
Generalului de
Sidney Souers
la Centrală
aceasta a devenit din
„Organizației Gehlen”.
tele formularistici am
Loftus E. B.
parte din el
al armatei
Dezvolt
Be
CIA și
„Gehlen”.
de „completă armonie” între
șefii spioni, g
mașile primite de la Pullach. Pentru a fi în G 2
de est mai rămîneau multe pe
și să raporteze rezultatele de spionaj

armamentului de
generalului-maior

GLOSAR

Traducerea și explicarea unor cuvinte și denumiri străine cuprinse în carte¹

A.2

Denumirea codificată a lui *United States Air Force Intelligence Department*, adică a Departamentului de informații al forțelor armate aeriene ale S.U.A.

Abwehr-Ausland

În traducere „Apărare în străinătate” — serviciul de spionaj și contraspionaj extern al Marelui stat-major german și apoi al O.K.W. A luat ființă în anul 1920, având la bază cadrele și sistemul de organizare ale fostului serviciu de informații al armatei imperiale *Nachrichtendienst*. Activitatea de informații externe fiind interzisă Germaniei prin Tratatul de la Versailles, Abwehrul a funcționat o vreme clandestin. În perioada anilor 1934—1944 serviciul a fost condus de către amiralul Canaris. Ulterior a fost desființat și înglobat în componența R.S.H.A. sub denumirea de *Militär-amt*.

Abwehr-Ast

Abwehr-Aussenstelle — secții ale Abwehrului ce funcționau pe teritoriile ocupate de către armata hitleristă.

Abwehr III/F

Grup din cadrul Abwehrului și organe teritoriale subordonate acestuia care se ocupau cu activitatea de contraspionaj și contrasabotaj.

¹ Unii din acești termeni vor fi întâlniți în volumul 2 (NR)

Ant Blank

Departament ce a funcționat în cadrul administrației de stat a R.F.G. în primul an de existență a acesteia, care a fost însărcinat cu activitatea de pregătire a reînființării armatei vest-germane, fiind un precursor al Ministerului Apărării. În componența sa a funcționat și primul organ de informații și contrainformații militare vest-german.

Ant IV

Denumire atribuită Gestapoului în cadrul R.S.H.A.

Ant VI

Inițial cunoscut sub numele de *Sicherheitsdienst* — S.D. —, era organul de informații și de apărare a conducătorilor nașiști, funcționând ca o parte a formațiunilor S.S. Odată cu înființarea R.S.H.A. a devenit un departament al acestei instituții, cu atribuții de spionaj și contraspionaj în străinătate. Ulterior și-a adjudecat și sarcinile spionajului militar, înglobând în componența sa, sub numele de *Militäramt*, fostul *Abwehr*.

B.I.V.

Bundesamt für Verfassungsschutz — Departamentul Federal pentru Apărarea Constituției. Funcționează în cadrul Ministerului de Interne al R.F.G. având, alături de alte însărcinări, și pe aceea de a răspunde de activitatea de contraspionaj. Dispune de organe corespondente în fiecare din landurile țării. Acestea se numesc *Landesamt für Verfassungsschutz*.

Bizonia

Sistem de organizare administrativă comună a zonelor de ocupație americană și engleză, precedând proclamarea R.F.G. La această organizare a aderat ulterior și zona franceză, iar sistemul rezultă a primit numele de Trizonia.

B.N.D.

Bundesnachrichtendienst — Serviciul federal de informații — principalul organ

de spionaj al R.F.G., a devenit departament guvernamental în anul 1956 prin transformarea „Organizației Gehlen” sub controlul Cămarilor (N.N. — Președintele, Consiliul de Miniștri) vest-germane.

Brigadenführer

Grad SS corespunzător celui de general-maior.

Bundesrat

Camera superioară (Senatul) a Parlamentului vest-german.

Bundestag

Camera inferioară (Camera deputaților) a Parlamentului vest-german, aleasă pe o perioadă de patru ani.

Bundeswehr

Denumirea atribuită forțelor armate ale R.F.G.

C.D.U.

Christlich Demokratische Union Deutschlands — Uniunea Creștin Democrată. Principalul partid de opoziție din R.F.G. A deținut puterea în coaliție cu C.S.I. timp de 14 ani. În această perioadă au condus: Konrad Adenauer, Ludwig Erhard, Kurt-Georg Kiesinger.

C.I.A.

Central Intelligence Agency — Agenția Centrală de Informații a S.U.A.

C.I.C.

Counter Intelligence Corps — organ de contraspionaj militar funcționând pe lângă trupele americane staționate în Europa. În ciuda denumirii sale, se ocupă cu intensitate și de acțiuni de spionaj.

C.S.U.

Christlich Soziale Union — Uniunea Creștină Socială, constituind ramura bavareză a C.D.U., dar separată din punct de vedere organizatoric de aceasta.

Deuxieme Bureau

Feldenz-Hirn	Serviciul de informații și contrainformații al fostului imperiu austro-ungar.	G. 2	Serviciul de informații al armatei de uscat a S.U.A.
F.B.I.	Federal Bureau of Investigations — Biroul Federal pentru Cercetări al S.U.A. Se ocupă cu urmărirea crimelor federale (care implică cercetări pe întreg teritoriul S.U.A.), precum și cu activitatea de contraspionaj. Și-a asumat și unele atribuții informative în străinătate, îndeosebi pe teritoriul țărilor din America Latină.	Gestapo	Geheime Staats Polizei — Politia secretă din stat însărcinată cu reprimarea adversarilor politicii și regimului hitlerist, avea și atribuții de contraspionaj intern. Din anul 1939 a devenit Amt (departamentul) IV din RSH A.
F.D.P.	Freie Demokratische Partei — Partidul Liber Democrat din R.F.G., înființat în 1945.	G.I.	Inițialele expresiei Government Issue, însemnând în românește „produs (bun) al guvernului”. Se referea inițial doar la echipamentul primit în dotare de către membrii forțelor armate ale S.U.A. Prin extensie, expresia desemnează în prezent orice persoană înrolată în forțele armate americane.
F.H.O.	Fremde Heere Ost — Armate străine est. Serviciu al OKH însărcinat inițial cu evaluarea informațiilor militare obținute din țările aflate la estul Germaniei, după ce Gehlen a devenit șeful F.H.O. În 1942, el a implicat acest organ în operații active de spionaj, contraspionaj și război psihologic.	G.R.U.	Glavnoe Razvedoatelnoe Upravlenie — Direcția generală de informații a forțelor armate ale U.R.S.S.
F.H.W.	Fremde Heere West — Armate străine vest. Serviciu al OKH însărcinat cu evaluarea materialelor informative de natură militară obținute din țările situate la vestul Germaniei.	G.F.G.	Grupul Etnic German — organizație creată de hitleriști pe teritoriul țării noastre, înregimentând populația de origine germană din România. Organizația similară au funcționat și în alte țări. Cadrele de conducere ale G.F.G. erau elemente de bază ale rezidenților naziste de spionaj.
Freikorps	„Corpul (trupa) liber(ă)” — grupuri paramilitare ce operau pe teritoriul Germaniei și în regiunile limitrofe din răsăritul și în partea de nord-est a țării noastre. Erau compuse din foști ofițeri și subofițeri ai armatei și marinei imperiale germane ce se opuseseră la sfârșitul războiului mondial care înfrâna războiul mondial.	Hauptsturmführer	Grad SS similar celui de căpitan.
Funkspiel	„Joc radiofonic” (vezi).	Haupt V-mann	Denumire folosită în cadrul serviciilor de informații germane pentru a desemna pe șeful (rezidentul) unei rețele de agenți (vezi și V-mann).
		Hitlerjugend	„Tineretul hitlerist” — formație paramilitară a tineretului german. În această organizație era obligatorie pentru toți tinerii între 14 și 21 ani. Fetele mai mari de 14 ani aveau o organizație separată numită „Liga fetelor germane” — Bund Deutscher Mädel.

Hiwis

Hilfswillige — în traducere, doritor să ajute. Denumire atribuită așa-ziselor „voluntari” proveniți din rândurile prizonierilor de război.

Intelligence Service

Vezi *Secret Intelligence Service* — S.I.S.

Luftwaffe

grupă(e) de vânătoare — unități S.S. lansate în spatele frontului cu misiuni de sabotaj și teroare. Compartimentul VI/5 din R.S.H.A. care coordona activitatea acestor unități, era condus de Otto Skorzeny.

Joc radio

Acțiune constind în utilizarea agenților capturați ai inamicului, dotați cu mijloace de legătură radio, pentru a menține o legătură falsă cu centrul dușman și a o dezinforma în scopuri operative.

K.G.B.

Komitet Gosudarstvenoi Bezopasnosti — Comitetul Securității Statului al U.R.S.S. Înglobează organele de informații și contrainformații.

K.G.B.

Komitet Gosudarstvenoi Bezopasnosti — Comitetul Securității Statului al U.R.S.S. Înglobează organele de informații și contrainformații.

K.N.O.R.

Komitet Osвобождения Народов России — „Comitetul pentru eliberarea popoarelor”. Inițial, organizație pentru a servi drept suport politic trupelor lui Vlasov.

Kripo

Kriminal Polizei — poliția penală a Germaniei hitleriste. A devenit Amt III din R.S.H.A. în 1939.

L.f.V.

Landesamt für Verfassungsschutz (vezi D.f.V.).

Landmannschaft

„Asociație compatriotică” — denumire dată organizațiilor din R.F.G. care cuprind pe germanii originari din diferite țări ale Europei de est stabiliți acolo după cel de-al doilea război mondial. Există „asociații compatriotice” ale sașilor din Transilvania, șvabilor din Banat, sudetilor din Cehoslovacia ș.a.m.d.

Luftwaffe

Denumire dată forțelor militare aeriene ale celui de-al III-lea Reich. Se aflau sub comanda directă a lui Hermann Göring, al doilea personaj în stat, și dispuneau de un serviciu de informații propriu denumit *Forschungsamt*.

M.A.D.

Mutarsche Abschirmdienst — Serviciul pentru protecția militară — organul de informații și contrainformații al armatei R.F.G.

Militäramt

Compartimentul militar al lui Amt VI din R.S.H.A., creat ca urmare a desființării Abwehrului.

M.I.

Inițialele expresiei *Military Intelligence*. Cele două litere urmate de diverse cifre indicau diferitele servicii de informații și contrainformații. De exemplu, sub îndrumarea M.I.6 se ascunde *Secret Intelligence Service* — S.I.S.; M.I.9 era organul care se ocupa de prizonierii de război britanici și aliați, având totodată sarcina să scoată de pe teritoriul inamic agenții urmăriti. M.I.14 se ocupa cu activitatea informativă pe teritoriul Germaniei în anii de după război; M.I.5 este indicativul organului central de contraspionaj britanic, *Security*.

Mossad

Denumirea completă: *Mossad Lealiyah* — „Organizația pentru a doua emigrare”. A păstrat numele din perioada în care

avea drept sarcină principală introducerea pe teritoriul Palestinei a unui număr cât mai mare de emigranți evrei, înșelând organele de pază engleze.

Nachrichtendienst

Traducerea în germană a expresiei „Serviciul de informații”. Denumirea oficială purtată de către organul de informații militare al Germaniei imperiale, interzis prin Tratatul de la Versailles. Ultimul său șef a fost colonelul Walther Nicolai.

N.A.T.O.

North Atlantic Treaty Organisation — „Organizația Tratatului Atlanticului de Nord”. Alianță militară a statelor occidentale creată la 4 aprilie 1949 sub pretextul „apărării libertăților, tradițiilor comune și civilizației popoarelor statelor semnatare”. De fapt pactul a fost creat împotriva U.R.S.S. și a celorlalte țări socialiste. Membrii fondatori ai N.A.T.O. sînt: Belgia, Canada, Danemarca, Franța, Islanda, Italia, Luxemburgul, Norvegia, Olanda, Portugalia, Regatul Unit al Marii Britanii și S.U.A. Au mai aderat ulterior Grecia, Turcia (ambele în anul 1952) și R.F.G. în 1954. În 1966 Franța, iar în 1974 Grecia s-au retras din organismele militare ale N.A.T.O.

N.K.V.D.

Narodnii Komisarlat Vnutrenih Del — Comisarlatul Poporului pentru Afacerile Interne (din 1946, Ministerul Afacerilor Interne al U.R.S.S.), îngloba și organele de securitate ale statului.

N.S.D.A.P.

National Sozialistische Deutsche Arbeiter Partei — Partidul Muncitoresc Național Socialist German (P.N.S.G.) — organizație politică condusă de Hitler, cunoscută sub denumirea de partidul nazist.

N.T.S.

Narodnii Trudovoi Soiuz — organizație antisovietică a emigranților albogardiști

fondată în anul 1920 la Belgrad. Traducerea română a denumirii este „Uniunea populară a muncii”. Organizația mai este cunoscută și sub denumirea de „Alianța solidariștilor ruși”. Desechit de activă în organizarea acțiunilor de spionaj și a provocărilor de tot felul împotriva U.R.S.S. Dispune de sedii la München și Frankfurt pe Main. Organ de presă: *Posseur* (Semănătorul).

Obersturmbannführer Grad S.S. similar celui de locotenent-colonel.

Obersturmführer Grad S.S. similar celui de locotenent-major.

O.D.E.S.S.A. *Organisation der Ehemaligen S.S.-Angehörigen* — organizația foștilor membri S.S. A fost creată după cel de-al doilea război mondial pentru a acorda asistență S.S.-iștilor urmăriți de autorități. Dispune de o rețea ramificată de colaboratori pe teritoriul R.F.G., precum și în coloniile germane din America de Sud și se află în relații de colaborare cu B.N.D.

O.K.H. *Oberkommando der Heeres* — Statul-major al trupelor de uscat hitleriste. Forul tutelar al serviciilor de spionaj F.H.O. și F.H.W.

O.K.W. *Oberkommando der Wehrmacht* — Statul-major al forțelor armate germane, devenit odată cu începutul războiului Marele cartier general al lui Hitler. Includea și serviciul de spionaj *Abwehr-Ausland*.

O.S.S. *Office of Strategic Services* — Oficiul Serviciilor Strategice — serviciul de informații al S.U.A. în timpul celui de-al doilea război mondial.

O.U.N. *Organizația Ukrainskih Naționalistov* — „Organizația Naționaliștilor Ucraineni”.

colaboratori ai serviciilor de informații germane și ai altor organe de spionaj în activitatea desfășurată de acestea împotriva U.R.S.S. și Poloniei.

P.L.D. Vezi F.D.P.
P.N.S.G. Vezi N.S.D.A.P.
P.S.D. Vezi S.P.D.
„R”

Rück-Netz — textual „rețeaua din spate” — grupe de spionaj și sabotaj lăsate de germani pe teritoriile ce urmau să fie ocupate de trupele aliate.

Reich (al III-lea) textual: imperiu. Sub regimul hitlerist Germania a căpătat denumirea de cel de-al III-lea Reich. Cel de-al II-lea Reich a fost considerat statul german existent în perioada 1871—1918, iar primul Reich a fost constituit în anul 843 ca urmare a destrămării imperiului carolingian. După ce a cunoscut aproape un mileniu de aventuri, acest prim Reich a fost desființat în anul 1806 de către Napoleon Bonaparte.

Reichswehr Forțele armate germane limitate în anul 1919 la 100.000 oameni prin Tratatul de la Versailles.

R.O.A. *Roxitskaja Osvoboditelnaja Armia* — „Armata rusă de eliberare” — constituită din elemente albagardiste, transfugi sau prizonieri de război înrolați cu forța, puși sub comanda generalului trădător Vlasov. Constituirea R.O.A. răspundea mai degrabă cerințelor unei acțiuni de diversivitate cu caracter de război psihologic decât unei acțiuni combinate.

R.S.H.A. *Reichs Sicherheits Hauptamt* — Departamentul central pentru securitatea Reichului. A fost constituit în anul 1939 înglobând Gestapoul, Kripo, S.D.-ul și alte

organe de represaliune existente în Germania hitleristă. R.S.H.A. era condusă de Himmler în baza calității sale de comandant suprem (*reichsführer*) al S.S.

S.D. *Sicherheitsdienst* — Vezi Amt VI.

S.D.E.C.E. *Service de Documentation Extérieure et de Contre-Espionnage* — Serviciul de Documentare Externă și de Contraspionaj — principalul organ de informații al Franței.

S.H.A.E.F. *Supreme Headquarters Allied Expeditionary Forces* — Statul-major al trupelor americano-englize debarcate în 1944 în Europa sub comanda generalului Eisenhower.

S.H.A.P.E. *Supreme Headquarters Allied Powers in Europe*. Statul-major al forțelor N.A.T.O. staționate în Europa. Din anul 1966 își are sediul la Bruxelles în Belgia.

S.I.S. *Secret Intelligence Service* — principalul organ de informații externe al Marii Britanii.

S.P.D. *Sozialdemokratische Partei Deutschlands* — Partidul Social Democrat din Republica Federală Germană. În prezent principalul membru al coaliției guvernamentale.

S.S. *Schutz Staffel* — „detasamente de protecție”. Formate încă în anul 1929 pentru a realiza acțiunile de forță ale partidului nazist, formațiile S.S. au devenit, mai ales după venirea la putere a lui Hitler, organizația cea mai puternică a regimului, elita fascismului german. Erau un adevărat stat în stat, dispunând de forțe armate proprii, de o uniformă și o ierarhie aparte.

Cadrelle S.D. și ale Gestapoului, precum și ale altor departamente ale R.S.H.A. erau în mod obligatoriu ofițeri S.S.

S.S.I.

Serviciul Special de Informații — principalul organ de informații al României înainte și în timpul celui de-al doilea război mondial. După ce a aparținut o primă perioadă Ministerului Apărării Naționale, în ultima parte a existenței sale a fost atașat președinției Consiliului de Miniștri. A fost condus succesiv de Mihail Moruzov și de Eugen Cristescu.

Standartenführer	Grad S.S. similar celui de colonel.
Sturmabannführer	Grad S.S. similar celui de maior,
Sturmführer	Grad S.S. similar celui de locotenent.
Trizonia	Vezi Bizonia.
U.C.D.	Vezi C.D.U.
U.C.S.	Vezi C.S.U.
Untersturmführer	Grad S.S. similar celui de sublocotenent.

U.P.A. *Ukrainskaia Povstanskaia Armia* — „Armata insurecțională ucraineană” — detașamente înarmate de naționaliști ucraineni folosite de către serviciile de informații străine, îndeosebi de hitleriști, împotriva Uniunii Sovietice. Au fost organizate cu concursul O.U.N.

U.S.A.A.F. *United States Air Force* — forțele aeriene militare ale S.U.A.

U.S.A.S.C. *United States Signal Corps* — corpul de transmisiuni al armatei americane. A furnizat specialiști pentru organizarea legăturilor radio dintre „Organizația Geh-

len” și agenții ei de pe teritoriul R.D.G. precum și cadre necesare realizării „Judeului” de la Berlin.

V-mann

Vertrauens-mann — textual: persoană de încredere — denumire atribuită informatorilor în terminologia folosită de serviciile de informații germane.

Volksdeutsche

„De rasă germană” — cetățeni de origine germană din țări străine, de obicei din Europa de est și de sud-est.

Vopo

Volks Polizei — Poliția populară R.D.G.

Waffen S.S.

Unități combatante ale S.S. cu un efectiv total de 40 divizii, inclusiv unități de blindate. Către sfârșitul războiului au fost înrolați în aceste unități și neghermani, ucraineni, tătari etc.

Wehrmacht

Denumirea forțelor armate ale celui de-al III-lea Reich.

CUPRINSUL

	<u>Pag.</u>
Cuvini înainte	3
La școala „Marșului spre răsărit”	19
În jungla serviciilor de spionaj hitleriste	34
„Fremde Heere Ost”	50
Spionajul total — trăsătură caracteristică a activității F.H.O.	65
Între doi stăpîni...	95
Tîrgul cu americanii	124
„Organizația”	150
Agenții	189
Metodele	209
Glosar	235